ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 23.9.2020 г.
COM(2020) 610 final

2020/0279 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно управлението на убежището и миграцията и за изменение на Директива 2003/109/ЕО на Съвета и на предложения Регламент (ЕС) XXX/XXX [фонд „Убежище и миграция“]

(текст от значение за ЕИП)

{SWD(2020) 207 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

1.1. Основания и цели на предложението

В политическите насоки на Комисията Урсула фон дер Лайен обяви нов пакт за миграцията и убежището, включващ всеобхватен подход към външните граници, системите за убежище и връщане, Шенгенското пространство на свободно движение и външното измерение.

Новият пакт за миграцията и убежището, представен заедно с настоящото предложение за нов регламент относно управлението на убежището и миграцията[1], представлява ново начало в областта на миграцията, основаващо се на всеобхватен подход към управлението на миграцията. С настоящото предложение се въвежда обща рамка за управление на убежището и миграцията на равнище ЕС като ключов принос към всеобхватния подход и се цели насърчаване на взаимното доверие между държавите членки. Въз основа на общите принципи на солидарност и на справедливо разпределение на отговорностите новият пакт се застъпва за изготвянето на политики, обединяващи политиките в областта на убежището, миграцията, връщането, защитата на външните граници, борбата с контрабандата на мигранти и отношенията с ключови трети държави, което отразява подход, обхващащ всички нива на управление. С него се признава, че всеобхватният подход означава също така по-силен, по-устойчив и осезаем израз на принципа на солидарност и на справедливо разпределение на отговорностите, който намира баланса си в по-широк контекст, разширявайки фокусът отвъд въпроса коя държава членка е компетентна да разгледа дадена молба за международна закрила. Ето защо тези принципи следва да се прилагат за цялото управление на миграцията, като се започне от осигуряването на достъп до международна закрила и се стигне до борбата с незаконната миграция и неразрешените движения.

Предизвикателствата, свързани с управлението на миграцията, като се започне от осигуряването на баланс между усилията за разглеждане на молбите за убежище и се стигне до намирането на възможност за бързо идентифициране на лицата, нуждаещи се от международна закрила, или за ефективното връщане на лицата, които не се нуждаят от закрила, не следва да се разглеждат само от отделните държави членки, а от ЕС като цяло. Освен това натискът върху системите за убежище на държавите членки продължава да представлява голяма тежест за тези от тях, които са държави на първо пристигане, както и за системите за предоставяне на убежище на други държави членки поради неразрешени движения. Настоящата система за миграция е недостатъчна за справяне с тези реалности. По-специално понастоящем не съществува ефективен механизъм за солидарност и не се прилагат ефикасни правила относно компетентността. Следователно е необходима европейска рамка, която може да управлява взаимозависимостта между политиките и решенията на държавите членки. Тази рамка трябва да отчита непрекъснато променящата се действителност на миграцията, което означава все по-голяма сложност и засилена необходимост от координация.

[1] ОВ L […], […] г., стр. […].

Настоящото предложение за нов регламент относно управлението на миграцията и убежището има за цел да замени действащия Регламент от Дъблин и да възобнови реформата на общата европейска система за убежище чрез създаването на обща рамка, която да допринася за всеобхватния подход към управлението на миграцията чрез интегрирано изготвяне на политики в областта на убежището и управлението на миграцията, включително вътрешните и външните ѝ компоненти. Този нов подход поставя съществуващата система в по-широка рамка, която е в състояние да отрази подход, който обхваща всички нива на управление, и да гарантира съгласуваност и ефективност на действията и мерките, предприети от Съюза и неговите държави членки. Този подход включва също така нов и по-всеобхватен механизъм за солидарност, за да се гарантира нормалното функциониране на системата за миграция, както и рационализирани критерии и по-ефикасни механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на дадена молба за международна закрила.

Настоящото предложение предвижда нов механизъм за солидарност, който да е гъвкав и който по своя замисъл позволява гъвкавост, за да може да се адаптира към различните ситуации, свързани с множеството предизвикателства в областта на миграцията, пред които са изправени държавите членки, като се определят мерки за солидарност, за които държавите членки могат да решат да дадат своя принос. Този нов подход към солидарността осигурява непрекъсната и разнообразна подкрепа за държавите членки, подложени на натиск или на риск от натиск, и включва конкретен процес за справяне с особеностите на свалянето на лица на брега след операции по търсене и спасяване. Освен това държавите членки ще могат доброволно да предлагат своя принос по всяко време. Комисията ще гарантира координацията на тези мерки по всяко време.

Настоящото предложение включва и разпоредби за засилване на връщането на незаконните мигранти. За тази цел с него се въвежда механизъм за улесняване на сътрудничеството с трети държави в областта на връщането и обратното приемане, който допълва механизма, създаден с член 25а от Регламент (ЕО) № 810/2019 относно Визовия кодекс[2]. Този нов механизъм оправомощава Комисията да представя на Съвета доклад, определящ ефективните мерки за стимулиране и подобряване на сътрудничеството с трети държави с цел улесняване на връщането и обратното приемане, както и сътрудничество между държавите членки за постигането на една и съща цел, като същевременно се отчитат общите интереси и отношения със съответните трети държави. Комисията ще разчита на приноса на Европейската служба за външна дейност и на делегациите на ЕС. След това в рамките на съответните им компетенции Комисията и Съветът ще разгледат всички подходящи по-нататъшни действия, които да бъдат изпълнени в това отношение. Този механизъм и новият координатор на ЕС за връщането, подкрепени от мрежа от представители на високо равнище, обявени в новия пакт за имиграцията и убежището, ще допринесат за общ стратегически и координиран подход в областта на връщането и обратното приемане между държавите членки, Комисията и агенциите на Съюза.

Освен това мерките за солидарност ще включват и нови възможности за държавите членки да си оказват съдействие при осъществяване на връщането под формата на спонсориране на връщането. Съгласно тази нова форма на мярка за солидарност

[2] Регламент (ЕС) 2019/1155 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 810/2009 за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс) (ОВ L 188, 12.7.2019 г., стр. 25).

държавите членки ще се ангажират да връщат незаконните мигранти от името на друга държава членка, като извършват всички дейности, необходими за тази цел, пряко от територията на ползващата се от механизма държава членка (напр. консултации за връщане, водене на политически диалог с трети държави, предоставяне на помощ за подпомагане на доброволното връщане и реинтеграция). Тези дейности допълват тези, извършвани от Европейската агенция за гранична и брегова охрана по силата на нейния мандат, и включват по-специално мерки, които Агенцията не може да прилага (напр. предоставяне на дипломатическа подкрепа на държавата членка, ползваща се от механизма, в отношенията с трети държави). Когато връщането не е приключено в срок от 8 месеца обаче незаконните мигранти ще бъдат прехвърлени на територията на държавата членка, която предоставя спонсорство с цел продължаване на усилията за изпълнение на решенията за връщане.

Новият подход към управлението на миграцията включва също подобряване на правилата относно компетентността за разглеждане на молба за международна закрила с цел да се допринесе за намаляване на неразрешените движения по пропорционален и разумен начин.

С настоящото предложение допълнително се установява рамка за управление, основана на националните стратегии на държавите членки, която ще бъде включена в Европейска стратегия за управление на убежището и миграцията, в която ще се определи стратегическият подход към управлението на убежището и миграцията на европейско равнище, както и прилагането на политиките в областта на убежището, миграцията и връщането в съответствие с всеобхватния подход.

Реформа на общата европейска система за убежище (ОЕСУ)

Пактът се основава на предложенията на Комисията за реформа на общата европейска система за убежище от 2016 г. и 2018 г. и въвежда допълнителни нови елементи, за да се гарантира баланса, необходим за обща рамка, обединяваща всички аспекти на политиката в областта на убежището и миграцията. Предложената реформа в областта на убежището от 2016 г. включваше седем законодателни предложения: преработения Регламент от Дъблин[3], преработения Регламент „Евродак“[4], Регламента за създаване на Агенция на Европейския съюза в областта на убежището[5], Регламента относно процедурата за предоставяне на убежище[6], Регламента относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище[7], преработената Директива относно условията на приемане[8] и Регламента за създаване на рамка на Съюза за презаселване[9]. През септември 2018 г. Комисията представи и изменено предложение за Регламент за създаване на Агенция на ЕС в областта на убежището[10].

Въпреки че бе постигнат значителен напредък по редица от тези предложения и бяха постигнати временни политически споразумения между съзаконодателите по

3 COM(2016) 270 final.
4 COM(2016) 194 final.
5 COM(2016) 271 final.
6 COM(2016) 467 final.
7 COM(2016) 466 final.
8 COM(2016) 465 final.
9 COM(2016) 468 final.
10 COM(2018) 633 final.

предложенията за Регламента относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище, Директивата относно условията за приемане, Регламента за създаване на рамка на Съюза за презаселване, Регламента „Евродак“ и първото предложение за създаване на Агенцията на ЕС в областта на убежището, то по-малък напредък бе постигнат по предложенията за Регламента от Дъблин и Регламента за процедурата за убежище, главно поради различаващите се мнения в Съвета. Освен това нямаше достатъчна подкрепа за постигане на съгласие по някои от предложенията за реформа в областта на убежището преди постигането на споразумение относно цялостната реформа.

Заедно с настоящото предложение Комисията представя предложение за изменение на предложението от 2016 г. за Регламент относно процедурата за убежище[11] и предложението за регламент, с който се въвежда скрининг[12] на външните граници на граждани на трети държави и лица без гражданство, с което се установява безпрепятствена връзка между всички етапи на процедурата за миграция, включително нов етап преди влизане, както и по-бързо връщане на граждани на трети държави без право да останат в Съюза.

Освен това Комисията представя предложение за изменение на предложението от 2016 г. за преработване на Регламента за Евродак[13], за да се създаде ясна и последователна връзка между конкретни лица и процедурите, на които са подложени, с цел да се подпомогне по-добре контрола на незаконната миграция и откриването на неразрешени движения, и да се подкрепи прилагането на новия механизъм за солидарност.

И накрая, Комисията представя и предложение за Регламент за справяне със ситуации на криза, за да се определят необходимите инструменти за справяне със ситуации на криза и форсмажорни обстоятелства. Този инструмент има за цел справяне с извънредни ситуации на масов приток на граждани на трети държави или на лица без гражданство, пристигащи незаконно в дадена държава членка, или при непосредствен риск от пристигане на такива лица, тъй като тези ситуации са от такъв мащаб и естество, че водят до нефункциониране на системата за убежище, приемане или връщане на държавата членка, и които пораждат риск от сериозни последици за функционирането на общата европейска система за убежище и на системата за управление на миграцията на Съюза или водят до невъзможност за нейното прилагане, както и за предвиждане на правила за дерогация в случай на форсмажорни обстоятелства.

1.2. Цели на предложението

Необходим е всеобхватен подход към управлението на миграцията, за да се изгради взаимно доверие между държавите членки, да се осигури съгласуваност на подхода на ЕС в областта на убежището, управлението на миграцията, защитата на външните граници и отношенията със съответните трети държави, като същевременно се отчита, че ефективността на всеобхватния подход зависи от съвместното разглеждане на всички компоненти и по интегриран начин. В него се вземат под внимание и неотдавнашните решения на Съда на Европейския съюз по съединени дела C — 715/17,

[11] ОВ L […], […] г., стр. […].
[12] ОВ L […], […] г., стр. […].
[13] ОВ L […], […] г., стр. […].

C-718/17 и C-719/17, в които Съдът е установил, че „тежестите [...] по принцип трябва да бъдат разпределени между всички други държави членки в съответствие с принципа на солидарност и на справедливо разпределение на отговорностите между държавите членки, тъй като в съответствие с член 80 ДФЕС този принцип урежда политиката на Съюза в областта на убежището“.

През 2016 г. Комисията предложи система, при която когато въз основа на йерархията на критериите за компетентност дадена държава членка е била определена като компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, тази държава членка остава постоянно компетентна за разглеждането на всякакви допълнителни молби или сведения, направени от един и същ кандидат за убежище. Системата беше допълнена със задължителен и автоматичен коригиращ механизъм за разпределение, който въз основа на референтен коефициент се задействаше, когато държава членка беше изправена пред несъразмерно голям натиск, осигурявайки ясна и обвързваща система за поделяне на отговорностите между държавите членки. Европейският парламент прие мандата си за водене на преговори на 16 ноември 2017 г., което включваше предложение за замяна на критерия за първо влизане и на критерия по подразбиране за подаване на първа молба със система за разпределение, при която кандидатът ще може да избере да бъде разпределен между една от четирите държави членки с най-малко подадени молби. От страна на Съвета държавите членки не успяха да постигнат съгласие по общ подход и преговорите изпаднаха в застой.

За да се преодолее сегашният застой и да се осигури по-широка и солидна рамка за политиките в областта на миграцията и убежището, Комисията възнамерява да оттегли предложението от 2016 г. С настоящото предложение се отменя и заменя Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство (Регламент „Дъблин III“).

По-специално настоящото предложение има за цел:

- създаване на обща рамка, която да допринася за всеобхватния подход към управлението на убежището и миграцията въз основа на принципите на интегрирано изготвяне на политики и на солидарност и справедливо разпределение на отговорностите;
- гарантиране на разпределянето на отговорността чрез нов механизъм за солидарност посредством въвеждане на система за осигуряване на солидарност на постоянна основа при нормални условия и оказване на помощ на държавите членки с ефективни мерки (преместване или спонсориране на връщането и друг принос, насочени към укрепване на капацитета на държавите членки в областта на убежището, приемането и връщането, както и във външното измерение) с цел управление на миграцията на практика, когато са изправени пред миграционен натиск. Този подход включва също така специфичен процес за солидарност, който да се прилага по отношение на пристиганията след операции по търсене и спасяване;
- подобряване на капацитета на системата за ефикасно и ефективно определяне на една-единствена държава членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила. По-специално, с него би могло да се ограничат клаузите за прекратяване на компетентността, както и възможностите за прехвърляне на

компетентност между държавите членки поради действията на кандидата, и значително да се съкрати времето за изпращане на искания и получаване на отговори, така че да се гарантира, че определянето на компетентната държава членка по отношение на кандидатите ще става по-бързо, а оттам ще е налице по-бърз достъп до процедурите за предоставяне на международна закрила;

- възпиране на злоупотребите и предотвратяване на неразрешените движения на кандидатите в рамките на ЕС, по-специално чрез включване на ясни задължения за кандидатите да подадат молба в държавата членка на първото влизане или на законно пребиваване и да останат в държавата членка, която е била определена като компетентна. Това изисква също така пропорционални и материални последици в случай на неизпълнение на техните задължения.

1.3. Съгласуваност с действащите разпоредби в тази област на политиката

Системата за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на дадена молба за международна закрила, е крайъгълният камък на общата европейска система за убежище. Тя е изцяло свързана с правните инструменти и инструментите на политиката в областта на убежището, по-специално процедурите за предоставяне на убежище, стандартите по отношение на условията, на които трябва да отговарят лицата за получаване на международна закрила, и условията на приемане, както и презаселването.

Настоящото предложение е в съответствие и с правилата относно граничния контрол на външните граници, както е посочено в Кодекса на шенгенските граници, и допринася за постигането на целта за ефективно управление на външните граници като необходима последица от свободното движение на хора в Съюза. Като разширява обхвата на мерките за справяне с предизвикателствата, свързани с миграцията, предложението допълнително намалява необходимостта от повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници.

Освен това се гарантира съгласуваност с ефективното европейско интегрирано управление на границите на равнището на Съюза и на национално равнище, както е определено в Регламента за европейската гранична и брегова охрана. Европейското интегрирано управление на границите представлява естествена последица от свободното движение на хора в Съюза и е основен елемент от пространството на свобода, сигурност и правосъдие. То е също така от основно значение за това предложение и допринася за прилагането на принципа на интегрираната политика с цел подобряване на всеобхватния подход към управлението на миграцията, предвиден в настоящото предложение.

Настоящото предложение е в пълно съответствие със Съобщението относно новия пакт за миграцията и убежището и Пътната карта от инициативи, които я придружават, включително предложението за целево изменение на Регламента за процедурата за убежище и на Регламента, с който се въвежда скрининг, който гарантира, че мигрантите са подложени на проверка за установяване на самоличността, проверяване на здравословното състояние и проверка за сигурност, и са насочени към връщане или към процедура за предоставяне на убежище, включваща, когато е приложимо, процедурата за предоставяне на убежище или за връщане, предвидена в предложението за изменение на регламента за процедурата за предоставяне на убежище.

Предложението е в съответствие и с предложението за изменение на предложението от 2016 г. за преработване на Регламента за Евродак[14].

Настоящото предложение е също така в пълно съответствие с Подробния план за подготвеност и кризи в областта на миграцията, който осигурява оперативна рамка за наблюдение и предвиждане на миграционните потоци и на миграционната ситуация, изграждане на устойчивост, както и организиране на координиран отговор на дадена миграционна криза. По-специално, в предложението се използват в пълна степен докладите и дейностите на мрежата, създадени в рамките на Плана.

Предложението допълнително укрепва правната рамка и политиката на ЕС за връщането, като засилва капацитета на Съюза за действие в областта на сътрудничеството с трети държави чрез механизъм, даващ възможност на Комисията да обмисля и предлага мерки за подобряване на това сътрудничество, надхвърлящи мерките, които вече са предвидени във Визовия кодекс.

Освен това се гарантира съгласуваност с вече постигнатите временни политически споразумения по Регламента относно условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище, преработената Директива относно условията за приемане, Регламента за създаване на рамка на Съюза за презаселване и Регламента за създаване на Агенция на Европейския съюз в областта на убежището, които Комисията напълно подкрепя. Тъй като целите, залегнали в тези предложения, продължават да бъдат валидни и днес, следва възможно най-скоро да бъде постигнато съгласие по тези предложения.

При все това, тъй като не беше постигнато съгласие по предложението за Регламента от Дъблин, публикувано на 4 май 2016 г., и тъй като настоящото предложение включва нов структуриран механизъм за солидарност и взема предвид и други промени, предложени през 2016 г., чиято основна цел е да направят процедурите, водещи до трансфер по дъблинската процедура, по-ефективни, като например уведомления за обратно приемане и ограничаване на прехвърлянето на отговорност, е необходимо това предложение да бъде оттеглено.

През септември 2015 г. Комисията предложи също механизъм за преместване в ситуации на криза с цел да се изготви структурно решение за справяне със ситуации на криза[15], като например тези в Гърция и Италия, които доведоха до двете решения за преместване, приети от Съвета през септември 2015 г.[16]. Тъй като предложението за Регламент относно управлението на миграцията и убежището включва разпоредби за справяне с реалностите на миграционните потоци чрез преместване и спонсориране на връщането във времена на миграционен натиск, и тъй като предложението за регламент, в което се разглеждат ситуации на криза и на форсмажорни обстоятелства в областта на миграцията и убежището също така предвижда специални правила за преместването и за спонсориране на връщането с цел структурно справяне със ситуации на криза, Комисията възнамерява да оттегли предложението за механизъм за

[14] ОВ L […], […] г., стр. […].

[15] COM (2015) 450 final.

[16] Решение (ЕС) 2015/1523 на Съвета от 14 септември 2015 г. и Решение (ЕС) 2015/1601 на Съвета от 22 септември 2015 г.

преместване в ситуации на криза от септември 2015 г. и да отмени Директивата за временната закрила[17].

1.4. Съгласуваност с други политики на Съюза

Настоящото предложение е в съответствие с всеобхватния и дългосрочен подход към управлението на миграцията, изложен в новия пакт за миграцията и убежището, който включва поставяне на миграционната политика в центъра на отношенията с трети държави партньори; интегриране на управлението на външните граници в по-широката политика на ЕС за управление на миграцията; изграждане на цялостни, справедливи и ефективни процедури за предоставяне на убежище и връщане и укрепване на Шенгенското пространство на свободно движение, основано на доверие между държавите членки. Основна част от този подход е насърчаването на законни пътища към ЕС за привличане на таланти за пазара на труда в ЕС и предоставяне на закрила на нуждаещите се чрез презаселване и други допълнителни начини за закрила и разработване на специални политики за подпомагане на интеграцията на граждани на трети държави в европейските общества.

Чрез създаването на рамка, в която е разгледан интегрираният подход по протежение на целия маршрут към управлението на миграцията чрез изграждането на партньорства с трети държави, настоящият регламент допринася за постигането на целите на ЕС за една амбициозна и широкообхватна външна политика, основана на партньорство с трети държави. Това също така гарантира съгласуваност с хуманитарните цели на Съюза, изразени чрез подкрепа за бежанците в трети държави.

Настоящото предложение е в съответствие с предложението за скрининг и по-специално допринася за осигуряването на стабилни гаранции за основните права чрез механизма за наблюдение, предвиден в него. В предложението за регламент, с което се установява задължението за скрининг на външните граници на граждани на трети държави, които по принцип не отговарят на условията за влизане, се предлага нов механизъм за наблюдение, за да се гарантира спазването на основните права през цялото време на скрининга и че всички твърдения за нарушаване на основните права се разследват надлежно. Това наблюдение е част от разпоредбите за управление на предложения регламент, в които се посочва, че държавите членки следва да включат резултатите от своите национални механизми за наблюдение съгласно Регламента за скрининга в своите национални стратегии, предвидени в настоящото предложение за регламент. Освен това в годишния доклад за управлението на миграцията ще бъдат включени и резултатите от докладването относно мониторинга и ще бъдат предложени подобрения, когато това е целесъобразно.

[17] Директива 2001/55/ЕО на Съвета от 20 юли 2001 г. относно минималните стандарти за предоставяне на временна закрила в случай на масово навлизане на разселени лица и за мерките за поддържане на баланса между държавите членки в полагането на усилия за прием на такива лица и понасяне на последиците от този прием (ОВ L 212, 7.8.2001 г., стр. 12).

За да се подкрепят мерките за солидарност, насочени към преместването и последващите трансфери, в допълнение към прехвърлянията, обхванати от процедурите за определяне на компетентността на държавите членки, настоящото предложение предвижда еднократни суми, които да бъдат платени на държавите членки, и е изцяло в съответствие с бюджета на ЕС за стимулиране на тези мерки и за ефективното прилагане на регламента.

Настоящото предложение допълнително укрепва политиките в областта на сигурността. Чрез специфичните правила, определени в настоящия регламент, компетентността за разглеждането на молба за международна закрила ще бъде бързо установявана, когато лицето представлява риск за националната сигурност и обществения ред, и ще предотвратява всякакво по-нататъшно прехвърляне на такива лица към други държави членки. Поради това с предложението се засилва и целта за сигурност, предвидена в предложението за Регламент за скрининга, съгласно който такава проверка за сигурност ще бъде задължителна.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

2.1. Правно основание

С настоящото предложение се отменя и заменя Регламент (ЕС) № 604/2013 и се разширява обхватът с цел включване на обща рамка, която допринася за всеобхватния подход към управлението на миграцията, в допълнение към въвеждането на по-широк подход към солидарността, и поради това следва да бъде приет на подходящото правно основание, а именно член 78, втора алинея, буква д) и член 79, втора алинея, буква в) от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), в съответствие с обикновената законодателна процедура.

2.2. Променлива геометрия

Ирландия е обвързана от Регламент (ЕС) № 604/2013 вследствие на уведомяването за тяхното желание да участват в приемането и прилагането на този регламент въз основа на Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз (ДЕС) и към ДФЕС[18].

В съответствие с горепосочения протокол Ирландия може да реши да участва в приемането на настоящото предложение. Те имат тази възможност и след приемането на предложението.

Съгласно Протокола относно позицията на Дания, приложен към ДЕС и ДФЕС, Дания не участва в приемането от Съвета на мерките по дял V от ДФЕС (с изключение на „мерките, определящи третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза при пресичането на външните граници на държавите членки, или [...] мерките относно установяването на уеднаквен визов модел“). Въпреки това, предвид факта, че Дания прилага сега действащия Регламент от Дъблин въз основа на международно

[18] Същото се отнася и за Обединеното кралство по време на преходния период, предвиден в Споразумението за оттегляне.

споразумение, сключено с ЕО през 2006 г.[19], съгласно член 3 от това споразумение тя трябва да уведоми Комисията за решението си да приложи или не части III, V и VII на изменения регламент.

2.3. Въздействие на предложението върху държави извън ЕС, асоциирани към системата от Дъблин

Успоредно с асоциирането на няколко държави извън ЕС към законодателството от Шенген, Съюзът е сключил няколко споразумения за асоциирането на тези държави и към достиженията на правото „Дъблин/Евродак“:

– споразумението за асоцииране на Исландия и Норвегия, сключено през 2001 г.;
– споразумението за асоцииране на Швейцария, сключено на 28 февруари 2008 г.;
– протокола за асоцииране на Лихтенщайн, сключен на 7 март 2011 г.;

С цел да бъдат създадени права и задължения между Дания — която, както бе обяснено по-горе, е асоциирана към достижения на правото „Дъблин/Евродак“ с международно споразумение — и горепосочените асоциирани държави, бяха сключени два други инструмента между Съюза и асоциираните държави[20].

Съгласно трите горепосочени споразумения, асоциираните държави приемат без изключение достиженията на правото „Дъблин/Евродак“ и тяхното развитие. Те не участват в приемането на актове, изменящи или доразвиващи достиженията на правото „Дъблин“ (а следователно и настоящото предложение), но трябва да уведомят Комисията в определен срок за решението си дали ще приемат съдържанието на този акт, след като той бъде одобрен от Европейския парламент и от Съвета. В случай че Норвегия, Исландия, Швейцария или Лихтенщайн не приемат даден акт, изменящ или доразвиващ достиженията на правото „Дъблин/Евродак“, съответните споразумения се прекратяват, освен ако Съвместният/Смесеният комитет, създаден със споразуменията, не вземе друго решение с единодушие.

Предложеният регламент има по-широк обхват извън предмета на посочените по-горе споразумения, като определя всеобхватен подход, основан на обща рамка за управление на миграцията, като същевременно запазва основните разпоредби, свързани с определянето на компетентността за разглеждане на молба за международна закрила, които продължават да бъдат основна част от регламента. С цел да се гарантира, че споразуменията с Дания и асоциираните държави, уреждащи участието им в системата от Дъблин, се запазват, Дания, Норвегия, Исландия, Швейцария и Лихтенщайн, следва,

---

19 Споразумение между Европейската общност и Кралство Дания относно критериите и механизмите за определяне на държава, която е компетентна за разглеждане на молба за убежище, подадена на територията на Дания или друга държава — членка на Европейския съюз, и системата „Евродак“ за сравняване на дактилоскопични отпечатъци за ефективното прилагане на Дъблинската конвенция (ОВ L 66, 8.3.2006 г., стр. 38).

20 Протокол между Европейската общност, Швейцария и Лихтенщайн към Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно критериите и механизмите за определяне на държавата, която е компетентна за разглеждането на молба за убежище, подадена в държава членка или в Швейцария (сключен на 24.10.2008 г., ОВ L 161, 24.6.2009 г., стр. 8), и Протокол към Споразумението между Европейската общност и Република Исландия и Кралство Норвегия относно критериите и механизмите за определяне на държавата, която е компетентна при разглеждането на молба за убежище, подадена в държава членка или в Исландия или Норвегия (ОВ L 93, 3.4.2001 г.).

ако този акт бъде приет, да бъдат обвързани само с части III, V и VII от настоящия регламент.

2.4. Субсидиарност

Съгласно дял V от ДФЕС относно пространството на свобода, сигурност и правосъдие Европейският съюз разполага с някои правомощия в тази област. Тези правомощия трябва да бъдат упражнявани в съответствие с член 5 от Договора за Европейския съюз, т.е. ако и доколкото целите на предложеното действие не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки и следователно могат да бъдат постигнати по-добре от Европейския съюз поради обхвата или последиците на предложеното действие.

С настоящото предложение се рационализират настоящите правила, определени в Регламент (ЕС) № 604/2013, като целта е да се гарантира правилното прилагане на тези правила, с което ще бъдат ограничени неразрешените движения на граждани на трети държави между държавите членки, което е въпрос с трансграничен характер. Тези правила се допълват с нов механизъм за солидарност, за да се създаде система за справяне със ситуации, в които държавите членки са изправени пред миграционен натиск. Този подход предвижда също така включването на мерки за солидарност, които да се прилагат по отношение на пристигащите след операции по търсене и спасяване, за да се предостави подкрепа на държавите членки, които са изправени пред трудностите, свързани с пристигания на мигранти.

Постигането на тези цели изисква действия на равнище ЕС, тъй като те са трансгранични по своя характер. Ясно е, че с действия на отделните държави членки не може в задоволителна степен да се отговори на необходимостта от общ подход на ЕС към общ проблем.

2.5. Пропорционалност

Съгласно принципа на пропорционалност, определен в член 5 от Договора за Европейския съюз, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на неговите цели.

Що се отнася до всеобхватния подход, основан на обща рамка, с настоящия регламент се установяват основните принципи на този подход, подкрепен от структура за наблюдение и управление, която е необходима, за да се гарантира неговото прилагане. Чрез принципите на интегрирано изготвяне на политики и тези, свързани със солидарността и справедливото разпределяне на отговорностите, държавите членки имат общ интерес да гарантират съгласувано прилагане на управлението на миграцията на равнище ЕС. Споменатите разпоредби не излизат извън обхвата на това, което е необходимо за постигането на целта за ефективно справяне със ситуацията.

По отношение на опростяването на правилата за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на дадена молба за международна защита предложените изменения се ограничават до това, което е необходимо, за да може системата да функционира ефективно, както във връзка с по-бързия достъп на кандидатите до процедурата за предоставяне на международна закрила, така и с капацитета на администрациите на държавите членки да прилагат системата.

Що се отнася до въвеждането на нов механизъм за солидарност, в настоящия си вид Регламент (ЕС) № 604/2013 не предвижда инструменти за справяне със ситуации, при които държавите членки са изправени пред миграционен натиск. Освен това настоящият регламент не разглежда конкретната ситуация, представена от пристигащите след операциите по търсене и спасяване. Разпоредбите относно солидарността, които се въвеждат с предложението, целят запълването на този пропуск. Споменатите разпоредби не излизат извън обхвата на това, което е необходимо за постигането на целта за ефективно справяне със ситуацията.

2.6. Избор на инструмент

Като се има предвид, че съществуващият механизъм от Дъблин беше създаден с регламент, същият правен инструмент се използва за въвеждане на всеобхватен подход, основан на обща рамка за ефективно управление на миграцията, рационализиране на механизма от Дъблин и допълването му с механизъм за солидарност.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

Събиране на знания за прилагането и прилагането на съществуващото законодателство

3.1. Изготвяне на политики въз основа на факти

Комисията извърши анализ на ситуацията и резултатите от него се съдържат по-подробно в работния документ на службите на Комисията, който придружава новия пакт за миграцията и убежището и законодателните и незаконодателните предложения към него. В него се изтъкват последните развития в областта на управлението на миграцията и се подчертава, че възобновяването на реформата на системата за определяне на държавата членка, която е компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, и нов начин на споделяне на тежестта са ключови елементи за постигането на ново начало.

В анализа се подчертава, че въпреки че броят на незаконно пристигащите в Съюза е намалял драстично с 92 % от пика на кризата през 2015 г. насам, все още съществуват редица структурни предизвикателства, които поставят под натиск системите за убежище, приемане и връщане на държавите членки. Сред тях са все по-голям брой кандидати за международна закрила, чиито молби не са достоверни, и които е малко вероятно да получат закрила в ЕС, което води до увеличаване на административната тежест и до забавяне при предоставянето на закрила на лицата, които наистина се нуждаят от закрила, както и до трайно явление на по-нататъшно движение на мигранти в рамките на ЕС. Освен това трябва да се отчетат и предизвикателствата пред органите на държавите членки за гарантиране на безопасността на кандидатите и на служителите им при справянето с кризата, свързана с COVID-19.

Макар броят на незаконно пристигащите да е намалял с течение на времето, делът на мигрантите, пристигащи от държави с процент на признаване по-нисък от 20 %, се е увеличил от 13 % през 2015 г. на 55 % през 2018 г. Същевременно нараства делът на сложните случаи, които се нуждаят от повече ресурси, тъй като пристигането на граждани на трети държави с ясни нужди от международна закрила през периода 2015—2016 г. беше частично заменено със смесени пристигания на лица с националности с по-разнородни проценти на признаване. Освен това, независимо от

намаляването на броя на незаконно пристигащите в ЕС, броят на молбите за международна закрила продължава да се увеличава, достигайки разлика от четири пъти спрямо броя на пристигащите. Тази тенденция сочи за това, че кандидатите не подават молба в първата държава членка на пристигане, че са налице множество молби за международна закрила в рамките на ЕС и че е необходима реформа на настоящата система от Дъблин. На последно място, продължават да са налице трудности, породени от сваляне на лица на брега след операции по търсене и спасяване. През 2019 г. половината от всички незаконно пристигнали по море мигранти бяха свалени на брега след операции по търсене и спасяване, което постави под особен натиск върху някои държави членки единствено поради географското им положение.

Освен това в анализа се уточнява, че гражданите на трети държави, чиито молби за международна закрила са отхвърлени, което представлява около 370 000 души в ЕС всяка година[21], трябва да бъдат насочени към процедурата за връщане. Според статистическите данни, с които разполага Комисията, това представлява около 80 % от общия брой на решенията за връщане, издадени всяка година[22]. Увеличаването на дела на кандидатите за международна закрила, които е малко вероятно да получат такава закрила в ЕС, утежнява в голяма степен обработката не само на молбите, но и на връщането на незаконни мигранти, които никога не са кандидатствали за международна закрила или чиито молби са били отхвърлени, включително като явно неоснователни или недопустими. Това естествено оказва влияние върху бързината, с която се предоставя статут на тези, които действително се нуждаят от международна закрила.

В анализа се подчертава, че са налице съществени структурни слабости и недостатъци в разработването и прилагането на европейската политика в областта на убежището и миграцията. Системите на държавите членки за убежище и връщане остават до голяма степен нехармонизирани, като по този начин се създават различия в стандартите за защита, неефективност на процедурите и се насърчават неразрешените движения на мигранти в Европа в търсене на по-добри условия за приемане и перспективи за техния престой с нежелани последици за Шенгенското пространство. Управлението на миграцията може да се разглежда от гледна точка на различните области на политиката, всяка със своя собствена насоченост и участници. Всяка област на политиката цели да отговори на отделните предизвикателства, без да отчита как това засяга общата рамка на управлението на миграцията и как тя се вписва в цялостната рамка, която е необходима, за да се възползва от една добре управлявана система. Като цяло в документа с доказателствен материал се признава, че липсва интегрирано изготвяне на политики, което обединява различните политики в едно цяло.

Освен това в документа за представяне на доказателства се подчертава, че липсата на устойчива система, която да функционира за всички държави членки, има последици за възможността да се гарантира незабавна и реална реакция на външни фактори. По-конкретно, в настоящата система от Дъблин или в общата европейска система за убежище не съществува механизъм за структурирана солидарност като цяло, въпреки

[21] Средната стойност на отрицателните решения за предоставяне на убежище от решаващите органи за периода 2015—2019 г. в ЕС-27.

[22] Съотношението между средния брой на решенията за предоставяне на убежище и средния брой на решенията за връщане, издадени през периода 2015—2019 г. (456 625), е 81,6 % от общия брой издадени решения за връщане.

че натискът върху отделните държави членки може да се различава значително и да се промени внезапно и по непредвидим начин.

Освен това липсата на съгласуван подход на ЕС относно връзката между прекратяването на законния престой поради отрицателно решение за предоставяне на убежище и започването на процедури за връщане, включително за искане за обратно приемане в трети държави, намалява ефективността на цялата система за управление на миграцията. В допълнение липсват достатъчно или ненадеждни данни, или източниците на данни не са използвани в достатъчна степен, за да се постигне пълна картина. Количествените данни, предоставени през януари 2020 г. от държавите членки във връзка с интензивността на неразрешените движения, наблюдавани в тяхната държава, са оскъдни; вместо това в отговорите на деветнадесет държави членки се посочва броят на получените молби за международна закрила, както и броят на входящите/изходящите искания за трансфер по Регламента от Дъблин.

Тези предизвикателства могат да бъдат преодолени единствено чрез по-ефективно, всеобхватно и устойчиво функциониране на европейската система за убежище и миграция, като управлението на миграцията в ЕС се разгледа като набор от взаимосвързани политики, основани на интегрирано изготвяне на политики и на правила, където ефективността и недостатъците на всяка отделна част засягат системата като цяло.

Освен това анализът показва, че е необходима по-широка концепция за солидарност. Тази концепция за солидарност следва да бъде задължителна, за да може да се реагира предвидимо и ефективно на променящата се действителност с нарастващ дял на смесените миграционни потоци към Съюза, както и да се гарантира справедливо разпределяне на отговорностите в съответствие с Договора. Подкрепата от една държава членка за друга е необходима не само под формата на преместване на кандидати, които не са част от процедурата на границата, но също така и в някои случаи на други групи, като например кандидати, които участват в процедурата на границата, но също и лица, на които е предоставена международна закрила. Освен това държавите членки следва да имат възможност да се възползват от солидарност в областта на връщането, за да могат по-добре да управляват нарастващия дял на смесените миграционни потоци. В допълнение доказателствата сочат, че солидарността между държавите членки, които са приели формата на принос за изграждането на капацитет и други области на подкрепа, е доказала своята ефективност при оказването на помощ на държава членка, подложена на миграционен натиск. Научените от предишни и текущи схеми за солидарност уроци подчертават, че солидарността следва да се предлага също така постоянно в контекста на свалянето на лица на брега след операции по търсене и спасяване. В документа с доказателствен материал също така се подчертава, че миграционният натиск произтича от различни фактори и следва да се оценява според редица критерии, които излизат извън полето на убежището на миграционната ситуация на държавите членки, както и на ЕС като цяло (цялостна качествена оценка).

Освен това в някои случаи подкрепата за правилното функциониране на системите за убежище, приемане и връщане, както и за управлението на границите също се оказа ефективна. Взаимната подкрепа и подкрепата на държавите членки на равнището на ЕС за подобряване и укрепване на отношенията с някои трети държави, по-специално по отношение на обратното приемане, също би могла да бъде от истинска помощ за някои държави членки в някои случаи.

Накрая в документа с доказателствен материал се подчертава необходимостта от опростени и по-ефикасни правила за процедурата за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила. Предизвикателствата, свързани с настоящите правила на системата от Дъблин, са предмет на редица мерки в новото предложение. Някои от тях бяха предложени още през 2016 г., а някои се основават на действащите правила от Дъблин.

Отговорностите на държавите членки по отношение на миграцията също трябва да бъдат коригирани, за да се вземе предвид новото положение и да бъдат справедливо разпределени с оглед на по-широката рамка за управление на миграцията. Необходими са общи правила за начина на третиране на смесени миграционни потоци, при пристигане или при задържане на граждани на трети държави, които са избегнали проверките по външните граници, за да се установи тяхната самоличност, както и за извършване на проверки на здравословното състояние и проверки за сигурност въз основа на практиките, които вече са разработени в рамките на подхода на „горещите точки“. Допълнителна и широка подкрепа следва да се предоставя от агенциите на ЕС, като и чрез финансиране от ЕС за подпомагане както на държавите членки да предоставят солидарен принос, който ще трябва да предоставят, така и за управление на различните им отговорности по отношение на миграционните потоци.

3.2. Последващи оценки/проверки за пригодност на действащото законодателство

В резултат на своя ангажимент, обявен в Европейската програма за миграцията, през 2016 г. Комисията поръча провеждането на външни проучвания за оценка на системата от Дъблин[23]. В оценката се преценяват ефективността, ефикасността, целесъобразността, последователността и добавената стойност за ЕС на Регламент „Дъблин III“. В нея се разглежда в каква степен Регламентът постига целите си и отговаря на по-широките нужди на политиката на ЕС и на нуждите на целевите заинтересовани страни[24]. Оценката включваше задълбочено проучване на практическото прилагане на Регламент „Дъблин III“ в държавите членки[25]. Основните констатации са обобщени по-долу и са изложени по-подробно в работния документ на службите на Комисията, който придружава новия пакт и неговите предложения. Освен това през февруари 2020 г. Европейският парламент поиска от Европейския съвет за

[23] Докладите за оценка и за изпълнение са достъпни на адрес: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-wedo/policies/asylum/examination-of-applicants/index_en.htm.

[24] Оценката беше извършена въз основа на анализ на документи, количествен анализ и консултации с правни/политически съветници в общо 19 държави (BE, BG, CH, CY, EL, FR, HR, HU, IT, LT, LV, MT, NL, NO, PL, RO, SE, SI, SK). Информацията от другите 12 държави, участващи в Регламент „Дъблин III“, не беше получена навреме, за да бъде включена в доклада.

[25] Бяха проведени консултации с широк кръг от заинтересовани страни, включително: звената „Дъблин“ в националните служби в областта на убежището, правни/политически съветници, неправителствени организации, адвокати/законни представители, органи по обжалване и контролни органи, правоприлагащи органи, органи по задържане, кандидати и/или лица, на които е предоставена международна закрила. Бяха проведени общо 142 интервюта. Бяха проведени посещения на място в 15 държави (AT, BE, DE, EL, FR, HU, LU, IT, MT, NL, NO, PL, SE, UK, CH), а в 16 други държави (BG, CY, CZ, DK, EE, ES, FI, HR, IE, LT, LV, PT, RO, SI, SK, LI) бяха проведени телефонни интервюта.

бежанците и живеещите в изгнание (ECRE) да проведе проучване относно Регламента от Дъблин във връзка с молбите за международна закрила[26].

Релевантност на Регламент „Дъблин III“

Системата за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на дадена молба за международна закрила, е крайъгълният камък на достиженията на правото на ЕС в областта на убежището и неговите цели остават в сила. Наличието на инструмент на ЕС за установяване на критерии и механизми за определяне на компетентната държава членка е от съществено значение, докато в Съюза съществуват отделни национални системи за убежище. Без него държавите членки ще трябва да разчитат на споразумения ad hoc, както във времето преди съществуването на системата от Дъблин, което би направило определянето на компетентността между държавите членки изключително трудно. В оценката се стига до заключението, че никой национален или двустранен инструмент не би могъл да има същото цялостно въздействие, което би могло да доведе до неразглеждане на молбите за международна закрила, попадащи между националните юрисдикции. Бяха изразени разностранни становища относно действителното отражение на Регламента, който следва да осигури на кандидата бърз достъп до процедурите за предоставяне на убежище и да доведе в дългосрочен план до стратегия за възпиране на подаването на няколко молби. Поради предотвратяване на злоупотребите това ще внесе допълнителна доза ефикасност в системата за убежище и ще намали разходите като цяло.

Неотдавнашното проучване на Европейския парламент също потвърждава необходимостта от система, при която една държава членка е компетентна за разглеждането на дадена молба за международна закрила въз основа на общи критерии и на свързани с тях изисквания за представяне на доказателства, въпреки настоящите си слабости.

Прилагане на Регламента

Най-значимият проблем, изтъкнат във възложено от Комисията външно проучване, който бе потвърдено и от държавите членки и заинтересованите страни в консултациите, проведени от приемането на предложението на Комисията през 2016 г. насам, беше липсата на последователно и правилно прилагане в държавите членки. Стигна се също така до заключението, че устройството на Регламент „Дъблин III“ има редица слабости, които затрудняват постигането на неговите основни цели. Йерархията на критериите, установени в Регламент „Дъблин III“, не отчита реалностите, пред които са изправени системите на държавите членки в областта на миграцията, нито пък има за цел да постигне баланс на усилията. Методът на определяне на компетентността забавя достъпа до процедурата за предоставяне на убежище. Съгласно настоящата система може да се наложи кандидатите да чакат до 10 месеца (в случай на искания за „обратно приемане“) или до 11 месеца (в случай на искания за „поемане на отговорност“), преди да започне процедурата за разглеждане на молбата за международна закрила. Това подкопава целта на системата да осигури на кандидата бърз достъп до процедурата за предоставяне на убежище. Освен това наличието на многобройни молби за

[26] Докладът за оценка е наличен на: https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/642813/EPRS_STU(2020)642813_EN.pdf.

международна закрила продължава да бъде общ проблем в ЕС. През 2019 г. 32 % от кандидатите вече са били подали предишни молби в други държави членки. Това показва, че регламентът е имал малък или никакъв ефект върху постигането на целта да се попречи на кандидатите да подават множество молби, като по този начин се намалят неразрешените движения.

Ясно е също така, че Регламентът „Дъблин III“ не е бил разработен с цел справяне със ситуации на миграционен натиск или справедливо разпределяне на отговорностите между държавите членки. В него не се отчита и положението на управлението на миграцията на смесените миграционни потоци и произтичащия от това натиск върху миграционните системи на държавите членки.

3.3. Консултации със заинтересованите страни

Политическото значение на миграцията през последните години и преговорите по предложенията от 2016 г. означават, че вече съществува богат и подробен дебат по въпросите, обхванати от настоящия регламент. Освен това Комисията неколкократно се консултира с Европейския парламент, държавите членки и заинтересованите страни, за да събере мненията им относно новия пакт за миграцията и убежището.

Особено внимание бе отделено на ангажимента на Европейския парламент, който многократно е наблягал на значението на един цялостен подход към устойчива политика в областта на убежището и миграцията. Необходимостта от цялостен подход към миграцията бе подкрепена и в документите за изразяване на позиция, представени от няколко политически групи в Европейския парламент, и бе отправен призив за бързо приключване на работата по предложенията за миграция и предоставяне на убежище. Европейският парламент изрази становището, че цялостният подход към миграцията следва да отчита външното измерение на ЕС, способността да се справя с първопричините за миграцията и да развива нови партньорства с трети държави, стабилен механизъм за търсене и спасяване и подкрепа на презаселването, законните начини за миграция и мерките за интеграция.

Европейският парламент също призова за система за задължителна солидарност, която да включва преместване и необходимостта от дългосрочни решения и силна солидарност по отношение на мерките за предоставяне на убежище. Това стана ясно също така в контекста на пандемията от коронавируса, за да се избегнат хуманитарни кризи.

Преди стартирането на новия пакт за миграцията и убежището Комисията водеше постоянни дискусии с всички държави членки, като продължи да го прави и по време на подготовката на пакта. Държавите членки разбраха необходимостта от напредък в решаването на проблемите, свързани с настоящата система, необходимостта от нова система за справедливо разпределяне на отговорността, по отношение на която всички държави членки ще бъдат задължени да дават своя принос, силна гранична защита, значение на външното измерение на миграцията и подобрена процедура за връщане. Намерението на Комисията да намери нови форми на солидарност, например чрез спонсориране на връщането, като цяло беше приветствано по време на фазата на консултации.

Успоредно с това румънското, финландското, хърватското и германското председателство проведоха както стратегически, така и технически обмен относно

бъдещето на различни аспекти на миграционната политика, които допълнително поставиха акцента върху тези въпроси.

В рамките на няколко форума на Съвета, организирани по време на финландското председателство, включително конференцията Тампере 2.0, проведена на 24—25 октомври 2019 г. в Хелзинки, и форума от Залцбург, проведен във Виена на 6—7 ноември 2019 г., държавите членки приветстваха намерението на Европейската комисия да поднови реформата на Регламента от Дъблин, за да се намерят нови форми на солидарност, за които всички държави членки могат да дадат своя принос. Държавите членки подчертаха, че мерките за солидарност следва да вървят ръка за ръка с мерки за определяне на компетентността. Освен това те подчертаха спешната необходимост от борба с неразрешеното движение в рамките на ЕС, както и за гарантиране на връщането на лица, които не се нуждаят от международна закрила.

Комисията също така взе предвид много препоръки на национални и местни органи[27], неправителствени и международни организации, като ВКБООН[28], МОМ[29], както и мозъчни тръстове и академични среди, относно това как да се предвиди ново начало и да се отговори на настоящите миграционни предизвикателства в съответствие със стандартите в областта на правата на човека. Според тях даването на ново начало на реформата следва да доведе до преразглеждане на някои правила за определяне на компетентността и да осигури механизъм за задължителна солидарност, включително за лицата, свалени на брега след операция по търсене и спасяване. Неправителствените организации също се застъпват за общо разбиране на компетентността между държавите членки и призовават за преразглеждане на правилата от Дъблин, така че да бъде включен по-постоянен механизъм за преместване[30].

Комисията взе под внимание и вижданията на заинтересованите страни относно необходимостта от разработване на всеобхватен подход към управлението на миграцията чрез холистичен подход към миграцията и убежището. Консултираните заинтересовани страни изразиха вижданията си за това как да разработят нов принцип на солидарност и на справедливо разпределение на отговорностите и като цяло приветстваха намерението на Комисията да възобнови реформата на Регламента от Дъблин, за да се намерят нови форми на солидарност.

Комисар Йохансон също така проведе няколко целенасочени консултации с организации на гражданското общество, със съответните местни неправителствени организации в държавите членки, както и със социалните и икономическите партньори. В рамките на този процес на консултации конкретни препоръки бяха насочени към общ подход към стандартите за децата в съответствие със Съобщението от 2017 г. относно

---

27 Например Берлинският план за действие относно нова европейска политика в областта на убежището, 25 ноември 2019 г., подписан от 33 организации и общини.

28 Препоръки на ВКБООН за предложения от Европейската комисия пакт за миграцията и убежището, януари 2020 г.

29 Препоръки на Международната организация по миграция за новия пакт на ЕС за миграцията и убежището, февруари 2020 г.

30 Доклад за проекта на Центъра за европейски политически изследвания (CEPS), *Search and rescue, disembarkation and relocation arrangements in the Mediterranean. Sailing Away from Responsibility?*, юни 2019 г.

децата мигранти[31], както и бе посочена необходимостта от изграждане на справедлива система, която да гарантира на защитата на основните права.

Комисията взе предвид също така приноса и проучванията на Европейската мрежа за миграцията[32], които бяха стартирани по нейна инициатива и които през последните години доведоха до няколко специализирани проучвания и ad hoc запитвания.

3.4. Основни права

Настоящото предложение е напълно съвместимо с основните права и общите принципи на Съюза и на международното право и ги спазва.

По-конкретно, по-доброто информиране на търсещите убежище лица за прилагането на настоящия регламент и за техните права и задължения по него ще им позволи, от една страна, да защитават по-добре правата си, а от друга страна, ще спомогне за намаляването на равнището на неразрешени движения, тъй като лицата, търсещи убежище, ще бъдат по-склонни да се съобразяват със системата. Ще се повиши ефективността на правото на съдебна защита, като се уточни обхватът на обжалването и се определи целта за съдилищата или трибуналите да вземат решения в рамките на хармонизиран срок. Искането за суспензивно действие трябва да бъде взето в рамките на хармонизиран срок.

Правото на свобода и свободата на движение ще бъдат подсилени чрез съкращаване на срока, през който дадено лице може да бъде задържано в изключителен случай, предвиден в Регламента, и само ако задържането е в съответствие с принципите на необходимост и пропорционалност.

Зачитането на личния и семейния живот ще бъде подсилено, по-специално чрез разширяване на приложното поле на Регламента, така че да се включат братята и сестрите, както и семействата, създадени в държавите на транзитно преминаване.

Правата на непридружените ненавършили пълнолетие също са подсилени чрез по-добро дефиниране на прилагането на принципа на висшия интерес на детето и чрез установяване на механизъм за определяне на висшия интерес на детето при всички обстоятелства, които могат да доведат до прехвърляне на ненавършилия пълнолетие. Срокът за изпращане на искане за поемане на отговорност също е адаптиран, за да се вземе предвид сложността на делата за издирване и събиране на семейства. Правилата, свързани с доказателствата, бяха рационализирани, за да се гарантира бързо определяне на компетентността и допълнително укрепване на правото на единство на семейството. По същия начин преместването на непридружени ненавършили пълнолетие лица винаги ще трябва да е с предимство, а държавите членки ще получат по-голям финансов стимул в това отношение под формата на принос.

---

[31] Инициативата „Деца, засегнати от миграцията“ призова за общ подход към въпроса за изчезналите (непридружени и разделени от семейството) деца с цел създаване на ефективни механизми за справяне с рисковете от трафик и приемане на специфични за децата стандарти за процедурите за предоставяне на убежище.

[32] Всички проучвания и доклади на Европейската мрежа за миграцията са достъпни на адрес: https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network_en.

За да се предотвратят неразрешените движения, предложението ограничава правото на материални условия на приемане в държавата членка, в която кандидатът трябва да пребивава, с изключение на задължението за всички държави членки да гарантират стандарт на живот в съответствие с правото на Съюза, включително Хартата на ЕС, и международните задължения.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Общият размер на финансовите средства, които са необходими, за да се подпомогне прилагането на настоящото предложение, е 1 113 500 евро, предвидени за периода 2021—2020 г. Това ще покрие оперативните разходи, включително разходите за трансфер под формата на еднократни суми за трансфери съгласно настоящото предложение за регламент и за трансфери във връзка с преместването в контекста на разпоредбите за солидарност, свързани с преместването на кандидатите за международна закрила, лицата, на които е предоставена международна закрила, и незаконно пребиваващите граждани на трети държави. Предвиждат се по-високи финансови стимули за преместването на непридружени ненавършили пълнолетие лица.

Финансовите нужди са съвместими с настоящата многогодишна финансова рамка и налагат също така използването на специални инструменти съгласно определеното в Регламент (ЕС, Евратом) № 1311/2013 на Съвета[33].

5. ПОДРОБНО ОБЯСНЕНИЕ НА КОНКРЕТНИТЕ РАЗПОРЕДБИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Настоящият регламент установява обща рамка, която има за цел да се признае, че предизвикателството, свързано с незаконно пристигащите мигранти в Съюза, не следва да се поема от отделните държави членки, а от Съюза като цяло. Регламентът допринася за всеобхватния подход чрез насърчаване на интегрираното изготвяне на политики в рамките на своето приложно поле.

Предложението запазва връзката между компетентността в областта на предоставянето на убежище и спазването от страна на държавите членки на техните задължения по отношение на защитата на външните граници, като се вземат предвид международните задължения за провеждане на операции по търсене и спасяване, като са предвидени изключения, предназначени да защитят целостта на семейството и висшия интерес на детето. Настоящите критерии за определяне на компетентността по същество са запазени, но се предлагат целенасочени промени, по-специално за укрепване на целостта на семейството чрез разширяване на определението за член на семейството, изясняване на отговорността на държавата членка след провеждане на операции по търсене и спасяване и въвеждане на нов критерий, свързан с притежаването на дипломи за образование.

Основните направени изменения имат за цел, от една страна, да подобрят ефикасността на системата, по-специално чрез подсилване на компетентността на дадена държава членка за разглеждането на дадена молба за международна закрила, след като е била установена такава компетентност. От друга страна, измененията имат за цел да

[33] Регламент (ЕС, Евратом) № 1311/2013 на Съвета от 2 декември 2013 г. за определяне на многогодишната финансова рамка за годините 2014—2020 (ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 884).

ограничат неразрешените движения, по-специално чрез заличаване на някои правила за прекратяване или за прехвърляне на компетентността между държавите членки.

Системата се допълва от нов подход към солидарността въз основа на рамка, която дава възможност за оценка в реално време на ситуацията в държавите членки и в ЕС. Освен това се установяват процедурни правила, които да улеснят преместването и спонсорирането на връщането като средство за солидарност.

5.1. Определяне на обща рамка, основана на всеобхватния подход към управлението на миграцията

С цел прилагане на общата рамка в предложението се определят редица принципи, които следва да ръководят прилагането на управлението на миграцията, включително необходимостта от интегрирано изготвяне на политики и гарантиране на принципа на солидарност и на справедливо разпределение на отговорностите. Изготвя се структура на управление, когато държавите членки разполагат с национални стратегии по отношение на прилагането на тази рамка, включително във връзка с планирането в извънредни ситуации с цел да е предотврати натрупването на миграционен натиск, както и с цел мониторинг на спазването на основните права.

Тези стратегии ще допринесат за нова европейска стратегия за прилагане на различните елементи, които обхващат всеобхватния подход, и ще определят стратегическия подход към управлението на миграцията на равнището на Съюза, което ще даде възможност за ориентирана към бъдещето перспектива относно рисковете и възможностите, които съществуват в областта на управлението на миграцията, и най-добрите начини за справяне с тях. Комисията ежегодно ще публикува доклад за управлението на миграцията, който ще включва краткосрочна прогноза за развитието на миграционната ситуация и ще даде възможност за своевременна реакция на променящите се тенденции в областта на миграцията и на отговорите на резултатите от рамката за наблюдение. Тази рамка ще бъде допълнена от система за редовно наблюдение на миграционната ситуация чрез представяне на доклади за ситуацията от страна на Комисията. Тази дейност ще бъде подпомогната от дейностите в рамките на Подробния план за подготвеност и кризи в областта на миграцията, а именно дейностите за наблюдение и докладване, предвидени в него.

5.2. Механизъм за солидарност

- **Мерки за солидарност, които държавите членки ще бъдат задължени да гарантират в ситуации на миграционен натиск**

Въведен е нов механизъм, който позволява постигането на солидарност, която да спомогне за справяне с миграционния натиск. Механизмът за солидарност е гъвкав по своя замисъл, така че да може да се прилага при ситуации с различни миграционни потоци и реалности. Солидарният принос, който държавите членки ще бъдат задължени да предоставят, представлява или преместване или спонсориране на връщането, като е налице възможност да се допринесе за мерки, целящи укрепване на капацитета на държавите членки в областта на убежището, приемането и връщането, както и външното измерение. Държавите членки ще бъдат задължени да предоставят своя принос чрез дял, изчислен въз основа на коефициент на разпределение, базиран на 50 % от БВП и на 50 % от населението. Делът на ползващата се държава членка е включен в коефициента на разпределение с цел да се гарантира, че всички държави членки прилагат принципа на справедливо разпределение на отговорностите.

Преместване

Предложеният обхват на преместването включва кандидати за международна закрила, които не подлежат на процедурата на границата съгласно Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за процедурите за убежище*]. Всички значими връзки между лицето, което трябва да бъде преместено, и държавата членка, в която се извършва преместването, са включени като процедурен елемент. В случай на миграционен натиск преместването ще включва и лица, на които е предоставена международна закрила, за срок до три години от момента, в който на тези лица е предоставена международна закрила.

Спонсориране на връщането

Предложеният регламент включва възможността държавите членки да могат избират да предоставят своя солидарен принос под формата на „спонсориране“. При спонсориране на връщането дадена държава членка се ангажира да окаже подкрепа на друга държава членка, подложена на миграционен натиск, като извърши необходимите дейности за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети държави от територията на държава членка, ползваща се със задължителна мярка за солидарност, в тясна координация. За тази цел държавата членка, под чийто патронаж се провежда проявата, ще предоставя например консултации относно връщането и реинтеграцията на незаконно пребиваващи граждани на трети държави, ще подпомага доброволното връщане и реинтеграцията на незаконните мигранти чрез използване на техните програми и ресурси, ще ръководи или ще подкрепя политическия диалог с трети държави за улесняване на обратното приемане на незаконни мигранти, намиращи се в държавата членка, ползваща се от механизма, и ще осигурява предоставянето на валиден документ за пътуване. Ако обаче тези усилия се окажат неуспешни след 8 месеца, спонсориращата държава членка ще прехвърли засегнатите лица и ще продължи да полага усилия за връщането им в съответствие с Директива 2008/115/ЕО относно връщането[34].

Дейностите, обхванати от спонсорството, са допълнителни спрямо дейностите, извършвани от Европейската агенция за гранична и брегова охрана, и включват по-специално дейности, които Агенцията не може да изпълни по силата на своя мандат (напр. предоставяне на дипломатическа подкрепа на държавата членка, ползваща се от механизма, в отношенията с трети държави). Когато държавите членки посочват, че ще извършат спонсориране на връщането, те посочват също така гражданството на третите държави, за които са готови да подкрепят връщането на мигранти: целта е да се гарантира, че спонсорството се използва за връщане на граждани на трети държави, за които съответните държави членки могат да внесат добавена стойност.

- **Мерки за солидарност след сваляне на лица на брега вследствие на операции по търсене и спасяване**

В годишния доклад за управлението на миграцията ще бъдат посочени очакваните краткосрочни прогнози по всички маршрути за сваляне на лица на брега след такива

[34] Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (ОВ L 348, 24.12.2008 г., стр. 98).

операции и ответните действия за солидарност, които ще бъдат необходими, за да се допринесе за посрещане на нуждите на държавите членки, в които се свалят лица на брега, по отношение на преместването на мигранти, които не участват в процедурата на границата, или за нуждите от капацитет на съответните държави членки. В доклада също така ще се посочва делът на необходимите мерки за солидарност за всяка държава членка и общият брой на гражданите на трети държави, обхванати от мерките за солидарност. В този случай другите държави членки посочват какъв вид мярка за солидарност възнамеряват да предприемат или чрез преместване на кандидатите или чрез мерки в областта на укрепването на капацитета или външното измерение.

Когато приносът на държавите членки е достатъчен, Комисията приема акт за изпълнение, с който се създава солидарен резерв с цел предоставяне на подкрепа за посрещане на предизвикателствата, пред които е изправена държавата членка, в която се свалят лица на брега.

Когато данните от държавите членки не отговарят на нуждите, посочени в доклада за управление на миграцията, Комисията ще приеме акт за изпълнение, определящ дяловете на всяка държава членка в съответствие с коефициента на разпределение за преместването. Когато държавите членки са посочили, че възнамеряват да предприемат мерки в областта на капацитета или външното измерение, Комисията ще определи мерките в акта за изпълнение. Ако обаче данните от държавите членки за предприемане на мерки в областта на капацитета или външното измерение възлизат на над 30 % от необходимия брой лица, които трябва да бъдат преместени, Комисията ще гарантира, че държавите членки ще трябва да допринесат с половината от своя дял за преместването. В такива случаи държавите членки могат също да решат да допринесат чрез спонсориране на връщането.

През цялата година при операции за сваляне на лица на брега Комисията ще използва резерва и ще подготвя списъци за разпределяне на лицата, които трябва да бъдат преместени в допринасящите държави членки, за всяка операция за сваляне на лица на брега или за всяка група от такива операции. Когато резервът за солидарност е недостатъчен поради нарастващ брой на лицата, свалени на брега, Комисията изменя акта за изпълнение, в който се определя допълнителен размер на прогнозните мерки за преместване за конкретната ползваща се държава членка или държави членки, като тази сума следва да бъде ограничена до 50 % от сумата, посочена в актовете за изпълнение. Освен това, когато дадена държава членка, в която се свалят лица на брега, се окаже изправена пред риск заради миграционен натиск, нейният резерв за солидарност може да бъде използван за бързото преместване на лица докато бъде приет актът за изпълнение, предвиден за ситуации на натиск. Резервите на държави членки, в които се свалят лица на брега, могат също да бъдат използвани за тази цел, при условие че това не застрашава функционирането на техния резерв.

Когато в доклада за управлението на миграцията се посочва, че държавите членки са изправени пред особени предизвикателства поради присъствието на тяхна територия на граждани на трети държави, които са кандидати за международна закрила и са уязвими, независимо от начина, по който са преминали външните граници, резервът за солидарност може да бъде използван и за целите на бързото преместване на тези лица.

Задължителна солидарност в ситуации на миграционен натиск

Оценка на миграционния натиск и на ответните действия на солидарност

Когато държава членка е информирала Комисията, че смята, че е изправена пред миграционен натиск, включително пред риск от натиск в резултат от голям брой

пристигащи лица, в това число, когато тези пристигания са породени от операции по търсене и спасяване, Комисията ще направи оценка на ситуацията, като вземе предвид конкретната ситуация в държава членка въз основа на определен брой критерии и на наличната информация, включително информацията, събрана в рамките на Подробния план за подготвеност и кризи в областта на миграцията. Когато оценката покаже, че дадена държава членка е под миграционен натиск, Комисията определя общите нужди на държавата членка и посочва подходящите мерки, необходими за справяне със ситуацията, и всички други държави членки допринасят чрез мерки за преместване или спонсориране на връщането или комбинация от такива мерки. Когато самата държава членка е ползваща се държава членка, тя не е задължена да допринася за солидарността. Държавите членки посочват вида на приноса, който ще предоставят в плановете за солидарна реакция, които се изпращат на Комисията.

Освен това, когато докладът относно миграционния натиск показва необходимост от други мерки за солидарност, насочени към укрепване на капацитета в областта на убежището, приемането или връщането, или мерки в областта на външното измерение с цел справяне с миграционните потоци, допринасящите държави членки могат да посочат такива мерки в своите планове за солидарна реакция вместо преместване или спонсориране на връщането. Тези мерки биха могли да приемат различни форми — от помощ при въвеждането на подобрен капацитет за приемане, включително инфраструктура или други системи за подобряване на условията на приемане на лицата, търсещи убежище. Това може да включва и финансиране, насочено към управление на положението в областта на убежището и миграцията в конкретна трета държава, която генерира определени миграционни потоци към дадена държава членка. В областта на връщането такива мерки биха могли да включват например финансова или друга помощ, съсредоточена върху инфраструктурата и съоръженията, която може да бъде необходима за подобряване на изпълнението на връщанията или предоставянето на материали или транспортни средства за извършване на операции. Когато Комисията прецени, че те са пропорционални на дела на държавата членка и са в съответствие с целите, определени в фонд „Убежище и миграция“, тези видове принос ще бъдат посочени в акта за изпълнение.

Ако обаче данните от държавите членки за предприемане на мерки в областта на капацитета или външното измерение възлизат на над 30 % от необходимия брой лица, които трябва да бъдат преместени или са обект на спонсориране на връщането, Комисията ще гарантира, че държавите членки ще трябва да допринесат с половината от своя дял за тези мерки.

Дадена държава членка може също така да поиска намаляване на нейния принос, когато може да докаже, че през предходните 5 години е била компетентна за повече от два пъти средния за ЕС на глава от населението брой молби за международна закрила, и може да поиска приспадане на 10 % от своя принос. След това приспадането се разпределя пропорционално между останалите държави членки.

Актове за изпълнение на Комисията относно мерки за солидарност

В срок от две седмици от представянето на плановете за солидарна реакция Комисията ще приеме акт за изпълнение, определящ мерките за солидарност, които да бъдат предприети от държавите членки в полза на държавата членка, подложена на миграционен натиск.

В акта за изпълнение се определя общият брой на лицата, които следва да бъдат преместени и/или подлежат на връщане, като се вземат предвид капацитетът и нуждите на ползващата се държава членка, в областта на убежището и на връщането, посочени в оценката, и се посочва делът на всяка държава членка въз основа на коефициент на разпределение, коригиран в съответствие с исканията на държавите членки, които са доказали, че отговарят на условията за приспадане. Освен това в акта за изпълнение се посочват мерките в областта на изграждането на капацитет, оперативната подкрепа или мерките във външното измерение, които трябва да бъдат предприети от допринасящата държава членка, вместо преместване или спонсориране на връщането.

Актът за изпълнение се приема в съответствие с член 8 от Регламент (ЕС) № 182/2011, като при надлежно обосновани наложителни причини за спешност поради миграционен натиск в полза на държавите членки Комисията се оправомощава да приема актове за изпълнение с незабавно приложение, които остават в сила за период, не по-дълъг от 1 година.

- **Общи разпоредби относно солидарността**

Форум за солидарност

В ситуации на миграционен натиск, при които солидарният принос, посочен от държавите членки в плановете за солидарна реакция, не съответства на нуждите, установени в оценката на миграционния натиск, Комисията свиква форум за солидарност, с което се предоставя възможност за държавите членки да коригират категорията на своя принос в плановете си за солидарна реакция.

Когато прогнозният солидарен принос не е достатъчен за гарантиране на ефективното функциониране на солидарната подкрепа за сваляне на лица на брега след операции по търсене и спасяване, Комисията ще свика форум за солидарност преди да приеме допълнителния акт за изпълнение, предвиден в този член.

Други форми на солидарност

Дадена държава членка може по всяко време да поиска доброволно предоставяне на подкрепа за солидарност от страна на други държави членки. Всяка държава членка може да прави доброволни вноски в полза на тази държава членка, включително чрез преместване на кандидати за международна закрила, които са обект на процедура на границата в съответствие с Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за процедурите за убежище*] или на незаконно пребиваващи граждани на трети държави. Освен това държавите членки могат да правят вноски, насочени към укрепване на капацитета на държавите членки в областта на убежището, приемането и връщането, както и на външното измерение. Държавите членки, които са допринесли или планират да допринесат с мерки за солидарност, информират Комисията чрез план за солидарна подкрепа, приложен към настоящото предложение. Когато този доброволен принос съответства на мерките, определени в акт за изпълнение относно миграционния натиск, размерът на приноса от страна на държавите членки ще бъде приспаднат от дела, посочен в акта за изпълнение.

Процедура по преместване

В предложения регламент се определят процедурите, които трябва да бъдат следвани преди и след преместването, както и задълженията както на ползващата се държава

членка, така и на държавата членка на преместване. Задълженията на ползващата се държава членка, включват разпоредби, свързани с определянето на самоличността и регистрацията на съответните лица за целите на преместването, и задължението да се гарантира, че съответното лице не представлява опасност за националната сигурност или обществения ред. Когато ползващата се държава членка заключи, че съответното лице представя такъв риск за сигурността, това лице не се премества. Когато лицето, което трябва да бъде преместено, е кандидат, ползващата се държава членка трябва също така на първо място да прецени, че не може да бъде определена като компетентна държава членка съгласно критериите, свързани с събирането на семейството или пребиваването/визата преди прилагането на процедурата по преместване, тъй като тези лица биха имали силна връзка с ползващата се държава членка, и не следва да бъдат преместени другаде. Задълженията на държавата членка по преместване включват задължението за преместване на лице, което не представлява опасност за националната сигурност или обществения ред, а когато лицето е кандидат — за провеждане на процедурата за определяне на компетентната държава членка, когато това не е направено в ползващата се държава членка. Когато лицето е бенефициер на международна закрила, държавата членка на преместване трябва автоматично да даде съответния статут, който ползващата се държава членка е предоставила, за да гарантира, че бенефициерът запазва статута си и съответните си права, въпреки че е преместен в друга държава членка.

Процедура при спонсориране на връщането

Държава членка, която се ангажира да предостави спонсориране на връщането, трябва да се ангажира също така с осъществяването на тясна координация с ползващата се държава членка с цел определяне на конкретните мерки за подпомагане, необходими за връщането на индивидуално определени граждани на трети държави, които пребиват незаконно, от територията на ползващата се държава членка. Въз основа на резултатите от координацията между съответните държави членки спонсориращата държава членка, ще предприеме необходимите мерки, насочени към улесняване и успешно приключване на процедурите за връщане, например чрез предоставяне на помощ за подпомагане на доброволното връщане и реинтеграцията, водене или подкрепа на политическия диалог с конкретни трети държави, като се гарантира идентифицирането и предоставянето на валидни пътни документи или като организира практическите договорености за операции по връщане, като например чартърни или редовни полети. На този етап ползващата се държава членка, все пак продължава да е компетентна по отношение на провеждането на процедури за връщане (например издаване на решение за връщане, обжалвания) във връзка със засегнатите лица, и прилага Директивата за връщането.

Спонсориращите държави членки изпълняват мерките за подкрепа в рамките на предварително определен период от време, който е определен на 8 месеца. Този период ще започне да тече от деня, в който Комисията приеме акт за изпълнение относно солидарността в ситуации на миграционен натиск. Ако към момента на приемане на акта за изпълнение по отношение на гражданина на трета държава, чието връщане се спонсорира, все още не е било прието решение за връщане, срокът започва да тече от момента на издаване на решенията за връщане или, ако лицата, които са подали молба за убежище, и впоследствие са получили решения за връщане, от момента, в който гражданите на трети държави вече нямат право да останат и не им се разрешава да останат.

Когато въпреки съвместните усилия на съответните държави членки връщането не е успешно извършено, при изтичането на 8-месечния срок гражданите на трети държави

ще бъдат прехвърлени на територията на спонсориращата държава членка. За тази цел процедурата, описана в предходния раздел, ще се прилага *mutatis mutandis*.

- **Финансова подкрепа**

Предложението предвижда финансови стимули за преместване. На премествано лице ще бъде предоставено финансово участие в размер на 10 000 EUR (включително след спонсориране на връщането, ако връщането не е било успешно). Финансовото участие възлиза на 12 000 EUR, когато преместеното лице е непридружено малолетно или непълнолетно лице. Освен това ще бъде предоставено финансово участие в размер на 500 EUR за покриване на разходите по преместването на лица във връзка с преместването и с процедурите, предвидени в настоящия регламент.

- **Изменения на други законодателни инструменти**

Предложението включва изменение на Регламент (ЕС) XXX/XXX [*фонд „Убежище и миграция“*] с цел въвеждане на финансовите разпоредби в подкрепа на настоящото предложение за регламент.

Предложението включва и изменение на Директива 2003/109/ЕО (Директивата за дългосрочно пребиваване). За тези, които се нуждаят от закрила, перспективата за получаване в кратък периода от време на статут на дългосрочно пребиваващ ще бъде важен принос за улесняване на пълното и бързо интегриране на лицата, на които е предоставена международна закрила в държавата членка на пребиваване. Лицата, на които е предоставена международна закрила, следва да могат да получат статут на дългосрочно пребиваващи в държавата членка, която им е предоставила международната закрила, след три години законно и непрекъснато пребиваване в тази държава членка, като същевременно гарантират, че при други условия за получаване на статута лицата, на които е предоставена международна закрила, ще подлежат на същите условия като останалите граждани на трети държави.

5.3. Рационализиране на процедурата за определяне на компетентната и подобряване на нейната ефикасност

За да се осигури безпроблемното и устойчивото функциониране на процедурата за определяне на компетентността за разглеждане на дадена молба за международна закрила, изпълняването на целта за бърз достъп до процедурата по разглеждане и до защита на лицата, които се нуждаят от това, както и възпирането на неразрешените движения, се предлагат различни изменения, и по-специално:

- Задължението на кандидата да кандидатства в държавата членка на първо незаконно влизане или, в случай на законен престой, в тази държава членка, както бе предложено през 2016 г. След това от кандидата се изисква да се намира в тази държава членка по време на процедурата за определянето, а след като това бъде направено, в самата компетентна държава членка. Целта е да се осигури организирано управление на потоците, да се улесни определянето на компетентната държава членка, а оттам и по-бърз достъп до процедурата за предоставяне на международна закрила, както и да се предотвратят неразрешени движения. С това изменение се изяснява, че кандидатът няма право да избере нито държавата членка, до която да подаде молбата си, нито държавата членка, компетентна за разглеждане на молбата. В случай на неспазване на това задължение кандидатът има право да се ползва от материалните условия на приемане само в държавата, в която той трябва да се намира.

- Лицата, на които е предоставена незабавна защита съгласно Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за справяне със ситуации на криза и форсмажорни обстоятелства в областта на убежището и миграцията*], са включени в определението за кандидат, за да се гарантира, че въпреки че молбите им са в процес на разглеждане (временно преустановени), държавата членка, предоставила този статут на закрила, не е освободена от задължението си да определи държавата членка, компетентна за разглеждането на молбата, и да спазва критериите и механизмите, определени в настоящия регламент. Ако друга държава членка бъде определена за компетентна, незабавната закрила се прекратява, когато бъде извършено прехвърлянето. Ако засегнатите лица се преместят в друга държава членка и кандидатстват за международна закрила там, компетентната държава членка ще бъде задължена също така да ги приеме обратно в съответствие с процедурите, посочени в настоящия регламент.
- Както бе предложено през 2016 г., преди да се приложат критериите за определяне на компетентната държава членка, с регламента се въвежда задължение за държавите членки да гарантират, че дадено лице не представлява заплаха за националната сигурност или обществения ред на държавата членка, преди да се извърши преместването. Това задължение се прилага за всяко лице, което е обект на процедурите, определени в регламента, дори когато лицето не е било подложено на скрининг или на проверка за сигурност. Първата държава членка, в която е регистрирана молбата, трябва да прецени дали съществуват основателни причини да се счита, че кандидатът представлява опасност за националната сигурност или обществения ред на дадена държава членка, преди да приложи критериите за компетентност. Ако оценката покаже, че кандидатът представлява риск за сигурността, тази държава членка става компетентна държава членка. В случай че съответното лице представи риск за сигурността, след като компетентността вече е била определена, преместването може да се извърши, при условие че се спазва специалната разпоредба относно обмена на информация, свързана със сигурността.
- Изискването за съдействие от страна на кандидатите се засилва, за да се гарантира, че органите разполагат с цялата информация, необходима за определяне на компетентната държава членка и дали кандидатът отговаря на условията за международна закрила, както и за да се предотврати заобикалянето на правилата, по-специално укриването. В Регламента се предвиждат пропорционални задължения за кандидатите за своевременно предоставяне на всички елементи и информация, имащи отношение към определянето на компетентната държава членка, а също така към сътрудничеството с компетентните органи на държавите членки. Освен това изрично е посочено, че кандидатите имат задължение да присъстват и да се държат на разположение на органите на съответната държава членка, както и да спазват решението за прехвърляне. Неизпълнението на правните задължения, предвидени в Регламента, ще има пропорционални процесуални последици за кандидата, като например преклудиране на възможността за приемане на информация, която неоправдано е била подадена със закъснение.
- Регламентът разширява приложното поле на информацията, която трябва да бъде предоставена на кандидатите. Индивидуалното интервю има за цел да улесни процедурата за определяне на компетентната държава членка, като спомага за събирането на цялата необходима информация. То обаче не следва да води до забавяне на процедурата, когато кандидатът се е укрил или когато вече е била предоставена достатъчно информация.

- Правилото, че критериите се определят въз основа на съществуващото положение към момента, в който е била регистрирана за първи път молбата в държава членка, се прилага за всички критерии, включително за тези във връзка с членовете на семейството и ненавършилите пълнолетие. Въвеждането на безапелационен краен срок за предоставяне на необходимата информация ще позволи извършването на бърза преценка и вземането на бързо решение.
- В регламента се запазва разширеното определение за членове на семейството, предложено през 2016 г., по два начина: като 1) се включват братята и сестрите на кандидата и като 2) се включват семейните връзки, възникнали след напускане на страната на произход, но преди пристигане на територията на държавата членка. Братята и сестрите са целева, но същевременно важна категория, при която доказването и проверката на семейната връзка са сравнително лесни и поради това възможността за злоупотреби е малка. Разширяването с цел включване на семействата, създадени по време на транзитно преминаване, отразява неотдавнашни миграционни явления, като например по-дълъг престой извън страната на произход, преди да се достигне ЕС, включително в бежански лагери. Тези целенасочени разширения на определението за семейство имат за цел осигуряването на съдържателна връзка между засегнатото лице и компетентната държава членка, като се вземат предвид и по-широките последици за съответните семейства; поради това се очаква с тях да се намали също така риска от неразрешени движения или укриване за лицата, обхванати от разширените правила.
- Правилата относно доказателствата, необходими за установяване на компетентността, са направени по-гъвкави, по-специално с цел да се улесни ефективното събиране на семейството. Правилата пояснят, че не следва да е необходимо официално доказателство, като оригинални документални доказателства и ДНК тестове, в случаите, когато косвените доказателства са съгласувани, проверими и достатъчно подробни, за да бъде определена компетентността.
- Предложени са редица изменения, за да се опростят и укрепят критериите за компетентност, предвидени в членове 19, 21 и 22. За да се подобри стабилността на системата, в член 19 критериите за компетентност във връзка с визите и документите за пребиваване са изяснени и прилагането им е удължено съответно до 3 години. По същия начин в член 21 относно незаконното влизане клаузата, предвиждаща прекратяване на компетентността след 12 месеца от незаконното влизане, беше удължена на 3 години, и клаузата във връзка с незаконния престой беше заличена, тъй като тази разпоредба се оказа сложна за прилагане на практика поради трудностите при предоставянето на необходимите доказателства. Във връзка с критерия за безвизово влизане изключението за следващи влизания в държава членка, където кандидатът е освободен от задължението да има виза, също се заличава в съответствие с подхода, че държавата членка на първо влизане по правило следва да бъде компетентна, и с цел да бъдат предотвратени неразрешените движения след влизането.
- В допълнение към това се добавя нов критерий, свързан с притежаването на диплома или квалификация, издадена от образователна институция, установена от държава членка, за да се гарантира, че молбата на кандидата може да бъде разгледана от държава членка, в която той или тя има значими връзки. Такава диплома или квалификация следва да съответства минимум на средно образование, еквивалентно на ниво 2 от Международната стандартна класификация на образованието, осъществявана от учебно заведение или висше

учебно заведение, определено в Директива (ЕС) 2016/801 на Европейския парламент и на Съвета[35], в съответствие с националното право или административната практика на държавите членки.

- В Регламента се предвиждат по-кратки срокове за различните етапи на процедурата, за да се ускори процедурата за определяне с цел предоставяне на кандидата по-бърз достъп до процедурата за предоставяне на убежище. Това се отнася до сроковете за подаване и отговор на искане за поемане на отговорност, с изключение на непридружените ненавършили пълнолетие, подаване на уведомление за обратно приемане и вземане на решение за прехвърляне.
- Изтичането на сроковете само в някои случаи води до прехвърляне на компетентността между държавите членки. Такова прехвърляне изглежда е насърчавало заобикаляне на правилата и възпрепятстване на процедурата. Поради това правилата, които водят до прехвърляне на компетентността при изтичане на срока за изпращане на уведомление за обратно приемане, са заличени, както и правилата, които водят до преустановяване или прехвърляне на компетентност поради поведението на кандидата. Ако кандидатът се укрие от дадена държава членка, за да избегне прехвърляне в компетентната държава членка, предаващата държава членка ще може да използва оставащото време от 6-месечния срок за извършване на прехвърлянето от момента, в който органите получат отново достъп до лицето.
- Както беше предложено през 2016 г., молбите за обратно приемане са преобразувани в обикновени уведомления за обратно приемане, като се има предвид, че компетентната държава членка ще бъде очевидна от положителния резултат в Евродак. На уведомената държава членка ще бъде предоставена възможност бързо да повдигне възражение срещу уведомлението на основание, че се прилагат ограничените правила за прехвърляне и прекратяване на компетентността, т.е. когато друга държава членка не е прехвърлила лицето в компетентната държава членка, се прилага дискреционната клауза или въпросното лице е напуснало територията на държавите членки в съответствие с решение за връщане. Това ще бъде важен инструмент за справяне с неразрешените движения, като се има предвид, че понастоящем преобладават исканията за обратно приемане, а не тези за поемане на отговорност.
- Добавено е задължение за компетентната държава членка да приеме обратно лице, на което е предоставена международна закрила или е било преместено, което е подало молба или пребивава незаконно в друга държава членка. Това задължение ще предостави на държавите членки необходимия правен инструмент за привеждане в действие на прехвърлянията обратно, което е важно, за да се ограничат неразрешените движения.
- Правилата относно средствата за правна защита бяха адаптирани, за да се ускори значително и да се хармонизира процедурата по обжалване. Освен че изяснява правото на заявителя да поиска суспензивно действие на решение за прехвърляне по време на обжалване или преразглеждане, в предложението се установява конкретен, кратък срок, в който съдилищата или правораздавателните органи трябва да вземат такива решения.

[35] Директива (ЕС) 2016/801 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави с цел провеждане на научно изследване, следване, стаж, доброволческа дейност, програми за ученически обмен или образователни проекти и работа по програми „au pair“ (ОВ L 132, 21.5.2016 г., стр. 21).

- Процедурата за уреждане на спора като механизъм за решаване на спорове, която не е била формално използвана от момента на създаването ѝ през 1990 г. с Дъблинската конвенция (макар и в малко по-различна форма), е изменена с цел да стане по-оперативна и да се улесни използването ѝ.
- Предлага се целите на съществуващия механизъм за ранно предупреждение и подготвеност ще бъде поет от новата Агенция на Европейския съюз в областта на убежището, както е предвидено по-специално в глава 5 относно мониторинга и оценката и глава 6 относно оперативната и техническата помощ в предложението за Агенция на Европейския съюз в областта на убежището. Ето защо в настоящия регламент беше запазено заличаването на този механизъм, предложен през 2016 г.
- Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището създава и улеснява дейността на мрежа от компетентни звена, за да се подобрят практическото сътрудничество и обменът на информация по всички въпроси, свързани с прилагането на настоящия регламент, в това число разработването на практически инструменти и насоки.
- По отношение на непридружените ненавършили пълнолетие в предложението се изяснява, че ще бъде компетентна държавата членка, в която ненавършилият пълнолетие е подал за първи път молбата си за международна закрила, освен ако не е доказано, че това не е във висшия интерес на ненавършилия пълнолетие. Това правило ще позволи бързото определяне на компетентната държава членка и по този начин — бърз достъп до процедурата за тази уязвима група кандидати, също така с оглед и на предложените съкратени срокове.
- Адаптирано е предоставянето на гаранции на непридружените ненавършили пълнолетие , за да може преценката на висшия интерес да се извършва по-добре. По този начин преди прехвърлянето на непридружено ненавършило пълнолетие лице в друга държава членка държавата членка, извършваща прехвърлянето, се уверява, че тази друга държава членка незабавно ще предприеме необходимите мерки по Регламента а за процедурите за предоставяне на убежище и Директивата за условията на приемане. Предвидено е също така, че всяко решение за прехвърляне на непридружен ненавършил пълнолетие трябва да се предхожда от преценка на неговия висш интерес и да се извърши бързо от квалифицирани служители.

2020/0279 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно управлението на убежището и миграцията и за изменение на Директива 2003/109/ЕО на Съвета и на предложения Регламент (ЕС) XXX/XXX [фонд „Убежище и миграция“]

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 78, параграф 2, буква д) и член 79, параграф 2, букви а) и б) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия, /// като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет[36],

като взеха предвид становището на Комитета на регионите[37],

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

(1) При създаването на пространство на свобода, сигурност и правосъдие Съюзът следва да осигурява отсъствието на контрол на лицата на вътрешните граници и да развива единна политика по въпросите на убежището, имиграцията и управлението на външните граници на Съюза, която се основава на солидарността между държавите членки и е справедлива спрямо гражданите на трети страни.

(2) За тази цел е необходим всеобхватен подход с цел укрепване на взаимното доверие между държавите членки, което следва да обедини политиката в областта на убежището и управлението на миграцията и отношенията със съответните трети държави, като признава, че ефективността на такъв подход зависи от съвместното разглеждане на всички компоненти и по интегриран начин.

(3) Настоящият регламент следва да допринесе за този всеобхватен подход чрез определяне на обща рамка за действията на Съюза и на държавите членки в областта на политиките в областта на убежището и управлението на миграцията чрез доразвиване на принципа на солидарност и на справедливо разпределение

[36] ОВ C [...], [...] г., стр. [...].
[37] ОВ C [...], [...] г., стр. [...].

на отговорностите в съответствие с член 80 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС). Поради това държавите членки следва да предприемат всички необходими мерки, *inter alia*, за предоставяне на достъп до международна закрила и на подходящи условия на приемане на нуждаещите се лица, за да се даде възможност за ефективно прилагане на правилата за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни, за предотвратяване на незаконната миграция и неразрешените движения между тях, както и за предоставяне на подкрепа на други държави членки под формата на солидарен принос към всеобхватния подход.

(4) Общата рамка следва да обединява управлението на общата европейска система за убежище и на миграционната политика. Целта на миграционната политика следва да бъде гарантирането на ефективното управление на миграционните потоци, справедливото третиране на гражданите на трети държави, пребиваващи законно в държавите членки, както и предотвратяването на незаконната миграция и на контрабандата на мигранти, но също и засилени мерки за борба с тях.

(5) Общата рамка е необходима, за да се реагира ефективно на нарастващото явление на смесени пристигания на лица, нуждаещи се от международна закрила, и на тези, които не са, както и са да се отчете, че предизвикателството, свързано с незаконното пристигане на мигранти в Съюза, не следва да се поема само от отделни държави членки, а от Съюза като цяло. За да се гарантира, че държавите членки разполагат с необходимите инструменти за ефективно управление на това предизвикателство в допълнение към кандидатите за международна закрила, незаконните мигранти също следва да попадат в обхвата на настоящия регламент. В обхвата на настоящия регламент следва да бъдат включени и лицата, на които е предоставена международна закрила, презаселените или приетите лица, както и лицата, на които е предоставена незабавна закрила.

(6) С цел да се отрази подходът, обхващащ всички нива на управление, и да се гарантира съгласуваност и ефективност на действията и мерките, предприети от Съюза и неговите държави членки в рамките на съответните им компетенции, е необходима интегрирано изготвяне на политика в областта на убежището и управлението на миграцията, включваща както нейните вътрешни, така и външни компоненти, което е част от всеобхватния подход.

(7) Държавите членки следва да разполагат с достатъчно човешки и финансови ресурси и инфраструктура, за да прилагат ефективно политиките за управление на убежището и миграцията, и следва да осигурят подходяща координация между съответните национални органи, както и с националните органи на другите държави членки.

(8) Като предприема стратегически подход, Комисията следва да приеме Европейска стратегия за управление на убежището и миграцията относно прилагането на политиките в областта на убежището и управлението на миграцията. Стратегията следва да се основава на съответните доклади и анализи, изготвени от агенциите на Съюза, както и на националните стратегии на държавите членки.

(9) Националните стратегии на държавите членки следва да включват информация относно планирането на действията при извънредни ситуации и относно

прилагането на принципите на интегрирано изготвяне на политики и на солидарност и справедливо разпределение на отговорностите по настоящия регламент и правните задължения, произтичащи от тях на национално равнище.

(10) С цел да се гарантира, че е въведена ефективна система за мониторинг за осигуряване на прилагането на достиженията на правото в областта на убежището, резултатите от наблюдението, извършено от Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището и от Frontex, на оценката, извършена в съответствие с Регламент (ЕС) № 1053/2013 на Съвета, както и на оценката, извършена в съответствие с член 7 от Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за скрининга*], също следва да бъдат взети предвид в тези стратегии.

(11) Като се има предвид колко е важно да се гарантира, че Съюзът е подготвен и способен да се адаптира към развиващите се и променящите се реалности в областта на убежището и управлението на миграцията, Комисията следва ежегодно да приема доклад за управлението на миграцията, определящ вероятното развитие на миграционната обстановка и подготвеността на Съюза и на държавите членки да отговорят и да се адаптират към нея. Докладът следва също така да включва резултатите от докладването относно наблюдението, предвидено в националните стратегии, и да предлага подобрения там, където са очевидни слабости.

(12) За да се гарантира, че са налице необходимите инструменти за подпомагане на държавите членки при справяне с предизвикателствата, които могат да възникнат поради присъствието на тяхна територия на граждани на трети държави, които са уязвими кандидати за международна закрила, независимо от начина, по който те преминават външните граници, в доклада следва също така да се посочи дали посочените държави членки са изправени пред такива предизвикателства. Тези държави членки следва също така да могат да разчитат на използването на „резерва за солидарност“ за преместване на уязвими лица.

(13) С цел ефективно прилагане на общата рамка и установяване на пропуските, справяне с предизвикателствата и предотвратяване на натрупването на миграционен натиск Комисията следва да наблюдава и редовно да докладва относно миграционната ситуация.

(14) Ефективната политика за връщане е основен елемент на добре функциониращата система на Съюза в областта на убежището и миграцията, при която тези, които нямат право да останат на територията на Съюза, следва да се върнат. Като се има предвид, че значителен дял от молбите за международна закрила може да се считат за неоснователни, е необходимо да се засили ефективността на политиката за връщане. Чрез увеличаване на ефективността на връщането и намаляване на различията между процедурите за предоставяне на убежище и процедурите за връщане, натискът върху системата за предоставяне на убежище ще намалее, като се улесни прилагането на правилата за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на тези молби, и ще се допринесе за ефективен достъп до международна закрила на нуждаещите се.

(15) За да се засили сътрудничеството с трети държави в областта на връщането и обратното приемане на незаконно пребиваващи граждани на трети държави, е необходимо да се разработи нов механизъм, включващ всички съответни политики и инструменти на ЕС, за да се подобри координацията на различните действия в различни области на политиката, извън миграцията, която Съюзът и

държавите членки могат да предприемат за тази цел. Този механизъм следва да се основава на анализа, извършен в съответствие с Регламент (ЕС) № 810/2019 на Европейския парламент и на Съвета[38], или на друга налична информация, и да отчита цялостните отношения на Съюза с третата държава. Този механизъм следва също така да подпомага осъществяването на спонсориране на връщането.

(16) За да се гарантират справедливо разпределение на отговорностите и баланс на усилията между държавите членки, следва да се създаде механизъм за солидарност, който да е ефективен и да гарантира, че кандидатите имат бърз достъп до процедурите за предоставяне на международна закрила. Този механизъм следва да предвижда различни видове мерки за солидарност и следва да бъде гъвкав и в състояние да се адаптира към променящия се характер на миграционните предизвикателства, пред които е изправена дадена държава членка.

(17) Предвид необходимостта да се осигури гладкото функциониране на механизма за солидарност, установен с настоящия регламент, следва да бъде създаден и свикан от Комисията Форум за солидарност, който да включва представители на всички държави членки.

(18) Предвид специфичните характеристики на сваляне на лица на брега, които възникват в контекста на операции по търсене и спасяване, провеждани от държави членки или частни организации, независимо дали по указания на държавите членки или самостоятелно в контекста на миграцията, в настоящия регламент следва да предвиди конкретен процес, приложим за лицата, свалени на сушата вследствие на тези операции, независимо от наличието на миграционен натиск.

(19) Като се има предвид повтарящият се характер на сваляне на лица на брега след операции по търсене и спасяване по различните миграционни маршрути, в годишния доклад за управлението на миграцията следва да се определят краткосрочните прогнози за броя на лицата, които ще бъдат свалени на брега, очакван за тези операции, и ответните действия за солидарност, които ще бъдат необходими, за да се допринесе за нуждите на държавите членки, в които се свалят лица на брега. Комисията следва да приеме акт за изпълнение за създаване на резерв от мерки за солидарност (наричан по-нататък „резерв за солидарност“) с цел подпомагане на държавата членка, в която се свалят лица на брега, да преодолее предизвикателствата, свързани с тези сваляния на лица на брега. Тези мерки следва да включват кандидатите за международна закрила, които не са в процедура на границата, или мерки в областта на укрепването на капацитета във връзка с убежището, приемането и връщането, или оперативна подкрепа, или мерки във външното измерение.

(20) За да се реагира своевременно на специфичното положение след сваляне на лица на брега вследствие на операции по търсене и спасяване, Комисията, със съдействието на агенциите на Съюза, следва да улесни бързото преместване на отговарящите на условията кандидати за международна закрила, които не са в процедура на границата. Под координацията на Комисията Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището и Европейската агенция за гранична и брегова охрана изготвят списък на лицата, които отговарят на условията за

[38] Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс) (ОВ L 243, 15.9.2009 г., стр. 1).

преместване, като посочва разпределението на тези лица между допринасящите държави членки.

(21) Лицата, свалени на брега, следва да бъдат пропорционално разпределени между държавите членки.

(22) Цялостният принос на всяка държава членка към резерва за солидарност следва да се определи чрез указания от държавите членки за мерките, чрез които те желаят да допринесат. Когато приносът на държавите членки е недостатъчен, за да се осигури устойчив отговор за солидарност, на Комисията следва да бъде предоставено правомощието да приеме акт за изпълнение, в който да определи общия брой граждани на трети държави, които да бъдат обхванати от преместването, и дела от този брой за всяка държава членка, изчислен по коефициент на разпределение въз основа на населението и БВП на всяка държава членка. Когато данните от държавите членки за предприемане на мерки в областта на капацитета или външното измерение указват недостиг на средства, по-голям от 30 % от общия брой премествания, установени в доклада за управление на миграцията, Комисията следва да може да коригира приноса на тези държави членки, които след това следва да внасят половината от своя дял, определен в съответствие с коефициента на разпределение, или чрез преместване, или когато е посочено, чрез спонсориране на връщането.

(23) С цел да се гарантира, че по всяко време са налице мерки за подкрепа, които да отговорят на специфичната ситуация на сваляне на лица на брега вследствие на операции по търсене и спасяване, когато броят на свалените на брега лица след операции по търсене и спасяване е достигнал 80 % от резервите за солидарност за една или повече от ползващите се държави членки, Комисията следва да приеме изменени актове за изпълнение, с които се увеличава общият брой на дела на приноса с 50 %.

(24) Механизмът за солидарност следва също така да разглежда ситуации на миграционен натиск, по-специално за онези държави членки, които поради географското си положение са изложени или е вероятно да бъдат изложени на миграционен натиск. За тази цел Комисията следва да приеме доклад, в който се посочва дали дадена държава членка е под миграционен натиск и се определят мерките, които биха могли да подпомогнат тази държава членка за преодоляване на миграционния натиск.

(25) При оценката на това дали дадена държава членка е под миграционен натиск Комисията, въз основа на широка качествена оценка, следва да вземе предвид широк набор от фактори, включително броя на кандидатите за убежище, незаконните преминавания на границата, решенията за връщане, които се издават и прилагат, и отношенията със съответните трети държави. Отговорът за солидарност следва да бъде изготвен за всеки отделен случай, така че да бъде съобразен с нуждите на въпросната държава членка.

(26) Само лица, за които има по-голяма вероятност да имат право на престой в Съюза, следва да бъдат преместени. Затова предложеният обхват на преместването на кандидати за международна закрила не следва да е ограничен само до тези, които не са обект на процедурата на границата, посочена в Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за процедурите за убежище*].

(27) Механизмът за солидарност следва да включва мерки за насърчаване на справедливото разпределение на отговорностите и балансиране на усилията

между държавите членки и в областта на връщането. Чрез спонсориране на връщането дадена държава членка следва да се ангажира да подкрепя друга държава членка, подложена на миграционен натиск, за извършване на необходимите дейности за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети държави, като се има предвид, че ползващата се държава членка, остава компетентна за връщането на незаконно пребиваващи граждани на трети държави, докато лицата се намират на нейна територия. Когато тези дейности са били неуспешни след изтичането на период от 8 месеца, спонсориращите държави членки следва да прехвърлят тези лица в съответствие с процедурите, установени в настоящия регламент, и да прилагат Директива 2008/115/ЕО; Ако е уместно, държавите членки могат да признаят решението за връщане, издадено от ползващата се държава членка при прилагането на Директива 2001/40 на Съвета[39]. Спонсорирането на връщането ще бъде част от общата система на ЕС за връщане, включваща оперативна подкрепа, предоставяна чрез Европейската агенция за гранична и брегова охрана, и прилагането на механизма за координация за насърчаване на ефективното сътрудничество с трети държави в областта на връщането и обратното приемане.

(28) Държавите членки следва да уведомят вида солидарен принос, които ще дадат, посредством попълването на план за солидарна реакция. Когато държави членки се ползват от мерки за солидарност, те не следва да бъдат задължени да дават солидарен принос за други държави членки. Същевременно когато през предходни години държава членка е понесла сериозна миграционна тежест, дължаща се на висок брой молби за международна закрила, следва да бъде възможно дадената държава членка да поиска намаляване на своя дял от солидарния принос за държави членки под миграционен натиск, когато този принос се състои в преместване или спонсориране на връщането. Това намаление следва да бъде поделено пропорционално между другите държави членки, предприемащи такива мерки.

(29) Когато докладът за управлението на миграцията набележи по отношение на дадена държава членка под миграционен натиск нужди в областта на мерките за осигуряване на капацитет във връзка с убежището, приемането и връщането или в областта на външното измерение, допринасящите държави членки следва да могат да дават принос за покриването на тези нужди вместо преместване или спонсориране на връщането. За да се гарантира, че този принос е пропорционален на дела на допринасящата държава членка, Комисията следва да може да увеличава или намалява този принос в акта за изпълнение. Когато посоченият от държави членки принос за предприемане на мерки в областта на капацитета или външното измерение би довел до недостиг от над 30 % от изисквания брой лица, които следва да бъдат преместени или за които следва да се приложи спонсориране на връщането, Комисията следва да може да коригира приноса на тези държави членки, за да гарантира, че те допринасят половината от своя дял от преместването и спонсорирането на връщането.

(30) За да се гарантира всеобхватна и ефективна солидарна реакция и за да се осигури яснота за получаващите подкрепа държави членки, Комисията следва да приема акт за изпълнение, в който да се посочва приносът, който трябва да бъде даден от всяка държава членка. Този принос следва винаги да се основава на

[39] Директива 2001/40/ЕО на Съвета от 28 май 2001 г. относно взаимното признаване на решения за експулсиране на граждани на трети страни (ОВ L 149, 2.6.2001 г., стр. 34).

вида принос, посочен от съответната държава членка в плана за солидарна реакция, освен в случаите, в които тази държава членка не е представил такъв план. В такива случаи мерките, посочени в акта за изпълнение за въпросната държава членка, следва да бъдат определени от Комисията.

(31) Като отправна точка при прилагането на механизма за солидарност следва да се прилага коефициент на разпределение, основаващ се на броя на населението и размера на икономиката на държавите членки, който да даде възможност да се определи общият принос на всяка държава членка.

(32) Държава членка следва да може да предприема по своя собствена инициатива или по искане на друга държава членка други мерки за солидарност на доброволна основа, за да съдейства на тази държава членка за справяне с миграционната ситуация или за предотвратяване на миграционен натиск. Този принос следва да включва мерки, насочени към укрепване на капацитета на държавата членка, подложена на натиск, или към отговор на миграционните тенденции чрез сътрудничество с трети държави. Освен това тези мерки за солидарност следва да включват преместване на граждани на трети държави, за които се прилага процедурата на границата, както и незаконно пребиваващи граждани на трети държави. За да се стимулира доброволната солидарност, когато държавите членки дават доброволен принос под формата на преместване или спонсориране на връщането, този принос следва да бъде взет предвид в акта за изпълнение, предвиден по отношение на положения на миграционен натиск.

(33) Общата европейска система за убежище (ОЕСУ) бе поетапно изградена като общо пространство на закрила, основано на пълното и цялостно прилагане на Женевската конвенция за статута на бежанците от 28 юли 1951 г. („Женевската конвенция“), допълнена с Нюйоркския протокол от 31 януари 1967 г., с което се гарантира, че никой не може да бъде върнат обратно, за да бъде подложен на преследване, съгласно принципа на забрана за връщане. В тази връзка и без да се засягат критериите за компетентността, които са установени с настоящия регламент, държавите членки, които прилагат принципа на забрана за връщане, се считат за държави, които са сигурни за гражданите на трета държава.

(34) Целесъобразно е в общата европейска система за убежище да бъде включен ясен и работещ метод за определяне на държавата членка, която е компетентна за разглеждането на молба за международна закрила[40]. Този метод следва да се основава на обективни, справедливи критерии както за държавите членки, така и за заинтересованите лица. По-специално, той трябва да даде възможност бързо да се определи компетентната държава членка, така че да се гарантира ефективен достъп до процедурите за предоставяне на международна закрила, без да се компрометира целта за бързо обработване на молбите за международна закрила.

(35) Настоящият регламент следва да се основава на принципите, залегнали в Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета[41], като същевременно се развива принципът на солидарност и на справедливо

[40] Изложена от Европейския съвет на специалната му среща в Тампере на 15 и 16 октомври 1999 г.

[41] Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство (ОВ L 180, 29.6.2013 г., стр. 31).

разпределение на отговорностите като част от общата рамка. За тази цел чрез нов механизъм за солидарност следва да се даде възможност за засилване на подготвеността на държавите членки за управление на миграцията, за справяне със ситуации, при които държави членки са изправени пред миграционен натиск, и за спомагане за редовната солидарност между държавите членки.

(36) Настоящият регламент следва да се прилага по отношение на кандидатите за субсидиарна закрила и лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, за да се гарантира равно третиране на всички кандидати за международна закрила и лицата, на които е предоставена международна закрила, както и съгласуваност с действащите достижения на правото на Съюза в областта на убежището, и по-специално Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище*].

(37) Лицата, на които е предоставена незабавна закрила съгласно Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за справяне със ситуации на криза и форсмажорни обстоятелства в областта на убежището и миграцията*], следва да продължат да бъдат считани за кандидати за международна закрила с оглед на висящата им (спряна) молба за международна закрила по смисъла на Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за процедурите за предоставяне на убежище*]. Като такива те следва да попадат в обхвата на настоящия регламент и да се считат за кандидати за целите на прилагането на критериите и механизмите за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молбите им за международна закрила, или процедурата за преместване, предвидена в настоящия регламент.

(38) С цел да се ограничат неразрешените движения и да се гарантира, че държавите членки разполагат с необходимите инструменти да гарантират прехвърлянето в компетентната държава членка на лицата, на които е предоставена международна закрила, влезли на територията на държава членка, различна от компетентната държава членка, без да отговарят на условията за престой в тази друга държава членка, както и с цел да се гарантира ефективна солидарност между държавите членки, настоящият регламент следва да се прилага и за лицата, на които е предоставена международна закрила. По същия начин настоящият регламент следва да се прилага за лицата, които са презаселени или приети от държава членка в съответствие с Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента относно рамката на Съюза за презаселване*] или на които е предоставена международна закрила или хуманитарен статут съгласно национална схема за презаселване.

(39) В същото време и като се има предвид колко важно е да се улесни пълната интеграция на лицата, на които е предоставена международна закрила, в държавата членка на пребиваване, следва да се предвиди перспектива за получаване на статут на дългосрочно пребиваващ в по-кратък срок. Лицата, на които е предоставена международна закрила, следва да могат да получат статут на дългосрочно пребиваващ в държавата членка, предоставила им международна закрила, след три години законно и непрекъснато пребиваване в тази държава членка. Що се отнася до другите условия за получаване на статута, от лицата, на които е предоставена международна закрила, следва да се изисква да отговарят

на същите условия като останалите граждани на трети страни. По тази причина Директива 2003/109/ЕО на Съвета[42] следва да бъде съответно изменена.

(40) От съображения за ефективност и правна сигурност е от съществено значение Регламентът да се основава на принципа, че компетентността се определя само веднъж, освен ако съответното лице е напуснало територията на държавите членки в изпълнение на решение за връщане или заповед за извеждане.

(41) Директива XXX/XXX/ЕС [*Директивата за условията на приемане*] на Европейския парламент и на Съвета[43] следва да се прилага по отношение на процедурата за определяне на компетентната държава членка съгласно настоящия регламент, при спазване на ограниченията в прилагането на посочената директива.

(42) Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламентът за процедурите за предоставяне на убежище*] на Европейския парламент и на Съвета[44] следва да се прилага в допълнение и без да се засягат разпоредбите относно процедурните гаранции, уредени с настоящия регламент, при спазване на ограниченията в прилагането на посочения регламент.

(43) В съответствие с Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето от 1989 г. и с Хартата на основните права на Европейския съюз, висшият интерес на детето следва да бъде съображение от първостепенна важност за държавите членки при прилагането на настоящия регламент. При преценяване какъв е висшият интерес на детето държавите членки следва по-специално надлежно да отчитат благосъстоянието и социалното развитие на ненавършилия пълнолетие, съображенията, свързани със сигурността и безопасността, както и мнението на ненавършилия пълнолетие, в зависимост от неговата възраст или степен на зрялост, включително неговия произход. Освен това, с оглед на особената уязвимост на непридружените ненавършили пълнолетие, за тях следва да бъдат определени специални процедурни гаранции.

(44) В съответствие с Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи и с Хартата на основните права на Европейския съюз, зачитането на семейния живот следва да бъде съображение от първостепенна важност за държавите членки при прилагането на настоящия регламент.

(45) С цел да се предотврати прехвърлянето между държавите членки на лица, които представляват риск за сигурността, е необходимо да се гарантира, че държавата членка, в която молбата е регистрирана първоначално, не прилага критериите за компетентност и че ползващата се държава членка не прилага процедурата по преместване, когато са налице основателни причини да се счита, че лицето представлява заплаха за националната сигурност или обществения ред.

(46) Едновременното обработване на молбите за международна закрила на членовете на едно семейство от една-единствена държава членка следва да даде възможност да се осигури внимателното проучване на молбите, вземане на съгласувани решения относно тези молби, а също и членовете на едно семейство да не бъдат разделяни.

---

42 Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 г. относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни (ОВ L 016, 23.1.2004 г., стр. 44).

43 Директива XXX/XXX/ЕС (пълен текст)

44 Директива XXX/XXX/ЕС (пълен текст)

(47) Определението за член на семейството по настоящия регламент следва да включва братята и сестрите на кандидата. Събирането на братята и сестрите е от особено значение за подобряване на шансовете за интеграция на кандидатите, а оттам и за намаляване на неразрешените движения. Обхватът на определението за член на семейството следва също така да отразява реалността на настоящите миграционни тенденции, при които кандидатите често пристигат на територията на държавите членки след продължителен период на транзитно преминаване. Ето защо определението следва да включва семействата, създадени извън държавата на произход, но преди пристигането им на територията на държавата членка. Това ограничено и целево разширяване на обхвата на определението се очаква да намали подбудите за някои неразрешени движения на търсещите убежище лица в рамките на ЕС.

(48) За да се осигури пълното зачитане на принципа на целостта на семейството и на принципа на висшия интерес на детето, съществуването на връзка на зависимост между кандидат и негово дете, брат и сестра или родител, основаваща се на бременност или майчинство на лицето кандидат, на здравословно състояние или напреднала възраст, следва да бъде задължителен критерий за компетентност. Когато кандидатът е непридружен ненавършил пълнолетие, присъствието на член на неговото семейство или негов роднина, който може да се грижи за него, на територията на друга държава членка, следва също така да се превърне в задължителен критерий за компетентност. С цел възпиране на неразрешените движения на непридружените ненавършили пълнолетие, които не са в техен висш интерес, в отсъствието на член на семейството или на роднина, компетентна следва да бъде държавата членка, в която първоначално е регистрирана молбата за международна закрила на непридружения ненавършил пълнолетие, освен ако се докаже, че това не би било във висшия интерес на детето. Преди непридружен ненавършил пълнолетие да бъде прехвърлен на друга държава членка, държавата членка, извършваща прехвърлянето, следва да се увери, че тази друга държава членка ще предприеме всички необходими и подходящи мерки за осигуряване на адекватна закрила на детето, и по-специално бързото назначаване на един или няколко представители, които имат за задача да осигурят защитата на всички права на детето. Всяко решение за прехвърляне на непридружен ненавършил пълнолетие следва да се предхожда от преценка на неговия висш интерес от служители с необходимите квалификации и опит.

(49) Правилата относно доказателствата следва да дадат възможност за по-бързо събиране на семейството, отколкото досега. Поради това е необходимо да се поясни, че не следва да са необходими формални доказателства, като например оригинални документни доказателства и ДНК тестове, в случаите, в които косвените доказателства са логически последователни, могат да бъдат проверени и са достатъчно подробни, за да се установи компетентността за разглеждането на молба за международна закрила.

(50) Когато лицата притежават диплома или друга квалификация, държавата членка, в която е издадена дипломата, следва да бъде компетентна за разглеждането на тяхната молба. Това би гарантирало бързо разглеждане на молбата в държавата членка, с която кандидатът има значими връзки въз основа на такава диплома.

(51) Като се има предвид, че държава членка следва да продължи да бъде компетентна за лице, което е влязло незаконно на нейна територия, е необходимо също така да се включи ситуацията, при която лицето влиза на

територията след операция по търсене и спасяване. Следва да се предвиди дерогация от този критерий за компетентност за случаите, в които държава членка е преместила лица, преминали външната граница на друга държава членка незаконно или след операция по търсене и спасяване. В такъв случай държавата членка на преместване следва да бъде отговорна, ако лицето подаде молба за международна закрила.

(52) Всяка държава членка следва да има възможност за дерогация от критериите за компетентност, по-специално от хуманитарни и състрадателни съображения, с цел да бъдат събрани заедно членове на семейството, роднини или други близки, както и възможност да разглежда молба за международна закрила, регистрирана от нея или от друга държава членка, дори ако не е компетентна за подобно разглеждане съгласно задължителните критерии, установени в настоящия регламент.

(53) За да се осигури спазване на процедурите, определени в настоящия регламент, и за да се предотвратят пречките пред ефикасното му прилагане, по-специално за да се избегнат укриването и неразрешените движения между държавите членки, е необходимо да се установят ясни задължения, които кандидатът трябва да изпълни в хода на процедурата и за които той следва да бъде надлежно и своевременно информиран. Нарушаването на тези правни задължения следва да води до подходящи и пропорционални процесуални последици за кандидата и до подходящи и пропорционални последици по отношение на условията на неговото приемане. В съответствие с Хартата на основните права на Европейския съюз държавата членка, в която се намира такъв кандидат, следва във всички случаи да осигури задоволяването на непосредствените материални нужди на това лице.

(54) С цел да се ограничи възможността поведението на кандидатите да води до прекратяване или прехвърляне на компетентността към друга държава членка, следва да се заличат разпоредбите, даващи възможност за прекратяване или прехвърляне на компетентността, когато лицето напусне територията на държавите членки в продължение на най-малко три месеца по време на разглеждането на молбата или се укрие, за да избегне прехвърляне в компетентната държава членка за над 18 месеца. Следва да отпадне и прехвърлянето на компетентността при неспазване от страна на уведомяващата държава членка на срока за изпращане на уведомление за обратно приемане, с цел да се осигури възпиращ ефект срещу заобикалянето на правилата и възпрепятстването на процедурата. За случаите, когато дадено лице е влязло незаконно на територията на държава членка, без да подаде молба за убежище, следва да бъде удължен срокът, след чието изтичане компетентността на тази държава членка се прекратява и става компетентна друга държава членка, в която въпросното лице впоследствие подава молба, като целта е да се създадат допълнително стимули за лицата да спазват правилата и да подават молба в първата държава членка на влизане, като по този начин се ограничат неразрешените движения и се повиши цялостната ефективност на ОЕСУ.

(55) За да бъде улеснено определянето на държавата членка, която е компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила, следва да се организира индивидуално интервю с кандидата, освен ако кандидатът се е укрил, не е присъствал на интервюто без основателни причини или предоставената от кандидата информация е достатъчна, за да се определи компетентната държава членка. Веднага щом бъде регистрирана молбата за международна закрила,

кандидатът следва да бъде информиран по-специално за прилагането на настоящия регламент, за факта, че има обективни критерии за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молбата му за международна закрила, за правата си, както и за задълженията по настоящия регламент и за последиците от неизпълнението им.

(56) За да се гарантира ефективната защита на правата на засегнатите лица, следва да бъдат установени законови гаранции и право на ефективна правна защита по отношение на решения, засягащи прехвърляния в компетентната държава членка, по-специално в съответствие с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз. За да се гарантира спазването на международното право, ефективната правна защита срещу такива решения следва да включва разглеждането както на прилагането на настоящия регламент, така и на законовата и фактическа ситуация в държавата членка, в която бива прехвърлен кандидатът. Обхватът на ефективната правна защита следва да се ограничава до преценка на това дали е налице риск от нарушаване на основните права на кандидата на зачитане на семейния живот, на правата на детето или на забраната на нечовешкото и унизително отношение.

(57) С цел да се улесни гладкото прилагане на настоящия регламент, държавите членки следва във всички случаи да посочват компетентната държава членка в Евродак, след като са приключили процедурите за определяне на компетентната държава членка, включително в случаите, когато компетентността произтича от неспазване на сроковете за изпращане или отговор на искания за поемане на отговорност, извършване на прехвърляне, както и в случаите, когато стане компетентна държавата членка, в която е подадена първата молба, или е невъзможно да се извърши прехвърлянето в първоначално компетентната държава членка поради системни слабости, водещи до риск от нечовешко или унизително отношение, и впоследствие друга държава членка е определена за компетентна.

(58) За да се осигури бързото определяне на компетентността, сроковете за подаване и отговор на искания за поемане на отговорност, за подаване на уведомления за обратно приемане, както и за подаване на жалби и произнасяне по тях, следва да бъдат рационализирани и съкратени.

(59) Задържането на кандидатите следва да бъде в съответствие с основополагащия принцип, че дадено лице не следва да бъде задържано единствено на основанието, че търси международна закрила. Задържането следва да бъде за възможно най-кратък срок и да бъде в съответствие с принципите на необходимост и пропорционалност, като следователно се разрешава само като крайна мярка. По-специално задържането на кандидати трябва да бъде в съответствие с член 31 от Женевската конвенция. Предвидените в настоящия регламент процедури по отношение на задържано лице следва да се прилагат с приоритет и във възможно най-кратки срокове. По отношение на общите гаранции при задържане, както и по целесъобразност по отношение на условията на задържане, държавите членки следва да прилагат разпоредбите на Директива XXX/XXX/ЕС [*Директивата за условията на приемане*] също и спрямо лицата, задържани по силата на настоящия регламент.

(60) Недостатъците или сривовете на системите за предоставяне на убежище, които често се задълбочават или засилват поради особено силен натиск върху тях, могат да застрашат безпрепятственото функциониране на системата, установена

с настоящия регламент, което би могло да доведе до риск от нарушаване на правата на кандидатите, установени в достиженията на правото на Съюза в областта на убежището и в Хартата на основните права на Европейския съюз, както и на други, установени в международни актове, права на човека и права на бежанците.

(61) В съответствие с Регламент (ЕО) № 1560/2003 на Комисията[45] прехвърляния в държава членка, която е компетентна да разгледа дадена молба за международна закрила, могат да бъдат извършени на доброволна основа, посредством контролирано напускане или под ескорт. Държавите членки следва да насърчават доброволните прехвърляния, като предоставят подходяща информация на засегнатото лице, и следва да гарантират, че контролираните напускания и прехвърлянията под ескорт се извършват по хуманен начин, при пълното зачитане на основните права и човешкото достойнство, както и на висшия интерес на детето, и като се отчита в максимална степен развитието на съответната съдебна практика, по-специално по отношение на прехвърлянията по хуманитарни причини.

(62) За да се гарантира ясна и ефективна процедура за преместване, следва да бъдат определени конкретни правила за ползващата се и допринасяща държава членка. Правилата и гаранциите по отношение на прехвърлянията, предвидени в настоящия регламент, следва да се прилагат за прехвърлянията с цел преместване, освен когато не са релевантни за тази процедура.

(63) За да се подпомогнат държавите членки, които извършват преместване като мярка за солидарност, следва да се предостави финансова подкрепа от бюджета на Съюза. С цел да се стимулират държавите членки да дадат приоритет на преместването на непридружени ненавършили пълнолетие, следва да се предостави по-висок насърчителен принос.

(64) Прилагането на настоящия регламент може да се улесни, а ефективността му — да се повиши, чрез двустранни споразумения между държавите членки за подобряване на комуникацията между компетентните органи, за съкращаване на сроковете за процедурите или опростяване на обработването на исканията за поемане на отговорност и уведомленията за обратно приемане, или за установяване на процедури за извършване на прехвърлянето.

(65) Трябва да бъде гарантирана приемствеността между системата за определяне на компетентната държава членка, установена с Регламент (ЕО) № 604/2013, и системата, установена с настоящия регламент. Също така следва да се гарантира съгласуваност между настоящия регламент и Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за Евродак*].

(66) Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището следва да създаде и да улеснява дейността на мрежа на компетентните органи на държавите членки, за да се подобрят практическото сътрудничество и обменът на информация по всички въпроси, свързани с прилагането на настоящия регламент, в това число разработването на практически инструменти и насоки.

---

[45] Регламент (ЕО) № 1560/2003 на Комисията от 2 септември 2003 г. за определяне условията за прилагане на Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, която е компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета страна (ОВ L 222, 5.9.2003 г., стр. 3).

(67) Действието на системата Евродак, както е предвидено в Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за Евродак*], следва да улесни прилагането на настоящия регламент.

(68) Функционирането на Визовата информационна система, установено с Регламент (ЕО) № 767/2008 на Европейския парламент и на Съвета[46], и по-специално прилагането на членове 21 и 22 от него, следва да улесни прилагането на настоящия регламент.

(69) По отношение на третирането на лицата, попадащи в приложното поле на настоящия регламент, държавите членки са обвързани със задълженията си по силата на международните правни актове, включително имащата отношение съдебна практика на Европейския съд по правата на човека.

(70) Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета[47] се прилага за обработването на лични данни от държавите членки съгласно настоящия регламент. Държавите членки следва да прилагат необходимите технически и организационни мерки, за да гарантират и да могат да докажат, че обработването е извършено в съответствие с горепосочения регламент и с разпоредбите, в които се уточняват свързаните с него изисквания, на настоящия регламент. По-специално тези мерки следва да гарантират сигурността на личните данни, обработвани съгласно настоящия регламент, и по-специално да предотвратяват незаконен или неразрешен достъп или разкриване, промяна или загуба на обработваните лични данни. Компетентният надзорен орган или органи на всяка държава членка следва да следят за законосъобразността на обработването на личните данни от съответните органи, в това число предаването на органите, компетентни да извършват проверки за сигурност.

(71) За да се осигурят еднакви условия за прилагането на настоящия регламент, на Комисията следва да се предоставят изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета[48].

(72) Процедурата по разглеждане следва да се използва за приемането на стандартен формуляр за обмен на съответната информация относно непридружените ненавършили пълнолетие; на единните условия за консултация и обмен на информация относно ненавършилите пълнолетие и зависимите лица; на единните условия относно подготовката и подаването на искания за поемане на отговорност и уведомления за обратно приемане; за двата списъка с релевантни преки и косвени доказателства и тяхното периодично преразглеждане; за временното удостоверение (*laissez-passer*); за единните условия за консултация и обмен на информация относно прехвърлянията; за стандартен формуляр за

---

46 Регламент (ЕО) № 767/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. относно Визовата информационна система (ВИС) и обмена на данни между държави членки относно визите за краткосрочно пребиваване (ОВ L 218, 13.8.2008 г., стр. 60).

47 Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (текст от значение за ЕИП) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

48 Регламент (ЕС) №182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

обмен на данни преди прехвърлянето; за общ здравен сертификат; за единните условия и практическите механизми за обмен на здравна информация за лицето преди прехвърлянето и за сигурни електронни средства за предаване на исканията.

(73) Комисията следва да приеме актове за изпълнение с незабавно приложение в надлежно обосновани наложителни причини за спешност поради ситуация на миграционен натиск в държавите членки.

(74) С цел да се предвидят допълнителни правила на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от ДФЕС относно определянето на членовете на семейството или родните на непридружения ненавършил пълнолетие, включително критериите за установяване на наличието на доказани семейни връзки, критериите, които трябва да се отчетат при оценката на способността на роднината да се грижи за непридружения ненавършил пълнолетие, включително когато членовете на семейството, братята и сестрите или родните на непридружения ненавършил пълнолетие пребивават в повече от една държава членка; елементите, които трябва да се вземат предвид, за да се направи оценка на връзката на зависимост; критериите, които трябва да се отчетат при оценката на способността на дадено лице да се грижи за зависимото лице, както и елементите, които трябва да се отчетат, за да се оцени невъзможността за пътуване в продължение на значителен период от време. При упражняването на правомощията си да приема делегирани актове Комисията не надхвърля обхвата на висшия интерес на детето, предвиден в настоящия регламент. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложени в Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 година. По-специално, с цел осигуряване на равно участие в изготвянето на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, а техни експерти имат систематичен достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с изготвянето на делегираните актове.

(75) Регламент (ЕС) № 604/2013 трябва да претърпи няколко съществени изменения. С оглед постигане на по-голяма яснота посоченият регламент следва да бъде отменен.

(76) За ефективен мониторинг на прилагането на настоящия регламент е необходимо то да се подлага на оценка на редовни интервали.

(77) Настоящият регламент зачита основните права и съблюдава принципите, които са признати по-специално в Хартата за основните права на Европейския съюз. По-специално, настоящият регламент се стреми да обезпечи пълното зачитане на правото на убежище, което е гарантирано в член 18 на Хартата, и на правата, признати в членове 1, 4, 7, 24 и 47 от нея. Настоящият регламент следва да се прилага съответно.

(78) Доколкото целта на настоящия регламент, а именно – установяването на критерии и механизми за определяне на държавата членка, която е компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или лице без гражданство, и създаването на механизъм за солидарност в подкрепа на държави членки,

изправени пред ситуация на миграционен натиск, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки и следователно поради обхвата и последиците на настоящия регламент може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 на от Договора за Европейския съюз (ДЕС). В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.

(79) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане. Като се има предвид, че части III, V и VII от настоящия регламент представлява изменения по смисъла на член 3 от Споразумението, сключено между Европейската общност и Кралство Дания относно критериите и механизмите за определяне на държава, която е компетентна за разглеждане на молба за убежище, подадена на територията на Дания или друга държава — членка на Европейския съюз, и системата „Евродак“ за сравняване на дактилоскопични отпечатъци с оглед ефективното прилагане на Дъблинската конвенция[49], Дания трябва да уведоми Комисията за своето решение дали да приложи или не съдържанието на тези изменения при приемането на измененията или в срок от 30 дни след това.

(80) [В съответствие с член 3 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Ирландия уведоми за желанието си да участва в приемането и прилагането на настоящия регламент]

ИЛИ

(81) [В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към ДЕС и към ДФЕС, и без да се засяга член 4 от посочения протокол, Ирландия не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.]

(82) По отношение на Исландия и Норвегия части III, V и VII от настоящия регламент представлява ново законодателство в област, обхваната от предмета на приложението към Споразумението между Европейската общност и Република Исландия и Кралство Норвегия относно критериите и механизмите за определяне на държавата, компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в държава членка, или в Исландия или Норвегия[50].

(83) По отношение на Швейцария части III, V и VII от настоящия регламент представлява актове или мерки за изменение или допълнение на разпоредбите на член 1 от Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно критериите и механизмите за определяне на държавата, компетентна да разгледа молба за убежище, подадена в държава членка или в Швейцария[51].

(84) По отношение на Лихтенщайн части III, V и VII от настоящия регламент представлява актове или мерки за изменение или допълнение на разпоредбите на

[49] ОВ L 66, 8.3.2006 г., стр. 38.
[50] ОВ L 93, 3.4.2001 г., стр. 40.
[51] ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 5.

член 1 от Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно критериите и механизмите за определяне на държавата, която е компетентна за разглеждането на молба за убежище, подадена в държава членка или в Швейцария, на който се позовава член 3 от Протокола между Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно критериите и механизмите за определяне на държавата, която е компетентна да разгледа молба за убежище, подадена в държава членка или в Швейцария[52],

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ЧАСТ I

ПРИЛОЖНО ПОЛЕ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Цел и предмет

В съответствие с принципа на солидарност и на справедливо разпределение на отговорностите и с цел укрепване на взаимното доверие с настоящия регламент:

а) се определя обща рамка за управлението на убежището и миграцията в Съюза;

б) се създава механизъм за солидарност;

в) се определят критериите и механизмите за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент:

а) „гражданин на трета държава“ означава всяко лице, което не е гражданин на Съюза по смисъла на член 20, параграф 1 от Договора и не е лице, което се ползва с право на свободно движение съгласно правото на Съюза, както е определено в член 2, точка 5 от Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета[53];

б) „молба за международна закрила“ или „молба“ означава искане за закрила, отправено към държава членка от гражданин на трета държава или лице без гражданство, за които може да се счита, че желаят да получат статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила;

в) „кандидат“ означава гражданин на трета държава или лице без гражданство, които са подали молба за международна закрила, по която не е взето решение или е взето решение, което подлежи или все още може да подлежи на правна

[52] ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 37.

[53] Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОВ L 77, 23.3.2016 г., стр. 1).

защита в съответната държава членка, независимо дали кандидатът има право да остане или му е позволено да остане в съответствие с Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за процедурите за предоставяне на убежище*], включително лице, на което е предоставена незабавна закрила съгласно Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за справяне със ситуации на криза и форсмажорни обстоятелства в областта на убежището и миграцията*];

г) „разглеждане на молба за международна закрила“ означава разглеждане за допустимост или основателност на молба за международна закрила в съответствие с Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за процедурите за предоставяне за убежище*] и Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище*], с изключение на процедурите за определяне на компетентната държава членка в съответствие с настоящия регламент;

д) „оттегляне на молба за международна закрила“ означава изрично или мълчаливо оттегляне на молба за международна закрила в съответствие с Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за процедурите за предоставяне за убежище*];

е) „лице, на което е предоставена международна закрила“ означава гражданин на трета държава или лице без гражданство, на които е предоставена международна закрила съгласно определеното в член 2, точка 2 от Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за условията, на които трябва да отговарят търсещите убежище*];

ж) „членове на семейството“ означава, доколкото семейството вече е съществувало преди кандидатът или членът на семейството да пристигнат на територията на държавите членки, следните членове на семейството на кандидата, които се намират на територията на държавите членки:

i) съпругата или съпругът на кандидата или неговият/нейният несключил брак партньор, с когото се намира в трайна връзка, когато правото или практиката на съответната държава членка разглежда несключилите брак двойки по начин, сравним със сключилите брак двойки, съгласно своето право относно гражданите на трети държави,

ii) ненавършилите пълнолетие деца на двойките, посочени в първото тире, или на кандидата, при условие че не са сключили брак и независимо дали са родени във или извън брака, или са осиновени съгласно определенията на националното право,

iii) когато кандидатът е ненавършил пълнолетие и не е сключил брак — бащата, майката или друго пълнолетно лице, което отговаря за кандидата съгласно правото или практиката на държавата членка, в която се намира пълнолетното лице,

iv) когато лицето, на което е предоставена международна закрила, е ненавършило пълнолетие и не е сключило брак — бащата, майката или друго пълнолетно лице, което отговаря за него съгласно правото или съгласно практиката на държавата членка, в която се намира лицето, на което е предоставена международна закрила,

v) братята и сестрите на кандидата;

з) „роднина“ означава пълнолетната леля или пълнолетният чичо, или бабата или дядото на кандидата, които се намират на територията на държава членка, независимо дали кандидатът е роден във или извън брака, или е осиновен съгласно определенията на националното право;

и) „ненавършил пълнолетие“ означава гражданин на трета държава или лице без гражданство, което не е навършило 18 години;

й) „непридружен ненавършил пълнолетие“ означава ненавършил пълнолетие, който пристига на територията на държавите членки и не е придружен от пълнолетен, който отговаря за него съгласно правото или практиката на съответната държава членка, за времето, през което той не е ефективно поставен под грижите на пълнолетен; това определение включва също така ненавършилите пълнолетие, които са оставени без придружител, след като са влезли на територията на държавите членки;

к) „представител“ означава лице или организация, назначени от компетентните органи да помагат на непридружен ненавършил пълнолетие и да го представляват при процедурите, предвидени в настоящия регламент, с цел гарантиране на висшия интерес на детето и — при необходимост — упражняване на правата на ненавършилия пълнолетие;

л) „документ за пребиваване“ означава всяко разрешение, издадено от компетентните органи на държава членка, с което се разрешава на гражданин на трета държава или на лице без гражданство да пребивава на нейна територия, включително документите, на които се основава разрешението за оставане на територията при условията на мерки за временна закрила или до прекратяване действието на обстоятелствата, препятстващи изпълнението на заповед за извеждане, с изключение на визи и разрешения за пребиваване, издадени по време на необходимия срок за определяне на компетентната държава членка, установен в настоящия регламент, или по време на разглеждането на молба за международна закрила или на молба за разрешение за пребиваване;

м) „виза“ означава разрешение или решение на държава членка, което се изисква за транзитно преминаване или влизане за планиран престой в тази държава членка или в няколко държави членки, включително:

i) разрешение или решение, издадено в съответствие с нейното национално право или с правото на Съюза, което се изисква за влизане за планиран престой с продължителност над 90 дни,

ii) разрешение или решение, издадено в съответствие с нейното национално право или с правото на Съюза, което се изисква за влизане за транзитно преминаване или планиран престой в тази държава членка с продължителност не повече от 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период,

iii) разрешение или решение, валидно за транзитно преминаване през международните транзитни зони на едно или повече летища на държавите членки;

н) „диплома или квалификация“ означава диплома или квалификация, получена след период на обучение с продължителност най-малко три месеца в призната държавна или регионална програма за образование или професионално обучение, съответстваща най-малко на ниво 2 от Международната стандартна

класификация на образованието, управлявана от учебно заведение съгласно националното право или административна практика на държавите членки;

о) „учебно заведение“ означава всеки вид публично или частно заведение за образование или професионално обучение, установено в държава членка и признато от тази държава членка или считано за такова в съответствие с националното право, или чиито курсове на образование или обучение са признати в съответствие с националното право или административна практика;

п) „укриване“ означава действието, чрез което даден кандидат не остава на разположение на компетентните административни или съдебни органи, например напускането на територията на държавата членка без разрешение от компетентните органи по причини, които не са извън неговия контрол;

р) „риск от укриване“ означава наличието на конкретни причини и обстоятелства в отделен случай, основаващи се на обективни критерии, определени в националното законодателство, да се смята, че даден кандидат, спрямо когото се извършва процедура за прехвърляне, би могло да се укрие;

с) „ползваща се държава членка“ означава държава членка, която се ползва от мерките за солидарност в ситуации на миграционен натиск или във връзка със сваляне на лица на брега след операции по търсене и спасяване, както е посочено в част IV, глави I-III от настоящия регламент;

т) „допринасяща държава членка“ означава държава членка, която допринася или е задължена да допринася към мерките за солидарност за държава членка, ползваща се от мерки за солидарност, както е посочена в част IV, глави I—III от настоящия регламент;

у) „спонсорираща държава членка“ означава държава членка, която се ангажира да върне незаконно пребиваващи граждани на трети държави в полза на друга държава членка, като осигурява спонсорирането на връщането, посочено в член 55 от настоящия регламент;

ф) „преместване“ означава прехвърлянето на гражданин на трета държава или на лице без гражданство от територията на държава членка, ползваща се от мерки за солидарност, на територията на допринасяща държава членка;

х) „операции по търсене и спасяване“ означава операциите по търсене и спасяване, посочени в Международната конвенция от 1979 г. за търсене и спасяване по море, приета в Хамбург, Германия на 27 април 1979 г.;

ц) „миграционен натиск“ означава ситуация, при която има голям брой пристигания на граждани на трети държави или лица без гражданство или риск от такива пристигания, включително когато това се дължи на пристигания след операции по търсене и спасяване, в резултат на географското местоположение на държава членка и специфичните събития в трети държави, които генерират миграционни движения, създаващи тежест дори за добре подготвени системи за убежище и прием и изискващи незабавни действия;

ч) „презаселено или прието лице“ означава лице, което е било допуснато от държава членка за прием съгласно Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента относно рамката на Съюза за презаселване*] или съгласно национална схема за презаселване извън рамката на този регламент;

ш) „Агенция в областта на убежището“ означава Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището, създадена с Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Агенция на Европейския съюз в областта на убежището*];

щ) „решение за връщане“ означава административно или съдебно решение или друг акт, които определят или обявяват за незаконен престоя на гражданин на трета държава и налагат или постановяват задължение за връщане при спазване на разпоредбите на Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[54];

аа) „незаконно пребиваващ гражданин на трета държава“ означава гражданин на трета държава, който не отговаря или е престанал да отговаря на условията за влизане, определени в член 6 от Регламент (ЕС) 2016/399, или на други условия за влизане, престой или пребиваване в държава членка.

ЧАСТ II

ОБЩА РАМКА ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА УБЕЖИЩЕТО И МИГРАЦИЯТА

Член 3

Всеобхватен подход към управлението на убежището и миграцията

Съюзът и държавите членки предприемат действия в областта на управлението на убежището и миграцията въз основа на всеобхватен подход. Този всеобхватен подход обхваща всички миграционни маршрути, които засягат управлението на убежището и миграцията, и се състои от следните компоненти:

а) взаимноизгодни партньорства и тясно сътрудничество със съответните трети държави, включително по правните пътища, които могат да бъдат ползвани от гражданите на трети държави, които се нуждаят от международна закрила, и за лицата, които по друг начин са допуснати да пребивават законно в държавите членки, насочени към отстраняване на първопричините за незаконната миграция, подпомагане на партньорите, приемащи голям брой мигранти и бежанци, нуждаещи се от закрила, и изграждане на техния капацитет в областта на управлението на границите, на убежището и на миграцията, предотвратяването на незаконната миграция и контрабандата на мигранти и борбата с тях, както и засилване на сътрудничеството в областта на обратното приемане;

б) тясно сътрудничество и взаимно партньорство между институциите и органите на Съюза, държавите членки и международните организации;

в) пълно прилагането на общата визова политика;

г) ефективно управление и предотвратяване на незаконната миграция;

д) ефективно управление на външните граници на Съюза въз основа на европейското интегрирано управление на границите;

---

[54] Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (ОВ L 348, 24.12.2008 г., стр. 98).

е) пълно спазване на задълженията, предвидени в международното и европейското право по отношение на лицата, спасени в морето;

ж) достъп до процедурите за предоставяне и отнемане на международна закрила на територията на Съюза и признаването на граждани на трети държави или лица без гражданство като бежанци или лица, на които е предоставена субсидиарна закрила;

з) определяне на държавата членка, която е компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, въз основа на споделена отговорност и правила и механизми за солидарност;

и) достъп на кандидатите до подходящи условия на приемане;

й) ефективно управление на връщането на незаконно пребиваващи граждани на трети държави;

к) ефективни мерки за осигуряване на стимули и подкрепа за интеграцията на лицата, на които е предоставена международна закрила, в държавите членки;

л) мерки, насочени към намаляване и отстраняване на факторите, които дават възможност за незаконна миграция до Съюза и незаконен престой в Съюза, включително за незаконна заетост;

м) пълно внедряване и използване на оперативните инструменти, създадени на равнището на Съюза, по-специално Европейската агенция за гранична и брегова охрана, Агенцията в областта на убежището, Европейската агенция за оперативното управление на широкомащабни информационни системи в пространството на свобода, сигурност и правосъдие (EU-LISA) и Европол, както и широкомащабните информационни системи на Съюза;

н) пълно прилагане на европейската рамка за подготвеност и управление на кризи.

Член 4

Принцип на интегрирано изготвяне на политики

1. Съюзът и държавите членки гарантират съгласуваност на политиките за управление на убежището и миграцията, включително както на вътрешните, така и на външните компоненти на тези политики.

2. Съюзът и държавите членки, като действат в рамките на съответните си компетенции, отговарят за изпълнението на политиките за управление на убежището и миграцията.

3. Държавите членки, с подкрепата на агенциите на Съюза, гарантират, че разполагат с капацитет за ефективно изпълнение на политиките за управление на убежището и миграцията, като вземат предвид всеобхватния подход, посочен в член 3, включително необходимите човешки и финансови ресурси и инфраструктура.

Член 5

Принцип на солидарност и на справедливо разпределение на отговорностите

1. При изпълнението на своите задължения държавите членки спазват принципа на солидарност и на справедливо разпределение на отговорностите и вземат под внимание общия интерес от ефективно функциониране на политиките на Съюза за управление на убежището и миграцията. Държавите членки:

   а) създават и поддържат национални системи за управление на убежището и миграцията, които осигуряват достъп до процедурите за международна закрила, предоставят такава закрила на лицата, които се нуждаят от нея, и гарантират връщането на лицата, които пребивават незаконно;

   б) предприемат всички необходими и пропорционални мерки за намаляване и предотвратяване на незаконната миграция към териториите на държавите членки в тясно сътрудничество и партньорство със съответните трети държави, включително по отношение на предотвратяването на контрабандата на мигранти и борбата с нея;

   в) прилагат правилно и експедитивно правилата за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, и при необходимост извършват прехвърлянето в компетентната държава членка съгласно част III, глави I—VI;

   г) оказват подкрепа на други държави членки под формата на солидарен принос въз основа на нуждите, посочени в част IV, глави I—III;

   д) предприемат всички разумни и пропорционални мерки за предотвратяване и коригиране на неразрешените движения между държавите членки.

2. Финансовата и оперативната подкрепа от страна на Съюза за изпълнението на задълженията се предоставя в съответствие с Регламент (ЕС) XXX/XXX [*фонд „Убежище и миграция“*] и Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Фонд за интегрирано управление на границите*].

Член 6

Управление и наблюдение на миграционната ситуация

1. Комисията приема Европейска стратегия за управление на убежището и миграцията, описваща стратегическия подход към управлението на убежището и миграцията на равнището на Съюза и относно изпълнението на политиките за управление на убежището и миграцията в съответствие с принципите, изложени в настоящата част. Комисията изпраща стратегията на Европейския парламент и на Съвета.

2. В Европейската стратегия за управление на убежището и миграцията се взема предвид следното:

   а) националните стратегии на държавите членки, посочени в параграф 3 от настоящия член;

   б) информацията, събрана от Комисията по линия на Препоръка № XXX на Комисията относно механизъм на ЕС за подготвеност и управление на

кризи в областта на миграцията, наричан по-нататък „Подробен план за подготвеност и кризи в областта на миграцията“; докладите, изготвени съгласно тази рамка, както и дейностите на Мрежата за подготвеност и управление на кризи и в областта на миграцията;

в) съответните доклади и анализи от агенциите на Съюза;

г) информацията, събрана в хода на оценките, предприети в рамките на механизма за оценка и наблюдение на Шенген в съответствие с член 4 от Регламент (ЕС) № 1053/2013[55].

3. Държавите членки разполагат с национални стратегии за осигуряване на достатъчен капацитет за прилагането на ефективна система за управление на убежището и миграцията в съответствие с принципите, изложени в настоящата част. Тези стратегии включват планове за действие при извънредни ситуации на национално равнище, като вземат предвид плановете за действие при извънредни ситуации в съответствие с Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището*], Регламент (ЕС) 2019/1896[56] (Европейската агенция за гранична и брегова охрана) и Директива XXX/XXX/ЕС [*Директивата за условията на приемане*] и докладите на Комисията, изготвени в рамките на Подробния план за подготвеност и кризи в областта на миграцията. Тези национални стратегии включват информация за начина, по който държавата членка прилага принципите, изложени в настоящата част, и правните задължения, произтичащи от тях на национално равнище. Те вземат предвид други релевантни стратегии и съществуващи мерки за подкрепа, по-специално съгласно Регламент (ЕС) XXX/XXX [*фонд „Убежище и миграция“*] и Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Агенция на Европейския съюз в областта на убежището*], и са съгласувани с националните стратегии за интегрирано управление на границите, създадени в съответствие с член 8, параграф 6 от Регламент (ЕС) 2019/1896, и ги допълват. Резултатите от наблюдението, извършено от Агенцията в областта на убежището и Европейската агенция за гранична и брегова охрана, и от оценката, извършена в съответствие с Регламент (ЕС) № 1053/2013 на Съвета, както и тези, извършени в съответствие с член 7 от Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за скрининга*], също следва да бъдат взети предвид в тези стратегии.

4. Всяка година Комисията приема доклад за управлението на миграцията, в който се посочват очакваното развитие на миграционната ситуация и подготвеността на Съюза и на държавите членки. В случай на миграционни потоци, генерирани от операции по търсене и спасяване, Комисията се консултира със съответните държави членки и в доклада се посочват общият брой на лицата, които се очаква да бъдат свалени на брега в краткосрочен план, както и солидарната реакция, която ще бъде необходима, за да се допринесе за посрещането на нуждите на държавите членки, в които се свалят лица на брега, чрез преместване и чрез мерки в областта на изграждането на капацитет,

[55] Регламент (ЕС) № 1053/2013 на Съвета от 7 октомври 2013 г. за създаването на механизъм за оценка и наблюдение с цел проверка на прилагането на достиженията на правото от Шенген и за отмяна на решението на изпълнителния комитет от 16 септември 1998 г. за оценка и прилагане на Споразумението от Шенген (ОВ L 295, 6.11.2013 г., стр. 27).

[56] Регламент (ЕС) 2019/1896 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2019 г. за европейската гранична и брегова охрана и за отмяна на регламенти (ЕС) № 1052/2013 и (ЕС) 2016/1624 (ОВ L 295, 14.11.2019 г., стр. 1).

оперативната подкрепа и мерките в областта на външното измерение. В доклада се посочва също дали държавите членки са изправени пред предизвикателства по отношение на капацитета поради присъствието на уязвими граждани на трети държави и са включени резултатите от докладването относно наблюдението, посочено в параграф 3, включително информацията, събрана в рамките на Подробния план за подготвеност и кризи в областта на миграцията, и се предлагат подобрения, когато е целесъобразно.

5. Държавите членки изготвят националните стратегии най-късно до [една година след влизането в сила на настоящия регламент]. Първата Европейска стратегия за управление на убежището и миграцията се приема не по-късно от [18 месеца след влизането в сила на настоящия регламент] и първият доклад за управлението на миграцията се изготвя най-късно [една година след влизането в сила на настоящия регламент].

6. Комисията наблюдава и предоставя информация относно миграционната ситуация чрез редовни доклади за ситуацията въз основа на данни и информация с добро качество, предоставени от държавите членки, Службата за външна дейност, Агенцията в областта на убежището, Европейската агенция за гранична и брегова охрана, Европол и Агенцията за основните права, и по-специално информацията, събрана в рамките на Подробния план за подготвеност и кризи в областта на миграцията и на неговата мрежа.

Член 7

Сътрудничество с трети държави за улесняване на връщането и обратното приемане

1. Когато въз основа на анализа, извършен в съответствие с член 25а, параграф 2 или (4) от Регламент (ЕС) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета[57], и на всяка друга налична информация Комисията счете, че дадена трета държава не сътрудничи достатъчно за обратното приемане на незаконно пребиваващи граждани на трети държави, и без да се засяга член 25а, параграф 5 от посочения регламент, тя представя на Съвета доклад, който включва, по целесъобразност, всички мерки, които биха могли да бъдат предприети за подобряване на сътрудничеството на тази трета държава по отношение на обратното приемане, като се вземат предвид цялостните отношения на Съюза с третата държава.

2. Когато Комисията счете за целесъобразно, тя също така посочва в своите доклади мерки за насърчаване на сътрудничеството между държавите членки с цел улесняване на връщането на незаконно пребиваващи граждани на трети държави.

3. Въз основа на доклада, посочен в параграф 1, Комисията и Съветът, в рамките на съответните си правомощия, разглеждат подходящите действия, като вземат предвид цялостните отношения на Съюза с третата държава.

4. Комисията информира редовно Европейския парламент за прилагането на настоящия член.

[57] Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността (ОВ L 243, 15.9.2009 г., стр. 1).

ЧАСТ III

КРИТЕРИИ И МЕХАНИЗМИ ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА КОМПЕТЕНТНАТА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА

ГЛАВА 1

ОБЩИ ПРИНЦИПИ И ГАРАНЦИИ

Член 8

Достъп до процедурата за разглеждане на молба за международна закрила

1. Държавите членки разглеждат всяка молба за международна закрила на гражданин на трета държава или на лице без гражданство, който което подава молба на територията на която и да било от тях, включително на границата или в транзитните зони. Молбите се разглеждат от една-единствена държава членка, а именно от онази, за която критериите, предвидени в глава II от част III, сочат, че е посочват като компетентна за това.

2. Когато не може да бъде посочена компетентна държава членка, на основата на критериите, изброени в настоящия регламент, първата държава членка, в която е регистрирана молбата за международна закрила, е компетентна за разглеждането ѝ.

3. Когато е невъзможно за дадена държава членка да прехвърли кандидата в първоначално посочената за компетентна държава членка, тъй като са налице основателни опасения да се смята, че в тази държава членка съществуват системни недостатъци в процедурата по предоставяне на убежище и на в условията за приемане на кандидати, което създава риск от нечовешко или унизително отношение по смисъла на член 4 от Хартата на основните права на Европейския съюз, определящата държава членка продължава да разглежда критериите, предвидени в глава II от част III, за да установи дали друга държава членка може да бъде посочена за компетентна.

   Когато дадена държава членка не може да осъществи прехвърлянето съгласно първата алинея към никоя държава членка, посочена въз основа на предвидените в глава II от част III критерии, или към първата държава членка, в която е била регистрирана молбата, тази държава членка, става компетентна държава членка.

4. Ако не е извършена проверка за сигурност, предвидена в член 11 от Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за скрининга*], първата държава членка, в която е регистрирана молбата за международна закрила, проверява дали са налице основателни причини да се счита, че кандидатът представлява опасност за националната сигурност или обществения ред на тази държава членка във възможно най-кратък срок след регистрацията на молбата, преди да приложи критериите за определяне на компетентната държава членка съгласно глава II или клаузите, посочени в глава III от част III.

   Ако е извършена проверка за сигурност, предвидена в член 11 от Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за скрининга*], но първата държава членка, в която е регистрирана молбата за международна закрила, има основателни

причини да провери дали е налице разумно основание да счита, че кандидатът представлява опасност за националната сигурност или обществения ред на тази държава членка, тя извършва проверката възможно най-бързо след регистрацията на молбата, преди да приложи критериите за определяне на компетентната държава членка съгласно глава II или клаузите, посочени в глава III от част III.

Когато проверката за сигурност, извършена в съответствие с член 11 от Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за скрининга*] или в съответствие с първа и втора алинея от настоящия параграф, показва, че е налице разумно основание да се счита, че кандидатът представлява опасност за националната сигурност или обществения ред на държавата членка, извършваща проверката за сигурност, тази държава членка е компетентната държава членка.

5. Всяка държава членка си запазва правото да изпрати кандидата в сигурна трета държава, при условие че са спазени правилата и гаранциите, предвидени в Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за процедурата за убежище*].

Член 9

Задължения на кандидата

1. Когато гражданин на трета държава или лице без гражданство възнамерява да подаде молба за международна закрила, молбата се подава и регистрира в държавата членка на първо влизане.

2. Чрез дерогация от параграф 1, когато гражданин на трета държава или лице без гражданство притежава валидно разрешение за пребиваване или валидна виза, молбата се подава и регистрира в държавата членка, която е издала разрешението за пребиваване или визата.

Когато гражданин на трета държава или лице без гражданство, което възнамерява да подаде молба за международна закрила, притежава разрешение за пребиваване или виза, чието действие е изтекло, молбата се подава и се регистрира в държавата членка, в която се намира.

3. Заявителят си сътрудничи изцяло с компетентните органи на държавите членки по въпросите, обхванати от настоящия регламент, по-специално като представя възможно най-бързо и най-късно по време на събеседването, посочено в член 12, всички данни и информация, с които разполага, за определяне на компетентната държава членка. Когато по време на събеседването кандидатът не е в състояние да представи доказателства в подкрепа на представените данни и информация, компетентният орган може да определи срок в рамките на периода, посочен в член 29, параграф 1, за представяне на такива доказателства.

4. Кандидатът е длъжен да се намира в:

а) държавата членка, посочена в параграфи 1 и 2, до определянето на компетентната държава членка и, когато е приложимо, до прилагането на процедурата по прехвърляне;

б) компетентната държава членка;

в) държавата членка на преместване след извършване на прехвърляне съгласно член 57, параграф 9.

5. Когато кандидатът е уведомен за решението за прехвърляне в съответствие с член 32, параграф 2 и член 57, параграф 8, кандидатът спазва това решение.

Член 10

Последици от неизпълнението на задълженията

1. Кандидатът няма право на условията на приемане, посочени в членове 15—17 от Директива XXX/XXX/ЕС [*Директивата за условията на приемане*] съгласно член 17а от същата директива в държава членка, различна от тази, в която е бил длъжен да се намира съгласно член 9, параграф 4 от настоящия регламент, от момента, в който е бил уведомен за решението да бъде прехвърлен в компетентната държава членка, при условие че кандидатът е бил информиран за това съгласно член 8, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕС) XXX/ XXX [*Регламента за скрининга*]. Това не засяга необходимостта от гарантиране на стандарт на живот в съответствие с правото на Съюза, включително Хартата на основните права на Европейския съюз, и международните задължения.

2. Данните и информацията, имащи значение за определяне на компетентната държава членка, които са представени след изтичане на срока, посочен в член 9, параграф 3, не се вземат предвид от компетентните органи.

Член 11

Право на информация

1. Възможно най-скоро и най-късно когато молба за международна закрила бъде регистрирана в държава членка, компетентните органи на тази държава членка информират кандидата за прилагането на настоящия регламент и за неговите задължения, предвидени в член 9, както и за последиците от тяхното неизпълнение, предвидени в член 10, и по-специално:

   а) че правото на подаване на молба за международна закрила не включва избор от кандидата на държавата членка, компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила, нито на държавата членка на преместване;

   б) за целите на настоящия регламент и последиците от подаване на друга молба в друга държава членка, както и последиците от напускане на държавата членка, в която той трябва да се намира съгласно член 9, параграф 4, и по-специално, че кандидатът има право само на условията на приемане, посочени в член 10, параграф 1;

   в) за критериите и процедурите за определяне на компетентната държава членка, йерархията на тези критерии на различните етапи на процедурата и продължителността на тези етапи;

   г) за целта на индивидуалното интервю съгласно член 12 и задължението за предоставяне и обосноваване, устно или чрез документи, възможно най-рано в процедурата на релевантна информация, която може да помогне да бъде установено присъствието на членове на семейството, роднини или други близки в държавите членки, включително за начините, по които кандидатът може да предостави такава информация, както и за всяка

помощ, която държавата членка може да предложи във връзка с издирването на членове на семейството или роднини;

д) за задължението на кандидата да оповести възможно най-рано в процедурата всяка релевантна информация, която може да помогне да бъдат установени предишни разрешения за пребиваване, визи или образователни дипломи;

е) за възможността за обжалване на решение за прехвърляне в срока, определен в член 33, параграф 2, и за факта, че обхватът на това обжалване е ограничен съгласно член 33, параграф 1;

ж) за правото да бъде предоставена, при поискване, безплатна правна помощ, когато съответното лице не може да поеме разходите за такава помощ;

з) че компетентните органи на държавите членки и Агенцията в областта на убежището ще обработват личните данни на кандидата, включително за целите на обмена на данни, свързани с него, единствено с цел да изпълнят задълженията си, произтичащи от настоящия регламент;

и) за категориите засегнати лични данни;

й) за правото на достъп до данните, свързани с него, и правото да се изиска поправката на тези данни, ако са неточни, или заличаването им, ако са незаконно обработени, както и за процедурите за упражняване на тези права, включително данните за връзка с органите по член 41 и с националните органи за защита на данните, които са компетентни да разглеждат жалби относно защитата на лични данни, и данните за връзка с длъжностното лице по защита на данните;

к) в случай на непридружен ненавършил пълнолетие — за ролята и отговорностите на представителя и за процедурата за подаване на жалби срещу представител по поверителен и безопасен начин и при пълно зачитане на правото на детето да бъде изслушано в това отношение;

л) когато е приложимо — за процедурата за преместване, предвидена в членове 57 и 58.

2. Информацията по параграф 1 се предоставя в писмена форма на език, който кандидатът разбира или за който с основание се предполага, че разбира. Държавите членки използват общия информационен материал, изготвен за тази цел на ясен и достъпен език в съответствие с параграф 3.

Когато е необходимо, за да бъде правилно разбрана от кандидата, информацията се предоставя и устно, когато е целесъобразно във връзка с индивидуалното интервю по член 12.

3. Агенцията в областта на убежището, в тясно сътрудничество с компетентните национални агенции, изготвя общ информационен материал, както и специална брошура, предназначена за непридружените ненавършили пълнолетие, които съдържат поне информацията, посочена в параграф 1. Този общ информационен материал съдържа и информация относно прилагането на Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за Евродак*], и по-специално целта, за която данните на кандидат могат да бъдат обработени в Евродак. Общият информационен материал се изготвя по такъв начин, че да дава възможност на

държавите членки да го попълват с допълнителна информация, специфична за тях.

Член 12

Индивидуално интервю

1. За да улесни процеса на определяне на компетентната държава членка, определящата държава членка провежда индивидуално интервю с кандидата. Освен това интервюто дава възможност информацията, предоставена на кандидата в съответствие с член 11, да бъде правилно разбрана.

2. Индивидуалното интервю може да не се проведе, когато:

   а) кандидатът се е укрил;

   б) кандидатът не се е явил за индивидуалното интервю и не е представил основателни причини за отсъствието си;

   в) след като е получил информацията, посочена в член 11, кандидатът вече е предоставил по друг начин информацията, необходима за определяне на компетентната държава членка. Държавата членка, която не провежда интервюто, дава на кандидата възможност да представи всяка допълнителна информация, която е от значение за правилното определяне на компетентната държава членка, в срока по член 29, параграф 1.

3. Индивидуалното интервю се провежда своевременно и при всички случаи, преди да бъде отправено искане за поемане на отговорност съгласно член 29.

4. Индивидуалното интервю се провежда на език, който кандидатът разбира или за който с основание се предполага, че разбира, и на който той може да разговаря. Интервютата с непридружени ненавършили пълнолетие се провеждат по подходящ за деца начин, от служители, които са подходящо обучени и квалифицирани съгласно националното право, и в присъствието на представителя и когато е приложимо, правния съветник на ненавършилия пълнолетие. Когато е необходимо, държавите членки прибягват до устен преводач — и ако е целесъобразно, до културен посредник — който осигурява подходяща комуникация между кандидата и лицето, провеждащо индивидуалното интервю. Кандидатът може да поиска да бъде интервюиран и подпомаган от служители от същия пол.

5. Индивидуалното интервю се провежда при условия, осигуряващи подходяща степен на поверителност. То се провежда от квалифицирано лице съгласно националното право. На кандидатите, за които е установено, че се нуждаят от специални процедурни гаранции съгласно Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за процедурите за предоставяне на убежище*], се предоставя подходяща подкрепа, за да се създадат условията, необходими за ефективно представяне на всички елементи, позволяващи да бъде определена компетентната държава членка.

6. Държавата членка, провеждаща индивидуалното интервю, изготвя писмено резюме на интервюто, съдържащо поне основната информация, предоставена от кандидата по време на интервюто. Резюмето може да бъде под формата на доклад или на стандартен формуляр. Държавата членка прави необходимото

кандидатът или правният съветник или друг консултант, който представлява кандидата, да има своевременен достъп до резюмето.

Член 13

Гаранции за ненавършилите пълнолетие

1. Висшият интерес на детето е от първостепенно значение за държавите членки по отношение на всички процедури, предвидени в настоящия регламент.

2. Всяка държава членка, в която се намира непридружен ненавършил пълнолетие, му осигурява представител, който го подпомага във връзка с релевантните процедури, предвидени в настоящия регламент. Представителят има необходимата квалификация, обучение и експертен опит, за да осигури зачитането на висшия интерес на ненавършилия пълнолетие по време на процедурите, провеждани съгласно настоящия регламент. Този представител има достъп до съдържанието на съответните документи в досието на кандидата, включително до специалния информационен материал, предназначен за непридружени ненавършили пълнолетие.

   Когато за представител е посочена организация, тя определя лице, отговорно за изпълнението на нейните задължения по отношение на ненавършилия пълнолетие. По отношение на това лице се прилага първа алинея.

   Представителят, предвиден в първа алинея, може да бъде същото лице или същата организация, предвидени в член 22 от Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за процедурите за предоставяне на убежище*].

3. Представителят на непридружен ненавършил пълнолетие участва в процеса на определяне на компетентната държава членка съгласно настоящия регламент. Представителят помага на непридружения ненавършил пълнолетие да предостави информация, свързана с преценяването на неговия висш интерес в съответствие с параграф 4, включително упражняването на правото на изслушване, и подкрепя общуването му с други участници, като например организации за издирване на семейства, когато е целесъобразно.

4. При преценяването на висшия интерес детето държавите членки тясно си сътрудничат, като по-специално надлежно отчитат следните фактори:

   а) възможността за събиране на семейството;

   б) благосъстоянието и социалното развитие на ненавършилия пълнолетие, като се обърне особено внимание на неговата лична ситуация;

   в) съображенията за сигурност и безопасност, по-специално когато съществува риск ненавършилият пълнолетие да е жертва на каквато и да е форма на насилие и експлоатация, включително трафик на хора;

   г) мнението на ненавършилия пълнолетие в съответствие с неговата възраст и зрялост;

   д) когато кандидатът е непридружен ненавършил пълнолетие — информацията, предоставена от представителя в държавата членка, в която се намира непридруженият ненавършил пълнолетие.

5. Преди непридружен ненавършил пълнолетие да бъде прехвърлен на компетентната държава членка или, когато е приложимо, на държавата членка

на преместване, прехвърлящата държава членка се уверява, че компетентната държава членка или държавата членка на преместване предприема незабавно мерките, предвидени в членове 14 и 23 от Директива XXX/XXX/ЕС [*Директивата за условията на приемане*] и член 22 от Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за процедурите за предоставяне на убежище*]. Всяко решение за прехвърляне на непридружен ненавършил пълнолетие се предхожда от преценка на неговия висш интерес. Преценката се основава на факторите, изброени в параграф 4, като заключенията от преценката по тези фактори се посочват ясно в решението за прехвърляне. Преценката се извършва бързо от служители с квалификации и експертен опит, за да се гарантира, че е зачетен висшият интерес на непридружения ненавършил пълнолетие.

6. За целите на прилагането на член 15 държавата членка, в която е регистрирана молбата за международна закрила на непридружения ненавършил пълнолетие, възможно най-скоро предприема необходимите действия за идентифициране на членовете на семейството или родините на непридружения ненавършил пълнолетие на територията на държавите членки, като същевременно защитава висшия интерес на детето.

   За тази цел държавата членка може да потърси помощ от международни и други имащи отношение организации и може да улесни достъпа на ненавършилия пълнолетие до службите за издирване на тези организации.

   Служителите на компетентните органи, посочени в член 41, които обработват молбите, свързани с непридружени ненавършили пълнолетие, трябва да са получили и да продължават да получават подходящо обучение относно специалните нужди на ненавършилите пълнолетие.

7. За да се улесни предприемането на подходящи действия за идентифициране на членовете на семейството или родините на непридружения ненавършил пълнолетие, които живеят на територията на друга държава членка, съгласно параграф 6, Комисията приема актове за изпълнение, които съдържат стандартен формуляр за обмена на необходимата информация между държавите членки. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане по член 67, параграф 2.

ГЛАВА II

КРИТЕРИИ ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА КОМПЕТЕНТНАТА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА

Член 14

Йерархия на критериите

1. Критериите за определяне на компетентната държава членка се прилагат в последователността, в която са изложени в настоящата глава.

2. Компетентната държава членка в съответствие с критериите, посочени в настоящата глава, се определя въз основа на съществуващото положение към момента, в който молбата за международна закрила е била регистрирана за първи път в държава членка.

Член 15

Непридружени ненавършили пълнолетие

1. Когато кандидатът е непридружен ненавършил пълнолетие, се прилагат само критериите, посочени в настоящия член, в последователността, в която са посочени в параграфи 2—5.

2. Компетентната държава членка е тази, в която законно се намира член на семейството на непридружения ненавършил пълнолетие, освен когато бъде доказано, че това не е във висшия интерес на ненавършилия пълнолетие. Когато кандидатът е сключил брак ненавършил пълнолетие и неговият съпруг или съпруга не се намира законно на територията на държавите членки, компетентната държава членка е държавата членка, в която законно се намират бащата, майката или друго пълнолетно лице, което отговаря за ненавършилия пълнолетие съгласно правото или в резултат на практиката на тази държава членка, или негов брат или сестра.

3. Когато кандидатът има роднина, който се намира законно в друга държава членка, и когато въз основа на индивидуална проверка е установено, че роднината може да се грижи за него, тази държава членка събира ненавършилия пълнолетие с неговия роднина и е компетентната държава членка, освен когато бъде доказано, че това не е във висшия интерес на ненавършилия пълнолетие.

4. Когато членовете на семейството или роднините по параграфи 2 и 3 пребивават в повече от една държава членка, компетентната държава членка се определя въз основа на това какво е във висшия интерес на непридружения ненавършил пълнолетие.

5. При липса на член на семейството или роднина по параграфи 2 и 3 компетентната държава членка е тази, в която първоначално е регистрирана молбата за международна закрила на непридружения ненавършил пълнолетие, освен когато бъде доказано, че това не е във висшия интерес на ненавършилия пълнолетие.

6. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 68 във връзка с:

   а) идентифицирането на членовете на семейството или роднините на непридружените ненавършили пълнолетие;

   б) критериите за установяване на наличие на доказани семейни връзки;

   в) критериите за оценка на способността на роднина да се грижи за непридружен ненавършил пълнолетие, включително когато членовете на семейството, братята и сестрите или роднините на непридружения ненавършил пълнолетие пребивават в повече от една държава членка.

   При упражняването на правомощията си да приема делегирани актове Комисията не надхвърля обхвата на висшия интерес на детето, предвиден в член 13, параграф 4.

7. Комисията определя с актове за изпълнение единни условия за консултациите и обмена на информация между държавите членки. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане по член 67, параграф 2.

Член 16

Членове на семейството, които са лица, на които е предоставена международна закрила

Когато кандидатът има член на семейството, който е получил разрешение да пребивава като лице, на което е предоставена международна закрила, в държава членка, същата държава членка е компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила, при условие че заинтересованите лица изразят желанието си в писмена форма.

Член 17

Членове на семейството, които са кандидати за международна закрила

Когато кандидатът има член на семейството в държава членка, по чиято молба за международна закрила в тази държава членка не е взето първо решение по същество до този момент, същата държава членка е компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила, при условие че заинтересованите лица изразят желанието си в писмена форма.

Член 18

Процедура за семейства

Когато няколко членове на семейството подадат молби за международна закрила в една и съща държава членка едновременно или на достатъчно близки дати, позволяващи процедурите за определяне на компетентната държава членка да бъдат проведени съвместно, и когато прилагането на критериите, съдържащи се в настоящия регламент, ще доведе до разделянето им, компетентната държава членка се определя, както следва:

а) компетентна за разглеждането на молбите за международна закрила на всички членове на семейството е държавата членка, която критериите сочат за компетентна за поемането на отговорност за най-голямата част от тях;

б) ако това не е възможно, компетентна е държавата членка, която критериите сочат за компетентна за разглеждането на молбата на най-възрастния от тях.

Член 19

Издаване на документи за пребиваване или на визи

1. Когато кандидатът притежава валиден документ за пребиваване, държавата членка, която е издала документа, е компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила.

2. Когато кандидатът притежава валидна виза, държавата членка, която е издала визата, е компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила, освен ако визата е била издадена от името на друга държава членка съгласно договореност за представителство, както е предвидено в член 8 от Регламент (ЕО) № 810/2009. В този случай представляваната държава членка е компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила.

3. Когато кандидатът притежава повече от един валиден документ за пребиваване или виза, издадени от различни държави членки, компетентността за разглеждането на молбата за международна закрила се поема от държавите членки в следния ред:

а) държавата членка, която е издала документа за пребиваване, даващ право на най-дълъг срок на пребиваване, или, когато сроковете на валидност са еднакви — държавата членка, която е издала документа за пребиваване с най-късна дата на изтичане на валидността;

б) когато различните визи са от един и същи вид — държавата членка, която е издала визата с най-късна дата на изтичане на валидността;

в) когато визите са от различни видове — държавата членка, която е издала визата с най-дълъг срок на валидност, или, когато сроковете на валидност са еднакви — държавата членка, която е издала визата с най-късна дата на изтичане на валидността.

4. Когато кандидатът притежава един или повече документи за пребиваване или една или повече визи, чиято валидност е изтекла по-малко от три години преди регистрирането на молбата, се прилагат параграфи 1, 2 и 3.

5. Обстоятелството, че документът за пребиваване или визата е издаден/а на основата на лъжлива или присвоена чужда самоличност или след представяне на подправени, фалшифицирани или невалидни документи, не пречи компетентността да се предостави на държавата членка, която го/я е издала. Независимо от това държавата членка, която е издала документа за пребиваване или визата, не е компетентна, ако може да установи след издаването на документа или визата, че е била извършена измама.

Член 20

Дипломи или други квалификации

1. Когато кандидатът притежава диплома или квалификация, издадени от учебно заведение, установено в държава членка, и молбата за международна закрила е била регистрирана, след като кандидатът е напуснал територията на държавите членки след приключване на обучението си, държавата членка, в която е установено това учебно заведение, е компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила.

2. Когато кандидатът притежава повече от една диплома или квалификация, издадени от учебни заведения в различни държави членки, компетентността за разглеждането на молбата за международна закрила се поема от държавата членка, която е издала дипломата или квалификацията след най-дългия период на обучение, или, когато периодите на обучение са еднакви, от държавата членка, в която е получена последната диплома или квалификация.

Член 21

Влизане

1. Когато е установено, въз основа на преките или косвените доказателства, описани в двата списъка по член 30, параграф 4 от настоящия регламент,

включително данните, посочени в Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за Евродак*], че кандидат незаконно е пресякъл по суша, море или въздух границата на държава членка, идвайки от трета държава, първата държава членка, в която той е влязъл по този начин, е компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила. Тази компетентност се прекратява, ако молбата е регистрирана над три години след датата на това пресичане на границата.

2. Правилото в параграф 1 се прилага и когато кандидатът е бил свален на сушата на територията след операция по търсене и спасяване.

3. Параграфи 1 и 2 не се прилагат, ако въз основа на преките или косвените доказателства, описани в двата списъка по член 30, параграф 4 от настоящия регламент, включително данните, посочени в Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за Евродак*], може да бъде установено, че кандидатът е бил преместен съгласно член 57 от настоящия регламент в друга държава членка, след като е пресякъл границата. В този случай въпросната друга държава членка е компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила.

Член 22

Безвизово влизане

Ако гражданин на трета държава или лице без гражданство влезе на територията на държавите членки през държава членка, където е освободен от задължението да има виза, тази държава членка е компетентна за разглеждането на молбата му за международна закрила. Тази компетентност се прекратява, ако молбата е регистрирана над три години след датата, на която лицето е влязло на територията.

Член 23

Молба, подадена в международна транзитна зона на летище

Когато молбата за международна закрила е подадена в международната транзитна зона на летище на държава членка от гражданин на трета държава или лице без гражданство, тази държава членка е компетентна за разглеждането на молбата.

ГЛАВА III

ЗАВИСИМИ ЛИЦА И ДИСКРЕЦИОННИ КЛАУЗИ

Член 24

Зависими лица

1. Когато поради бременност, новородено дете, тежко заболяване, тежък недъг, тежка травма или старост кандидатът е зависим от помощта на своето дете или родител, законно пребиваващи в една от държавите членки, или когато детето или родителят на кандидата, законно пребиваващи в една от държавите членки, са зависими от помощта на кандидата, държавите членки обикновено оставят заедно или събират кандидата с това дете или родител, при условие че семейните връзки са съществували, преди кандидатът да пристигне на

територията на държавите членки, че детето или родителят, или кандидатът е в състояние да се грижи за зависимото лице и че съответните лица са изразили желанието си за това в писмена форма.

Когато съществуват индикации, че дете или родител пребивава законно на територията на държавата членка, в която се намира зависимото лице, тази държава членка проверява дали детето или родителят може да се грижи за зависимото лице, преди да отправи искане за поемане на отговорност съгласно член 29.

2. Когато детето или родителят по параграф 1 пребивава законно в държава членка, различна от държавата членка, в която се намира кандидатът, компетентната държава членка е тази, в която детето или родителят пребивава законно, освен когато здравословното състояние на кандидата не му позволява да пътува до тази държава членка в продължение на значителен период от време. В този случай компетентната държава членка е тази, в която се намира кандидатът. За тази държава членка не произтича задължение да доведе детето или родителя на кандидата на своята територия.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 68 във връзка с:

а) елементите, които трябва да бъдат взети предвид, за да се оцени връзката на зависимост;

б) критериите за установяване на наличие на доказани семейни връзки;

в) критериите за оценка на способността на съответното лице да се грижи за зависимото лице;

г) елементите, които следва да бъдат взети предвид, за да се оцени невъзможността за пътуване в продължение на значителен период от време.

4. Комисията определя с актове за изпълнение единни условия за консултациите и обмена на информация между държавите членки. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане по член 67, параграф 2.

Член 25

Дискреционни клаузи

1. Чрез дерогация от член 8, параграф 1 всяка държава членка може да вземе решение да разгледа регистрирана в нея молба за международна закрила от гражданин на трета държава или лице без гражданство, дори когато не е компетентна за това разглеждане съгласно критериите, предвидени в настоящия регламент.

2. Държавата членка, в която е регистрирана молба за международна закрила и която извършва процеса на определяне на компетентната държава членка, или компетентната държава членка, може, по всяко време преди да бъде взето първо решение по същество, да поиска от друга държава членка да поеме отговорност за кандидат с цел да бъдат събрани близки — от хуманитарни подбуди, основаващи се по-специално на съображения от семеен или културен характер — дори когато въпросната друга държава членка не е компетентна

съгласно критериите, определени в членове 15—18 и член 24. Заинтересованите лица дават съгласието си за това в писмена форма.

Искането за поемане на отговорност съдържа всички елементи, с които разполага молещата държава членка и от които замолената държава членка се нуждае, за да оцени ситуацията.

Замолената държава членка извършва всички необходими проверки, за да разгледа посочените хуманитарни съображения, и отговаря на молещата държава членка до два месеца от получаването на искането, като използва електронната комуникационна мрежа, създадена съгласно член 18 от Регламент (ЕО) № 1560/2003. В отговор, с който искането се отхвърля, се посочват мотивите за отказа.

ГЛАВА IV

ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА КОМПЕТЕНТНАТА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА

Член 26

Задължения на компетентната държава членка

1. Компетентната държава членка съгласно настоящия регламент е длъжна:

   а) да поеме отговорност, при условията, предвидени в членове 29, 30 и 35, за кандидат, чиято молба е регистрирана в друга държава членка;

   б) да приеме обратно, при условията, предвидени в членове 31 и 35 от настоящия регламент, кандидат или гражданин на трета държава или лице без гражданство, за които тази държава членка е била посочена като компетентната държава членка съгласно член 11, параграф 1 от Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за Евродак*];

   в) да приеме обратно, при условията, предвидени в членове 31 и 35 от настоящия регламент, лице, на което е предоставена международна закрила, за което тази държава членка е била посочена като компетентната държава членка съгласно член 11, параграф 1 от Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за Евродак*];

   г) да приеме обратно, при условията, предвидени в членове 31 и 35 от настоящия регламент, презаселено или прието лице, което е подало молба за международна закрила или което пребивава незаконно в държава членка, различна от държавата членка, която е приела да го приеме в съответствие с Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента на Съюза относно рамката за презаселване*] или която е предоставила международна закрила или хуманитарен статут съгласно национална схема за презаселване.

2. За целите на настоящия регламент положението на ненавършил пълнолетие, който придружава кандидата и отговаря на определението за член на семейството, е неразделна част от това на неговия член на семейството и за ненавършилия пълнолетие поема отговорност държавата членка, компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила на този член на семейството, или ненавършилият пълнолетие се приема обратно от тази

държава членка, дори ако ненавършилият пълнолетие не е индивидуален кандидат, освен когато бъде доказано, че това не е във висшия интерес на детето. Същият принцип се прилага за децата, родени след пристигането на кандидата на територията на държавите членки, без да е необходимо да бъде започната нова процедура за поемане на отговорност за тях.

3. В случаите по параграф 1, букви а) и б) компетентната държава членка разглежда или завършва разглеждането на молбата за международна закрила съгласно Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за процедурите за предоставяне на убежище*].

Член 27

Прекратяване на компетентността

1. Когато държава членка издаде на кандидата документ за пребиваване, реши да приложи член 25 или не прехвърли съответното лице в компетентната държава членка в сроковете, посочени в член 35, тази държава членка става компетентната държава членка и задълженията, предвидени в член 26, се прехвърлят на тази държава членка. Когато е приложимо, тя уведомява предишната компетентна държава членка, държавата членка, провеждаща процедура за определяне на компетентната държава членка, или държавата членка, замолена да поеме отговорност за кандидата или получила уведомление за обратно приемане, като използва електронната комуникационна мрежа, създадена съгласно член 18 от Регламент (ЕО) № 1560/2003.

   Първа алинея не се прилага, ако лицето вече е получило международна закрила от компетентната държава членка.

   Държавата членка, която става компетентна съгласно първа алинея от настоящия член, посочва, че е станала компетентната държава членка, съгласно член 11, параграф 3 от Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за Евродак*].

2. Задължението, предвидено в член 26, параграф 1, буква б) от настоящия регламент, за обратно приемане на гражданин на трета държава или лице без гражданство се прекратява, когато въз основа на актуализацията на набора от данни по член 11, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за Евродак*] може да бъде установено, че съответното лице е напуснало територията на държавите членки, принудително или доброволно, в изпълнение на решение за връщане или на заповед за извеждане, издадени вследствие на оттеглянето или отхвърлянето на молбата.

   Молба, регистрирана след ефективно проведено извеждане, се счита за нова молба за целите на настоящия регламент, поради което води до нова процедура за определяне на компетентната държава членка.

ГЛАВА V

ПРОЦЕДУРИ

РАЗДЕЛ I

ЗАПОЧВАНЕ НА ПРОЦЕДУРАТА

Член 28

Започване на процедурата

1. Държавата членка, в която първоначално е регистрирана молба за международна закрила съгласно Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за процедурите за предоставяне на убежище*], или, когато е приложимо, държавата членка на преместване незабавно започва процеса на определяне на компетентната държава членка.

2. Държавата членка, в която първоначално е регистрирана е молбата, или, когато е приложимо, държавата членка на преместване продължава процеса на определяне на компетентната държава членка, ако кандидатът напусне територията на тази държава членка без разрешение или по други причини не е на разположение на компетентните органи на тази държава членка.

3. Държавата членка, която е провела процеса на определяне на компетентната държава членка или която е станала компетентна съгласно член 8, параграф 4 от настоящия регламент, незабавно посочва в Евродак съгласно член 11, параграф 1 от Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за Евродак*]:

   а) компетентността си съгласно член 8, параграф 2;

   б) компетентността си съгласно член 8, параграф 4;

   в) компетентността си, произтичаща от това, че не е спазила сроковете по член 29;

   г) компетентността на държавата членка, която е приела искане за поемане на отговорност за кандидата съгласно член 30.

   До посочването на тази информация се прилагат процедурите по параграф 4.

4. Кандидат, който се намира в друга държава членка без документ за пребиваване или който подаде там молба за международна закрила по време на процеса на определяне на компетентната държава членка, се приема обратно, при условията, предвидени в членове 31 и 35, от държавата членка, в която първоначално е била регистрирана тази молба.

   Това задължение се прекратява, когато държавата членка, определяща компетентната държава членка, може да установи, че кандидатът е получил документ за пребиваване от друга държава членка.

5. Кандидат, който се намира в държава членка без документ за пребиваване или който подаде там молба за международна закрила, след като друга държава членка е потвърдила, че ще премести съответното лице съгласно член 57, параграф 7, и преди прехвърлянето в тази държава членка да бъде извършено

съгласно член 57, параграф 9, се приема обратно, при условията, предвидени в членове 31 и 35, от държавата членка на преместване.

РАЗДЕЛ II

ПРОЦЕДУРИ ЗА ИСКАНИЯТА ЗА ПОЕМАНЕ НА ОТГОВОРНОСТ

Член 29

Подаване на искане за поемане на отговорност

1. Ако държава членка, в която е била регистрирана молба за международна закрила, счита, че друга държава членка е компетентна за разглеждането на молбата, тя незабавно и при всички случаи в двумесечен срок от датата, на която молбата е била регистрирана, отправя искане до другата държава членка да поеме отговорност за кандидата.

   Независимо от първа алинея, в случай на положителен резултат в Евродак за данните, регистрирани съгласно членове 13 и 14а от Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за Евродак*], или на положителен резултат във ВИС за данните, регистрирани съгласно член 21 от Регламент (ЕО) № 767/2008, искането за поемане на отговорност се изпраща в едномесечен срок от получаването на положителния резултат.

   Когато искането за поемане на отговорност за кандидат не е отправено в сроковете, предвидени в първа и втора алинея, компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила е държавата членка, в която е била регистрирана молбата.

   Когато кандидатът е непридружен ненавършил пълнолетие, определящата държава членка може, когато счита, че това е във висшия интерес на ненавършилия пълнолетие, да продължи процедурата за определяне на компетентната държава членка и да поиска от друга държава членка да поеме отговорност за кандидата, въпреки че са изтекли сроковете, предвидени в първа и втора алинея.

2. Молещата държава членка може да поиска спешен отговор в случаите, когато молбата за международна закрила е била регистрирана след издаването на решение за отказ за влизане или на решение за връщане.

   В искането се посочват причините, обуславящи необходимостта от спешен отговор, и срокът, в който се иска отговор. Този срок е най-малко една седмица.

3. В случаите по параграфи 1 и 2 искането за поемане на отговорност от друга държава членка се отправя чрез стандартен формуляр и включване на преките или косвените доказателства, описани в двата списъка по член 30, параграф 4, и/или релевантните елементи от декларацията на кандидата, позволяващи на органите на замолената държава членка да проверят дали тя е компетентна въз основа на критериите, предвидени в настоящия регламент.

   Комисията приема с актове за изпълнение единни условия за изготвянето и подаването на искания за поемане на отговорност. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане по член 67, параграф 2.

Член 30

Отговаряне на искане за поемане на отговорност

1. Замолената държава членка прави необходимите проверки и се произнася с решение по искането за поемане на отговорност за кандидат в едномесечен срок от получаване на искането.

2. Независимо от параграф 1, в случай на положителен резултат в Евродак за данните, регистрирани съгласно членове 13 и 14а от Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за Евродак*], или на положителен резултат във ВИС за данните, регистрирани съгласно член 21, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 767/2008, замолената държава членка се произнася с решение по искането в срок от две седмици от неговото получаване.

3. В рамките на процедурата за определяне на компетентната държава членка се използват преки и косвени доказателства.

4. С актове за изпълнение Комисията определя и преразглежда периодично два списъка, в които се посочват релевантните преки и косвени доказателства в съответствие с критериите, посочени в букви а и б) от настоящия параграф. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане по член 67, параграф 2.

   а) Преки доказателства:

      i) Става дума за формални доказателства, които определят компетентността по силата на настоящия регламент, доколкото те не са оборени с доказателства за противното;

      ii) Държавите членки предоставят на комитета по член 67 образци на различните видове административни документи в съответствие с типологията, установена в списъка на формалните доказателства.

   б) Косвени доказателства:

      i) Става дума за индикативни елементи, които, въпреки че са оборими, могат да бъдат достатъчни в зависимост от придадената им доказателствена сила;

      ii) Тяхната доказателствена сила във връзка с компетентността за разглеждането на молбата за международна закрила се оценява за всеки случай поотделно.

5. Изискването на доказателства не надхвърля необходимото за правилното прилагане на настоящия регламент.

6. Замолената държава членка признава компетентността си, ако косвените доказателства са логически последователни, могат да бъдат проверени и са достатъчно подробни, за да се установи компетентността.

7. Когато молещата държава членка е поискала спешен отговор съгласно член 29, параграф 2, замолената държава членка отговаря в указания срок или, ако не успее да спази този срок, в срок от две седмици след получаване на искането.

8. Когато замолената държава членка не представи възражения срещу искането в едномесечния срок по параграф 1 с отговор, съдържащ пълни и подробни мотиви, или, когато е приложимо — в двуседмичния срок по параграфи 2 и 7

— това е равностойно на приемане на искането и поражда задължението да бъде поета отговорност за лицето, включително задължението да бъде извършена нужната подготовка за пристигането му.

РАЗДЕЛ III

ПРОЦЕДУРИ ЗА УВЕДОМЛЕНИЯТА ЗА ОБРАТНО ПРИЕМАНЕ

Член 31

Подаване на уведомление за обратно приемане

1. В ситуация по член 26, параграф 1, буква б), в) или г) държавата членка, в която се намира лицето, незабавно подава уведомление за обратно приемане и при всички случаи в срок от две седмици след получаване на положителния резултат в Евродак.

2. Уведомлението за обратно приемане се подава чрез стандартен формуляр и съдържа преките или косвените доказателства, описани в двата списъка по член 30, параграф 4, и/или релевантните елементи от декларацията на засегнатото лице.

3. Уведомената държава членка потвърждава в срок от една седмица, че е получила уведомлението, на държавата членка, която го е подала, освен ако уведомената държава членка може да докаже в този срок, че компетентността ѝ е прекратена съгласно член 27.

4. Бездействието в едноседмичния срок по параграф 3 е равностойно на потвърждаване на получаването на уведомлението.

5. Комисията приема с актове за изпълнение единни условия за изготвянето и подаването на уведомления за обратно приемане. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане по член 67, параграф 2.

РАЗДЕЛ IV

ПРОЦЕДУРНИ ГАРАНЦИИ

Член 32

Уведомление за решение за прехвърляне

1. Определящата държава членка, чието искане за поемане на отговорност за кандидат по член 26, параграф 1, буква а) е било прието или която е подала уведомление за обратно приемане за лица по член 26, параграф 1, букви б), в) и г), взема решение за прехвърляне най-късно в срок от една седмица от приемането или уведомлението.

2. Когато замолената държава членка се съгласи да поеме отговорност за или да приеме обратно лице по член 26, параграф 1, буква б), в) или г), молещата или уведомяващата държава членка незабавно уведомява в писмена форма засегнатото лице за решението то да бъде прехвърлено в компетентната държава членка и когато е приложимо, за факта, че тя няма да разгледа молбата му за международна закрила.

3. Ако правен съветник или друг консултант представлява засегнатото лице, държавите членки могат да изберат да уведомят за решението този правен съветник или консултант вместо засегнатото лице и когато е приложимо, да съобщят решението на засегнатото лице.

4. Решението по параграф 1 съдържа информация за съществуващите средства за правна защита, включително за правото да бъде поискано суспензивно действие, и за сроковете, приложими за използване на тези средства за правна защита и за извършване на прехвърлянето, като при нужда съдържа информация за това къде и на коя дата засегнатото лице трябва да се яви, ако това лице пътува до компетентната държава членка със собствени средства.

   Държавите членки правят необходимото засегнатото лице да получи информация за лицата и организациите, които могат да му предоставят правна помощ, както и да му бъде съобщено за решението по параграф 1, когато тази информация все още не е съобщена.

5. Когато засегнатото лице не се подпомага или представлява от правен съветник или друг консултант, държавите членки го уведомяват за основните елементи на решението, които винаги включват информация за съществуващите средства за правна защита и за сроковете за използване на тези средства за правна защита, на език, който засегнатото лице разбира или за който с основание се предполага, че разбира.

Член 33

Правна защита

1. Кандидатът или друго лице по член 26, параграф 1, букви б), в) и г) има право на ефективна правна защита под формата на обжалване на решението за прехвърляне или на преразглеждането му от фактическа и правна страна пред съд или правораздавателен орган.

   Обхватът на правната защита е ограничен до оценка на следното:

   а) дали прехвърлянето ще доведе до реален риск от нечовешко или унизително отношение за засегнатото лице по смисъла на член 4 от Хартата на основните права;

   б) дали са нарушени членове 15—18 и член 24 в случай на лица, за които е поета отговорност съгласно член 26, параграф 1, буква а).

2. Държавите членки осигуряват срок от две седмици след уведомлението за решението за прехвърляне, в който засегнатото лице може да упражни правото си на ефективна правна защита съгласно параграф 1.

3. Засегнатото лице има право да подаде молба, в разумен срок след уведомлението за решението за прехвърляне, до съд или правораздавателен орган за спиране на изпълнението на решението за прехвърляне до произнасянето по неговата жалба или молба за преразглеждане. Държавите членки гарантират, че съществува ефективна правна защита, като спират прехвърлянето до вземането на решение по първата молба за спиране. Всяко решение за това дали да бъде спряно изпълнението на решението за прехвърляне се взема в срок от един месец след датата, на която тази молба е била получена от компетентния съд или правораздавателен орган.

Когато засегнатото лице не е упражнило правото си да поиска суспензивно действие, обжалването или преразглеждането на решението за прехвърляне не спира изпълнението на решение за прехвърляне.

В решението да не бъде спряно изпълнението на решението за прехвърляне се посочат мотивите за вземането му.

Ако е постановено суспензивно действие, съдът или правораздавателният орган се стреми да се произнесе с решение по съществото на обжалването или преразглеждането в срок от един месец след решението за постановяване на суспензивно действие.

4. Държавите членки гарантират на засегнатото лице достъп до правна помощ, а при необходимост и до езикова помощ.

5. Държавите членки предоставят при поискване безплатна правна помощ, когато засегнатото лице не е в състояние да поеме разходите за правна помощ. Държавите членки могат да предвидят, по отношение на таксите и другите разходи, че лицата, попадащи в приложното поле на настоящия регламент, не се ползват от по-благоприятни от обичайно предоставяните на техните граждани условия, свързани с правната помощ.

Без да ограничават произволно достъпа до правна помощ, държавите членки могат да предвидят, че безплатна правна помощ и представителство не се предоставят, когато според компетентния орган или според съд или правораздавателен орган обжалването или молбата за преразглеждане няма реални изгледи за успех.

Когато решението да не бъде предоставена безплатна правна помощ и представителство съгласно втора алинея е взето от орган, различен от съд или правораздавателен орган, държавите членки предвиждат право на ефективна правна защита за оспорване на това решение пред съд или правораздавателен орган. Когато решението бъде оспорено, тази правна защита е неразделна част от правната защита по параграф 1.

При изпълнението на изискванията по настоящия параграф държавите членки правят необходимото правната помощ и представителството да не бъдат произволно ограничени и ефективният достъп до правосъдие на засегнатото лице да не бъде възпрепятстван.

Правната помощ включва най-малко изготвяне на необходимите документи по процедурата и представителство пред съд или правораздавателен орган и може да бъде ограничена до правни съветници или консултанти, специално определени от националното право да подпомагат и представляват.

Процедурите за достъп до правна помощ се определят в националното право.

РАЗДЕЛ V

ЗАДЪРЖАНЕ ЗА ЦЕЛИТЕ НА ПРЕХВЪРЛЯНЕТО

Член 34

Задържане

1. Държавите членки не задържат дадено лице единствено поради това че то е предмет на процедурата, установена с настоящия регламент.

2. Когато съществува риск от укриване, държавите членки могат да задържат съответното лице, за да осигурят изпълнението на процедурите за прехвърляне в съответствие с настоящия регламент, въз основа на индивидуална оценка и само доколкото задържането е пропорционално и не е възможно ефективно да бъдат приложени други, по-леки алтернативни принудителни мерки — въз основа на индивидуална оценка на положението на лицето.

3. Задържането е за възможно най-кратък срок и не надвишава времето, което с основание може да се смята за необходимо за надлежно провеждане на необходимите административни процедури до извършването на прехвърлянето съгласно настоящия регламент.

   Когато кандидат или друго лице по член 26, параграф 1, буква б), в) или г) са задържани съгласно настоящия член, срокът за подаване на искане за поемане на отговорност или на уведомление за обратно приемане не надвишава две седмици от регистрирането на молбата. Когато лице е задържано на етап, по-късен от регистрирането на молбата, срокът за подаване на искане за поемане на отговорност или на уведомление за обратно приемане не надвишава една седмица от датата, на която лицето е задържано. Държавата членка, провеждаща процедурата в съответствие с настоящия регламент, изисква спешен отговор на подадено искане за поемане на отговорност. Този отговор се дава в срок от една седмица от получаване на искането за поемане на отговорност. Липсата на отговор в рамките на срока от една седмица се счита за приемане на искането за поемане на отговорност и поражда задължението за поемане на отговорност за лицето, включително задължението за подходяща организация за пристигането му.

   Когато лице е задържано съгласно настоящия член, прехвърлянето на това лице от молещата или уведомяващата държава членка на компетентната държава членка се извършва веднага щом е практически възможно и най-късно в срок от четири седмици от:

   а) датата, на която искането е прието или уведомлението за обратно приемане е потвърдено, или

   б) датата, на която обжалването или преразглеждането губи суспензивното си действие в съответствие с член 33, параграф 3.

   Когато молещата или уведомяващата държава членка не спази сроковете за подаване на искане за поемане на отговорност или на уведомление за обратно приемане или не вземе решение за прехвърляне в срока, предвиден в член 32, параграф 1, или когато прехвърлянето не бъде извършено в четириседмичния срок по третата алинея от настоящия параграф, задържането на лицето не може

да продължи. Членове 29, 31 и 35 продължават да се прилагат по съответния начин.

4. Когато лице е задържано съгласно настоящия член, за задържането се издава писмена заповед от съдебните органи. В заповедта за задържане се посочват фактическите и правните основания за задържането.

5. Що се отнася до условията на задържане и гаранциите, приложими за задържаните кандидати, за да се осигури изпълнението на процедурите за прехвърляне в компетентната държава членка, се прилагат членове 9, 10 и 11 от Директива XXX/XXX/ЕС [*Директивата за условията на приемане*].

РАЗДЕЛ VI

ПРЕХВЪРЛЯНЕ

Член 35

Подробни правила и срокове

1. Прехвърлянето на кандидат или на друго лице по член 26, параграф 1, букви б), в) и г) от молещата или уведомяващата държава членка на компетентната държава членка се извършва в съответствие с националното право на молещата или уведомяващата държава членка, след съгласуване между заинтересованите държави членки, веднага щом това бъде практически възможно и най-късно в шестмесечен срок от приемането на искането за поемане на отговорност или от потвърждаването на уведомлението за обратно приемане от друга държава членка или от окончателното решение по обжалване или преразглеждане на решение за прехвърляне в случай на суспензивно действие в съответствие с член 33, параграф 3. Този срок може да бъде удължен най-много до една година, ако прехвърлянето не може да бъде извършено, поради това че засегнатото лице е задържано.

   Когато прехвърлянето се извършва с цел преместване, то се извършва в срока, посочен в член 57, параграф 9.

   Ако прехвърлянето към компетентната държава членка се извършва чрез контролирано напускане или ескорт, държавите членки гарантират, че то се извършва по хуманен начин и при пълно зачитане на основните права и човешкото достойнство.

   Ако е необходимо, кандидатът се снабдява от молещата или уведомяващата държава членка с временно удостоверение (laissez-passer). Комисията определя с актове за изпълнение образеца на временното удостоверение (laissez-passer). Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане по член 67, параграф 2.

   Компетентната държава членка информира молещата или уведомяващата държава членка, според конкретния случай, за благополучното пристигане на засегнатото лице или за това, че то не се е явило в указания срок.

2. Когато прехвърлянето не е извършено в сроковете, посочени в параграф 1, първа алинея, компетентната държава членка се освобождава от задълженията ѝ да поеме отговорност за засегнатото лице или да го приеме обратно и

компетентността се прехвърля върху молещата или уведомяващата държава членка.

Независимо от разпоредбите на първа алинея, когато засегнатото лице се укрие и молещата или уведомяващата държава членка информира компетентната държава членка преди изтичането на сроковете, посочени в параграф 1, първа алинея, че засегнатото лице се е укрило, прехвърлящата държава членка си запазва правото да извърши прехвърлянето в рамките на оставащия срок на по-късен етап, ако органите получат отново достъп до лицето, освен ако друга държава членка е провела процедурите в съответствие с настоящия регламент и е прехвърлила лицето на компетентната държава членка, след като лицето се е укрило.

3. Ако лице е прехвърлено по погрешка или решението за прехвърляне е отменено вследствие на обжалване или преразглеждане, след като прехвърлянето е било извършено, държавата членка, извършила прехвърлянето, бързо приема обратно лицето.

4. Комисията определя с актове за изпълнение единни условия за консултирането и обмена на информация между държавите членки, по-специално в случай на отложени или забавени прехвърляния, прехвърляния след приемане по правило, прехвърляния на ненавършили пълнолетие или на зависими лица и контролирани прехвърляния. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане по член 67, параграф 2.

Член 36

Разходи по прехвърлянето

1. В съответствие с член 17 от Регламент (ЕС) XXX/XXX [*фонд „Убежище и миграция“*] на държавата членка, извършваща прехвърлянето, се изплаща финансов принос за прехвърлянето на кандидат или на друго лице по член 26, параграф 1, буква б), в) или г) съгласно член 35.

2. Когато засегнатото лице трябва да бъде прехвърлено обратно в държава членка вследствие на прехвърляне по погрешка или на решение за прехвърляне, което е било отменено след обжалване или преразглеждане, след като прехвърлянето е било извършено, държавата членка, извършила първоначалното прехвърляне, поема разходите по прехвърлянето на засегнатото лице обратно на нейната територия.

3. От лицата, които подлежат на прехвърляне по силата на настоящия регламент, не се изисква да заплатят разходите по такива прехвърляния.

Член 37

Обмен на съответната информация преди извършване на прехвърляне

1. Държавата членка, извършваща прехвърлянето на кандидат или на друго лице по член 26, параграф 1, буква б), в) или г), предоставя на компетентната държава членка личните данни на лицето, подлежащо на прехвърляне, които са необходими, уместни и ограничени до необходимото, с единствената цел да гарантира, че компетентните органи, в съответствие с националното законодателство в компетентната държава членка, са в състояние да

предоставят на това лице подходяща подкрепа, включително незабавни здравни грижи, необходими за защита на неговите жизненоважни интереси, за да се осигури приемственост в защитата и правата, предоставени по силата на настоящия регламент и на други приложими правни инструменти в областта на убежището. Тези данни се предоставят на компетентната държава членка в разумен срок, преди да бъде извършено прехвърлянето, за да се осигури на нейните компетентни в съответствие с националното законодателство органи достатъчно време да предприемат необходимите мерки.

2. Прехвърлящата държава членка предава на компетентната държава членка всяка информация, която е съществена с оглед на защитата на правата и непосредствените специални нужди на подлежащото на прехвърляне лице, и по-специално:

   а) информация за незабавните мерки, които компетентната държава членка трябва да вземе, за да гарантира, че към специалните нужди на подлежащото на прехвърляне лице се подхожда адекватно, включително нужните незабавни здравни грижи;

   б) данни за връзка на членове на семейството, роднини или други близки в приемащата държава членка, в зависимост от конкретния случай;

   в) при ненавършили пълнолетие — информация относно тяхното образование;

   г) преценка на възрастта на кандидата;

   д) информацията, събрана по време на скрининга в съответствие с член 13 от Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за скрининга*].

3. Обменът на информация съгласно настоящия член се осъществява само между органите, за които Комисията е уведомена в съответствие с член 41 от настоящия регламент, като се използва електронната комуникационна мрежа, създадена съгласно член 18 от Регламент (ЕО) № 1560/2003. Обменената информация се използва само за целите, посочени в параграф 1 от настоящия член, и не се обработва допълнително.

4. С цел да се улесни обменът на информация между държавите членки, Комисията с актове за изпълнение изготвя стандартен формуляр за прехвърлянето на данните, изисквани по силата на настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, предвидена в член 67, параграф 2.

5. Правилата, предвидени в член 40, параграфи 8 и 9, се прилагат за обмена на информация съгласно настоящия член.

Член 38

Обмен на информация, която е от значение за сигурността, преди извършване на прехвърляне

Когато държавата членка, извършваща прехвърляне, притежава информация, сочеща, че са налице основателни причини да се счита, че кандидатът или друго лице по член 26, параграф 1, буква б), в) или г) представляват заплаха за националната сигурност или обществения ред в държава членка, прехвърлящата държава членка съобщава и тази информация на компетентната държава членка.

Член 39

Обмен на здравна информация преди извършване на прехвърляне

1. Единствено с цел да бъдат предоставени медицински грижи или лечение, особено в случаите, касаещи лицата с увреждания, възрастни хора, бременни жени, ненавършили пълнолетие и лица, които са били жертва на изтезание, изнасилване или друга сериозна форма на психологично, физическо или сексуално насилие, прехвърлящата държава членка предоставя на компетентната държава членка информация, доколкото компетентният съгласно националното законодателство орган разполага с такава, относно всички специални нужди на лицето, подлежащо на прехвърляне, включваща в някои случаи информация относно неговото физическо и психическо здравословно състояние. Тази информация се предава в общ здравен сертификат, към който се прилагат необходимите документи. Компетентната държава членка гарантира, че към тези специални нужди ще се подходи по адекватен начин, което включва по-специално основни медицински грижи, от които лицето би могло да се нуждае.

   Комисията изготвя с актове за изпълнение общия здравен сертификат. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, предвидена в член 67, параграф 2.

2. Прехвърлящата държава членка предава на компетентната държава членка информацията по параграф 1 само след като получи изричното съгласие на кандидата и/или на неговия представител или когато това предаване е необходимо за защитата на общественото здраве и обществената сигурност, или когато съответното лице е физически или юридически неспособно да даде своето съгласие, с цел защита на жизненоважните интереси на съответното лице или на друго лице. Липсата на съгласие, включително отказ да бъде дадено съгласие, не представлява пречка за извършване на прехвърлянето.

3. Обработката на лична здравна информация, посочена в параграф 1, се извършва само от медицинско лице, което съгласно националното право или правилата, установени от националните компетентни органи, е задължено да пази професионална тайна, или от друго лице с еквивалентно задължение за пазене на професионална тайна.

4. Обменът на информация съгласно настоящия член се осъществява само между медицинските лица или другите лица по параграф 3. Обменената информация се използва само за целите, посочени в параграф 1, и не се обработва допълнително.

5. Комисията приема с актове за изпълнение единни условия и практически механизми за обмена на информацията по параграф 1. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, предвидена в член 67, параграф 2.

6. Правилата, предвидени в член 40, параграфи 8 и 9, се прилагат за обмена на информация съгласно настоящия член.

ГЛАВА VI

АДМИНИСТРАТИВНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Член 40

Обмен на информация

1. Всяка държава членка съобщава на всяка държава членка, която го поиска, личните данни относно лицето, попадащо в приложното поле на настоящия регламент, които са подходящи, уместни и ограничени до необходимото за:

   а) определяне на компетентната държава членка;

   б) разглеждане на молбата за международна закрила;

   в) изпълнение на всяко задължение, произтичащо от настоящия регламент.

2. Информацията по параграф 1 обхваща само:

   а) лични данни на съответното лице, а когато е необходимо — и на членовете на неговото семейство, роднини или други близки (пълно име, а при нужда и фамилия преди брака; прякори или псевдоними; гражданство — настоящо и предишно; дата и място на раждане);

   б) документи за самоличност и пътни документи (номер, срок на валидност, дата на издаване, орган, издал документа, място на издаване и т.н.);

   в) друга информация, необходима за установяване на самоличността на съответното лице, включително биометричните данни, които държавата членка е снела от кандидата, по-специално за целите на член 57, параграф 6 от настоящия регламент, в съответствие с Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за Евродак*];

   г) местата на пребиваване и изминатите маршрути;

   д) документи за пребиваване или визи, издадени от държава членка;

   е) мястото, където е била подадена молбата;

   ж) датата, на която е била подадена всяка предишна молба за международна закрила, датата, на която е била регистрирана настоящата молба, на какъв етап се намира производството и съдържанието на взетото решение, ако има такова.

3. При условие че това е необходимо за разглеждането на молбата за международна закрила, компетентната държава членка може да поиска от друга държава членка да я уведоми за мотивите, посочени от кандидата в подкрепа на молбата му, а при нужда и мотивите за всяко решение, взето по отношение на кандидата. Другата държавата членка може да откаже да отговори на отправеното към нея искане, ако съществува вероятност съобщаването на тази информация да навреди на нейните съществени интереси или на закрилата на свободите и основните права на засегнатото лице или на други лица. При всички обстоятелства за съобщаването на исканата информация е необходимо писменото съгласие на кандидата за международна закрила, получено от молещата държава членка. В този случай кандидатът трябва да знае каква е конкретната информация, за която дава съгласието си.

4. Всяко искане за информация се изпраща само в контекста на индивидуална молба за международна закрила или на прехвърляне с цел преместване. То се мотивира и — когато има за цел да се провери дали съществува критерий, който има вероятност да породи компетентността на замолената държава членка — посочва на кое доказателство, включително съответната информация от достоверни източници за пътищата и начините, по които кандидатите влизат на територията на държавите членки, или на коя конкретна част от декларацията на кандидата, която може да бъде проверена, то се основава. Тази съответна информация от достоверни източници сама по себе си не е достатъчна, за да се определят отговорността и компетентността на държава членка по силата на настоящия регламент, но тя може да допринесе за оценяването на други индикации, свързани с конкретен кандидат.

5. Замолената държава членка е длъжна да отговори в срок от три седмици. Всяко забавяне в предоставянето на отговор трябва да бъде надлежно обосновано. Неспазването на триседмичния срок не освобождава замолената държава членка от задължението да отговори. Ако в резултат на разследването, извършено от замолената държава членка, която не е спазила максималния срок, се задържа информация, показваща, че тя е компетентна, тази държава членка не може да приведе изтичането на срока, предвиден в член 29, като причина за отказа си да се съобрази с искане за поемане на отговорност. В този случай сроковете, предвидени в член 29, за подаване на искане за поемане на отговорност се удължават със срок, равен на закъснението на отговора на замолената държава членка.

6. Обменът на информация се извършва по искане на държава членка и може да стане само между органи, за чието посочване от всяка държава членка Комисията е била уведомена в съответствие с член 41, параграф 1.

7. Обменената информация може да бъде използвана само за целите, предвидени в параграф 1. Във всяка държава членка подобна информация може, в зависимост от нейния вид и от правомощията на получаващия орган, да бъде съобщена само на органите и съдилищата и правораздавателните органи, на които са предоставени функциите по:

   а) определяне на компетентната държава членка;

   б) разглеждане на молбата за международна закрила;

   в) изпълнение на всяко задължение, произтичащо от настоящия регламент.

8. Държавата членка, която предава информацията, следи тя да е точна и актуализирана. Ако се окаже, че тя е предала неточна информация или информация, която не е трябвало да бъде предадена, получаващите държави членки незабавно се информират за това. Те са длъжни да коригират тази информация или да я заличат.

9. Във всяка засегната държава членка предаването и получаването на обменена информация се отбелязват в личното досие на засегнатото лице и/или в регистър.

Член 41

Компетентни органи и ресурси

1. Всяка държава членка незабавно съобщава на Комисията конкретните органи, които отговарят за изпълнението на задълженията по настоящия регламент, както и всички промени, свързани с тях. Държавите членки гарантират, че тези органи разполагат с нужните ресурси, за да изпълняват своите задачи, и по-специално, за да отговарят в предписаните срокове на искания за информация, искания за поемане на отговорност, уведомления за обратно приемане и ако е приложимо, да изпълняват задълженията си по глави I—III от част IV.

2. Комисията публикува консолидиран списък на органите, посочени в параграф 1, в *Официален вестник на Европейския съюз*. Ако списъкът бъде изменен, Комисията публикува актуализиран консолидиран списък веднъж годишно.

3. Държавите членки гарантират, че на органите, посочени в параграф 1, се осигурява необходимото обучение по прилагането на настоящия регламент.

4. С актове за изпълнение Комисията създава сигурни средства за предаване на данни по електронен път между органите, посочени в параграф 1, и между тези органи и Агенцията в областта на убежището за предаване на информация, биометрични данни, снети в съответствие с Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за Евродак*], искания, уведомления, отговори и всякаква писмена кореспонденция и за осигуряване на автоматичното получаване от изпращачите на електронно потвърждение за доставянето им. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане по член 67, параграф 2.

Член 42

Административни договорености

1. Държавите членки могат да установяват помежду си на двустранна основа административни договорености във връзка с практическите подробности за изпълнението на настоящия регламент, за да улеснят неговото прилагане и да повишат неговата ефективност. Тези договорености могат да бъдат свързани с:

   а) обмена на служители за връзка;

   б) опростяването на процедурите и съкращаването на сроковете за предаване и разглеждане на исканията за поемане на отговорност или за обратно приемане на кандидати;

   в) солидарния принос, предоставен съгласно глави I—III от част IV.

2. Държавите членки могат също да запазят административните договорености, сключени съгласно Регламент (ЕО) № 343/2003 и Регламент (ЕС) № 604/2013. Доколкото тези договорености са несъвместими с настоящия регламент, съответните държави членки внасят изменения в договореностите по такъв начин, че да премахнат несъответствията.

3. Преди да сключат или изменят договореност от посочените в параграф 1, буква б), съответните държави членки се консултират с Комисията относно съвместимостта на договореността с настоящия регламент.

4. Ако Комисията счита, че договореностите по параграф 1, буква б) са несъвместими с настоящия регламент, тя уведомява в разумен срок съответните държави членки за това. Държавите членки предприемат всички необходими действия за изменение на съответната договореност в разумен срок по такъв начин, че да премахнат забелязаните несъответствия.

5. Държавите членки уведомяват Комисията за всички договорености по параграф 1 и за евентуалното им денонсиране или изменение.

Член 43

Мрежа от компетентни звена

Агенцията в областта на убежището създава мрежа от компетентните органи по член 41, параграф 1 и улеснява дейността на тази мрежа, за да се подобрят практическото сътрудничество и обменът на информация по всички въпроси, свързани с прилагането на настоящия регламент, включително разработването на практически инструменти и насоки.

ГЛАВА VII

УРЕЖДАНЕ НА СПОРОВЕ

Член 44

Уреждане на спорове

1. За да се улесни правилното функциониране на механизмите, създадени съгласно настоящия регламент, и за да се преодолеят трудностите при неговото прилагане, когато две или повече държави членки срещнат трудности в сътрудничеството си по настоящия регламент или в неговото прилагане помежду си, съответните държави членки провеждат незабавно консултации, по искане на една или повече от тях, с цел намиране на подходящи решения в разумен срок, в съответствие с принципа на лоялно сътрудничество.

   Ако е целесъобразно, информацията за срещнатите трудности и за намереното решение може да бъде споделена с Комисията и с другите държави членки в рамките на Комитета по член 67.

2. Когато не бъде намерено решение по параграф 1 или трудностите продължават да съществуват, една или повече от засегнатите държави членки могат да поискат от Комисията да проведе консултации със съответните държави членки с цел намиране на подходящи решения. Комисията провежда незабавно такива консултации. Съответните държави членки участват активно в консултациите и както и Комисията, вземат всички подходящи мерки за бързо разрешаване на въпроса. Комисията може да приема препоръки, отправени към съответните държави членки, в които се посочват мерките, които трябва да бъдат предприети, и съответните срокове.

Ако е целесъобразно, информацията за срещнатите трудности, за отправените препоръки и за намереното решение може да бъде споделена с другите държави членки в рамките на Комитета по член 67.

3. Настоящият член не засяга правомощията на Комисията да контролира прилагането на правото на Съюза съгласно членове 258 и 260 от Договора. Той не засяга възможността съответните държави членки да отнесат спора си до Съда на Европейския съюз в съответствие с член 273 от Договора или да отнесат въпроса до Съда на Европейския съюз в съответствие с член 259 от Договора.

ЧАСТ IV

СОЛИДАРНОСТ

ГЛАВА I

МЕХАНИЗМИ ЗА СОЛИДАРНОСТ

Член 45

Солидарен принос

1. Солидарният принос в полза на държава членка, която е подложена на миграционен натиск или в която се извършва сваляне на лица на брега след операции по търсене и спасяване, се състои в следното:

   а) преместване на кандидати, които не са обект на процедурата на границата за разглеждане на молба за международна закрила, установена с член 41 от Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за процедурите за предоставяне на убежище*];

   б) спонсориране на връщането на незаконно пребиваващи граждани на трети държави;

   в) преместване на лица, на които е предоставена международна закрила, които са получили такава закрила по-малко от три години преди приемането на акт за изпълнение съгласно член 53, параграф 1;

   г) мерки за изграждане на капацитет в областта на убежището, приемането и връщането, оперативна подкрепа и мерки, насочени към реагиране на миграционните тенденции, засягащи ползващата се държава членка, чрез сътрудничество с трети държави.

2. Съгласно член 56 този принос може да се състои също в:

   а) преместване на кандидати за международна закрила, които са обект на процедурата на границата в съответствие с член 41 от Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за процедурите за предоставяне на убежище*];

   б) преместване на незаконно пребиваващи граждани на трети държави.

Член 46

Форум за солидарност

Форумът за солидарност обхваща всички държави членки. Комисията свиква и председателства Форума за солидарност, за да се гарантира гладкото функциониране на настоящата част.

Член 47

Солидарност във връзка с лицата, свалени на брега след операции по търсене и спасяване

1. Настоящият член и членове 48 и 49 се прилагат по отношение на операциите по търсене и спасяване, които генерират повтарящо се пристигане на граждани на трети държави или на лица без гражданство на територията на държава членка, и по отношение на уязвимите лица, както е посочено в член 49, параграф 4.

2. Когато докладът за управлението на миграцията по член 6, параграф 4 показва, че една или повече държави членки са изправени пред ситуациите по параграф 1, той посочва също така общия брой на кандидатите за международна закрила по член 45, параграф 1, буква а), които трябва да бъдат преместени, за да се помогне на тези държави членки. В доклада се посочват също мерките за изграждане на капацитет по член 45, параграф 1, буква г), които са необходими, за да се помогне на съответната държава членка.

3. В срок от две седмици след приемането на доклада за управлението на миграцията Комисията приканва всички други държави членки, които не се очаква да бъдат изправени пред пристигане на тяхната територия по параграф 1, да предоставят солидарния принос по параграф 2. В своето искане Комисията посочва общия брой на кандидатите, които трябва да бъдат преместени от всяка държава членка под формата на солидарен принос по член 45, параграф 1, буква а) от всяка държава членка, изчислен съгласно коефициента на разпределение, посочен в член 54. Коефициентът на разпределение включва дела на ползващите се държави членки.

4. В срок от един месец след приемането на доклада за управлението на миграцията държавите членки уведомяват Комисията за приноса, който възнамеряват да предоставят, като попълнят плана за солидарна реакция в областта на търсенето и спасяването, който се съдържа в приложение I. Държавите членки посочват дали възнамеряват да предоставят принос под формата на:

   а) преместване в съответствие с член 45, параграф 1, буква а); или

   б) мерки в съответствие с член 45, параграф 1, буква г), посочени в доклада за управлението на миграцията; или

   в) преместване в съответствие с член 45, параграф 1, буква а) на уязвими лица съгласно член 49, параграф 4.

5. Когато Комисията счита, че солидарният принос, посочен от всички държави членки съгласно параграф 4, е значително по-малък от общия солидарен принос, определен в доклада за управлението на миграцията, Комисията свиква

Форума за солидарност. Комисията приканва държавите членки да коригират броя и когато е уместно, вида на приноса. Държавите членки, които коригират своя принос, представят коригирани планове за солидарна реакция в областта на търсенето и спасяването по време на Форума за солидарност.

Член 48

Актове за изпълнение на Комисията за операции по търсене и спасяване

1. В срок от две седмици след представянето на плановете за солидарна реакция в областта на търсенето и спасяването по член 47, параграф 4 или две седмици след края на Форума за солидарност по член 47, параграф 5, както и когато общият размер на солидарния принос, посочен от всички държави членки в техните планове, съответства на общия размер на посочения в доклада за управлението на миграцията солидарен принос или се счита от Комисията за достатъчно близък до него, Комисията приема акт за изпълнение, в който се определят мерките за солидарност, посочени от държавите членки съгласно член 47, параграф 4 или член 47, параграф 5. Тези мерки представляват солидарен резерв за всяка държава членка, която се очаква да бъде изправена пред сваляне на лица на брега в краткосрочен план.

   Когато Агенцията в областта на убежището уведоми Комисията и държавите членки, че 80 % от солидарния резерв в първата алинея са усвоени за една или повече от ползващите се държави членки, Комисията свиква Форума за солидарност, за да информира държавите членки за положението и да поиска от държавите членки да увеличат своя принос. След края на Форума за солидарност, когато държави членки са изразили готовността си да дадат по-голям принос, Комисията изменя акта за изпълнение за създаване на солидарен резерв по първа алинея във връзка със съответната ползваща се държава членка, за да увеличи приноса, посочен от държавите членки.

2. Когато общият брой или видът на солидарния принос, посочен от държавите членки съгласно член 47, параграф 5, продължават да са значително по-ниски от общия размер на солидарния принос, определен в доклада за управлението на миграцията, вследствие на което се стига до ситуация, при която солидарният резерв не е в състояние да осигури предвидима база за текуща подкрепа за държавите членки по член 47, параграф 2, в срок от две седмици след края на Форума за солидарност Комисията приема акт за изпълнение за създаване на солидарен резерв за всяка държава членка, която се очаква да бъде изправена пред сваляне на лица на брега в краткосрочен план. Този акт за изпълнение съдържа:

   а) общия брой на гражданите на трети държави, които следва да бъдат обхванати от преместване, за да се отговори на нуждите на държавите членки по член 47, параграф 2, посочени в доклада за управлението на миграцията;

   б) броя и дела по буква а) за всяка държава членка, включително ползващите се държави членки, изчислени с помощта на коефициента на разпределение, посочен в член 54;

   в) мерките, посочени от държавите членки, съгласно член 45, параграф 1, буква г).

Когато държавите членки са посочили мерки съгласно член 45, параграф 1, буква г), тези мерки са пропорционални на приноса, който държавите членки щяха да дадат чрез преместванията по член 45, параграф 1, буква а) в резултат на прилагането на коефициента на разпределение, посочен в член 54. Те се посочват в акта за изпълнение, освен когато посоченото от държавите членки ще доведе до недостиг от над 30 % от общия брой на преместванията, посочени в доклада за управлението на миграцията. В тези случаи приносът, посочен в акта за изпълнение, се коригира така, че държавите членки, които са посочили такива мерки, да бъдат задължени да покрият 50 % от своя дял, изчислен с помощта на коефициента на разпределение, посочен в член 54, чрез преместване или спонсориране на връщането по член 45, параграф 1, буква б) или комбинация от двете. Съответните държави членки информират незабавно Комисията за начина, по който възнамеряват да обезпечат своя дял в това отношение. Комисията коригира по съответния начин приноса, посочен в акта за изпълнение, по отношение на преместването, спонсорирането на връщането и мерките по член 45, параграф 1, буква г) за тези държави членки.

Когато една или повече държави членки не са представили план за солидарна реакция в областта на търсенето и спасяването в сроковете, посочени в член 47, параграф 4 и член 47, параграф 5, Комисията определя размера и вида на приноса, който тези държави членки трябва да дадат.

Когато Агенцията в областта на убежището уведоми Комисията и държавите членки, че 80 % от солидарния резерв в първата алинея са усвоени за една или повече от ползващите се държави членки, Комисията свиква Форума за солидарност, за да информира държавите членки за положението и за допълнителните нужди на държавите членки. След Форума за солидарност Комисията приема изменение на акта за изпълнение за създаване на солидарен резерв по първа алинея във връзка със съответната ползваща се държава членка, за да увеличи общия брой на гражданите на трети държави, обхванати от мерките за солидарност по първа алинея, буква а), с максимум 50 %. Делът на всяка държава членка по първа алинея, буква б) се изменя по съответния начин. Когато се прилагат разпоредбите на втора алинея и държавите членки са посочили, че ще допринесат чрез спонсориране на връщането, делът на тези мерки се увеличава с 50 %. Мерките по член 45, параграф 1, буква г) също се увеличават с дял, който е пропорционален на увеличение с 50 % на този дял на държавите членки, изчислен с помощта на коефициента на разпределение, посочен в член 54.

3. Актът за изпълнение по параграфи 1 и 2 се приема в съответствие с процедурата по разглеждане по член 67, параграф 2.

Член 49

Солидарен резерв за операциите по търсене и спасяване

1. В срок от две седмици след приемането на акта за изпълнение по член 48, параграф 1 или член 48, параграф 2 държавата членка по член 47, параграф 2 уведомява Комисията за искането си за солидарна помощ. Вследствие на това искане Комисията използва солидарния резерв и координира изпълнението на мерките за солидарност за всяко сваляне на лица на брега или за група от

сваляния на лица на брега, които се осъществяват в продължение на две седмици.

2. Под координацията на Комисията Агенцията в областта на убежището и Европейската агенция за гранична и брегова охрана изготвят списък на лицата, които отговарят на условията за преместване и за спонсориране на връщането. В списъка се посочва разпределението на тези лица между допринасящите държави членки, като се вземат предвид общият брой на лицата, които следва да бъдат преместени или за които следва да бъде приложено спонсориране на връщането от всяка допринасяща държава членка, гражданството на тези лица и наличието на значими връзки между тях и държавата членка на преместване или на спонсориране на връщането. Приоритет се дава на преместването на уязвимите лица. Агенцията в областта на убежището и Европейската агенция за гранична и брегова охрана подпомагат Комисията при наблюдението на използването на солидарния резерв.

3. Когато Комисията е приела доклад, в който се заключава, че държава членка по член 47, параграф 2 е под миграционен натиск съгласно посоченото в член 51, параграф 3, оставащият солидарен принос от солидарния резерв, създаден съгласно член 48, параграф 1 или член 48, параграф 2, може да бъде използван за незабавно облекчаване на миграционния натиск върху тази държава членка. В такива случаи се прилагат разпоредбите на параграф 2.

Настоящият параграф не се прилага, когато е приет акт за изпълнение, предвиден в член 53. Считано от приемането на този акт за изпълнение, спира да се използва списъкът на лицата, които отговарят на условията за преместване и за спонсориране на връщането, съгласно предвиденото в параграф 2.

Когато солидарният резерв по първа алинея е недостатъчен за незабавно облекчаване на предизвикателствата, пред които е изправена държавата членка по член 47, параграф 2, солидарният принос от солидарния резерв на другите държави членки, създаден съгласно член 48, параграф 1 или член 48, параграф 2, може да бъде използван, доколкото това не застрашава функционирането на резерва за тези държави членки.

4. Когато в доклада за управлението на миграцията се посочва, че държава членка по член 47, параграф 2 е изправена пред предизвикателства, свързани с капацитета, поради присъствието на кандидати, които са уязвими независимо от това как са преминали външните граници, солидарният резерв, създаден съгласно член 48, параграф 1 или член 48, параграф 2, може да бъде използван и за преместване на уязвимите лица. В такива случаи се прилагат разпоредбите на параграф 2.

5. Комисията подкрепя и улеснява процедурите, водещи до преместване на кандидати и до осъществяване на спонсориране на връщането, като се обръща особено внимание на непридружените ненавършили пълнолетие. Тя координира оперативните аспекти на преместването и на спонсорирането на връщането, включително с помощта на експерти или екипи от експерти, които следва да бъдат изпратени на място от Агенцията в областта на убежището или Европейската агенция за гранична и брегова охрана.

Член 50

Оценка на миграционния натиск

1. Комисията оценява миграционната обстановка в държава членка, когато:

   а) тази държава членка е уведомила Комисията, че се счита за подложена на миграционен натиск;

   б) въз основа на наличната информация тя счита, че държава членка може да се намира под миграционен натиск.

2. Агенцията в областта на убежището и Европейската агенция за гранична и брегова охрана подпомагат Комисията при изготвянето на оценката на миграционния натиск. Комисията информира незабавно Европейския парламент, Съвета и държавите членки, че предприема извършването на оценка.

3. Оценяването на миграционния натиск обхваща положението в съответната държава членка през предходните шест месеца в сравнение с цялостното положение в Съюза и се основава по-специално на следната информация:

   а) броя на молбите за международна закрила, подадени от граждани на трети държави, и гражданството на кандидатите;

   б) броя на гражданите на трети държави, разкрити от органите на държавата членка в момент, в който не изпълняват или вече не изпълняват условията за влизане, престой или пребиваване в държавата членка, включително лицата, надвишили разрешения срок на престой, по смисъла на член 3, параграф 1, точка 19) от Регламент (ЕС) 2017/2226 на Европейския парламент и на Съвета[58];

   в) броя на решенията за връщане, които спазват Директива 2008/115/ЕО;

   г) броя на гражданите на трети държави, които са напуснали територията на държавите членки вследствие на решение за връщане, което спазва Директива 2008/115/ЕО;

   д) броя на гражданите на трети държави, приети от държавите членки чрез схемите за презаселване [или хуманитарен прием] на Съюза и националните схеми за презаселване [или хуманитарен прием];

   е) броя на входящите и изходящите искания за поемане на отговорност и уведомления за обратно приемане в съответствие с членове 34 и 36;

   ж) броя на прехвърлянията, извършени в съответствие с член 31;

   з) броя на лицата, задържани във връзка с незаконно преминаване на външната сухопътна, морска или въздушна граница;

[58] Регламент (ЕС) 2017/2226 на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2017 г. за създаване на Система за влизане/излизане (СВИ) с цел регистриране на данните относно влизането и излизането и данните относно отказа за влизане на граждани на трети страни, преминаващи външните граници на държавите членки, за определяне на условията за достъп до СВИ за целите на правоприлагането и за изменение на Конвенцията за прилагане на Шенгенското споразумение и регламенти (ЕО) № 767/2008 и (ЕС) № 1077/2011 (ОВ L 327, 9.12.2017 г., стр. 20).

и) броя на лицата, на които е отказано влизане в съответствие с член 14 от Регламент (ЕС) 2016/399;

й) броя и гражданството на гражданите на трети държави, свалени на брега след операции по търсене и спасяване, включително броя на молбите за международна закрила;

к) броя на непридружените ненавършили пълнолетие.

4. При оценката на миграционния натиск се взема предвид и следното:

а) информацията, предоставена от държавата членка, когато оценката се извършва съгласно параграф 1, буква а);

б) равнището на сътрудничество в областта на миграцията с трети държави на произход и на транзитно преминаване, първи държави на убежище и сигурни трети държави, определени в Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за процедурите за предоставяне на убежище*];

в) геополитическата обстановка в съответните трети държави, която може да влияе на миграционните движения;

г) съответните препоръки, предвидени в член 15 от Регламент (ЕС) № 1053/2013 на Съвета[59], членове 13, 14 и 22 от Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Агенция на Европейския съюз в областта на убежището*] и член 32, параграф 7 от Регламент (ЕС) 2019/1896;

д) информацията, събрана съгласно Препоръка на Комисията от XXX относно механизъм на ЕС за подготвеност и управление на кризи в областта на миграцията (Подробен план за подготвеност и кризи в областта на миграцията);

е) докладът за управлението на миграцията по член 6, параграф 4;

ж) докладите за интегрираната ситуационна осведоменост и анализ (ISAA) съгласно Решение за изпълнение (ЕС) 2018/1993 на Съвета относно договорености за интегрирана реакция на ЕС при политическа криза, при условие че е задействана интегрираната реакция на ЕС при политическа криза, или докладът за ситуационната осведоменост и анализ във връзка с миграцията (MISAA), изготвян в рамките на първия етап на Подробния план за подготвеност и кризи в областта на миграцията, когато не е задействана интегрираната реакция на ЕС при политическа криза;

з) информацията от процеса на докладване за либерализирането на визовия режим и от диалозите с трети държави;

и) тримесечните бюлетини относно миграцията и други доклади на Агенцията на Европейския съюз за основните права;

й) подкрепата, предоставяна от агенциите на Съюза на ползващата се държава членка.

[59] Регламент (ЕС) № 1053/2013 на Съвета от 7 октомври 2013 г. за създаването на механизъм за оценка и наблюдение с цел проверка на прилагането на достиженията на правото от Шенген и за отмяна на решението на изпълнителния комитет от 16 септември 1998 г. за оценка и прилагане на Споразумението от Шенген (ОВ L 295, 6.11.2013 г., стр. 27).

Член 51

Доклад за миграционния натиск

1. Комисията се консултира със съответната държава членка по време на нейната оценка, предприета съгласно член 50, параграф 1.

   Комисията предоставя доклада за миграционния натиск на Европейския парламент и на Съвета в срок от един месец, след като Комисията ги е уведомила, че извършва оценка съгласно член 50, параграф 2.

2. В доклада Комисията посочва дали съответната държава членка е под миграционен натиск.

3. Когато Комисията заключи, че съответната държава членка е под миграционен натиск, в доклада се посочват:

   а) капацитетът на държавата членка под миграционен натиск в областта на управлението на миграцията, по-специално убежището и връщането, както и цялостните ѝ нужди от гледна точка на управлението на натовареността ѝ в областта на убежището и връщането;

   б) мерките, които са подходящи за справяне с положението, и срокът, в който се очаква те да бъдат изпълнени, като тези мерки се състоят, по целесъобразност, от следното:

      i) мерки, които държавата членка под миграционен натиск следва да предприеме в областта на управлението на миграцията, и по-специално в областта на убежището и връщането;

      ii) мерки по член 45, параграф 1, букви а), б) и в), които следва да бъдат предприети от други държави членки;

      iii) мерки по член 45, параграф 1, буква г), които следва да бъдат предприети от други държави членки.

4. Когато Комисията прецени, че са необходими бързи ответни действия поради развиваща се ситуация в държава членка, тя предоставя доклада си най-късно в срок от две седмици от датата, на която е уведомила Европейския парламент, Съвета и държавите членки съгласно член 50, параграф 2, че извършва оценка.

Член 52

Планове за солидарна реакция в ситуации на миграционен натиск

1. Когато в доклада по член 51 се посочва, че държава членка е подложена на миграционен натиск, другите държави членки, които не са самите те ползващи се държави членки, допринасят посредством солидарния принос по член 45, параграф 1, букви а), б) и в). Държавите членки третират с приоритет преместването на непридружените ненавършили пълнолетие.

2. Когато в доклада по член 51 се посочват мерки по параграф 3, буква б), подточка iii) от посочения член, другите държави членки могат да допринесат посредством тези мерки вместо мерките по член 51, параграф 3, буква б), подточка ii). Тези мерки не водят до недостиг от над 30 % от общия размер на приноса, посочен в доклада за миграционния натиск съгласно член 51, параграф 3, буква б), подточка ii).

3. В срок от две седмици след приемането на доклада по член 51 държавите членки представят на Комисията план за солидарна реакция, като попълнят формуляра в приложение II. Планът за солидарна реакция съдържа вида на приноса измежду възможностите, посочени в член 51, параграф 3, буква б), подточка ii), или, когато е целесъобразно, мерките по член 51, параграф 3, буква б), подточка iii), които държавите членки предлагат да предприемат. Когато държавите членки предлагат повече от един вид принос по член 51, параграф 3, буква б), подточка ii), те посочват дела на всяка от тях.

Когато планът за солидарна реакция включва спонсориране на връщането, държавите членки посочват гражданствата на незаконно пребиваващите граждани на трети държави, намиращи се на територията на съответната държава членка, които те възнамеряват да спонсорират.

Когато държавите членки посочват мерки по член 51, параграф 3, буква б), подточка iii) в плана за солидарна реакция, те посочват също подробните договорености и срока за тяхното изпълнение.

4. Когато Комисията счита, че солидарният принос, посочен в плановете за солидарна реакция, не отговаря на нуждите, посочени в доклада за миграционния натиск по член 51, тя свиква Форума за солидарност. В такива случаи Комисията приканва държавите членки да коригират вида на приноса в своите планове за солидарна реакция по време на Форума за солидарност, като представят коригирани планове за солидарна реакция.

5. Държава членка, която предлага солидарен принос по член 51, параграф 3, буква б), подточка ii), може да поиска приспадане на 10 % от нейния дял, изчислен с помощта на коефициента на разпределение, посочен в член 54, когато посочи в плановете за солидарна реакция, че през предходните пет години е разгледала молби за международната закрила, които наброяват два пъти средната стойност за Съюза на глава от населението.

Член 53

Актове за изпълнение на Комисията относно солидарност в ситуации на миграционен натиск

1. В срок от две седмици след предоставянето на плановете за солидарна реакция по член 52, параграф 3 или, когато бъде свикан Форумът за солидарност съгласно член 52, параграф 4, в срок от две седмици след края на Форума за солидарност Комисията приема акт за изпълнение, в който се определят солидарният принос в полза на държавата членка под миграционен натиск, който принос следва да бъде предоставен от другите държави членки, и срокът за неговото предоставяне.

2. Видовете принос, посочени в акта за изпълнение, са посочените от държавите членки в плановете им за солидарна реакция. Когато една или повече държави членки не са предоставили план за солидарна реакция, Комисията определя вида на приноса, който трябва да бъде предоставен от съответната държава членка, като взема предвид нуждите, посочени в доклада за миграционния натиск.

Когато видът на приноса, посочен от държавите членки в техните планове за солидарна реакция, е приносът по член 45, параграф 1, буква г), Комисията

преценява дали предложените мерки са пропорционални на приноса, който държавите членки щяха да дадат чрез мерките по член 45, параграф 1, буква а), б) или в) в резултат на прилагането на коефициента на разпределение, посочен в член 54.

Когато предложените мерки не са пропорционални на приноса, който допринасящата държава членка щеше да даде посредством мерките по член 45, параграф 1, буква а), б) или в), Комисията посочва в акта за изпълнение предложените мерки, като същевременно коригира техния размер.

Когато предложените мерки ще доведат до недостиг, надхвърлящ 30 % от общия брой на мерките за солидарност, посочени в доклада за миграционния натиск съгласно член 51, параграф 3, буква б), подточка ii), приносът, посочен в акта за изпълнение, се коригира така, че държавите членки, посочили такива мерки, да бъдат задължени да покрият 50 % от своя дял, изчислен с помощта на коефициента на разпределение, посочен в член 54, чрез мерки, посочени в член 51, параграф 3, буква б), подточка ii). Комисията коригира по съответния начин мерките по член 51, параграф 3, буква б), подточка iii), посочени от тези държави членки.

3. Актът за изпълнение съдържа:

а) общия брой на лицата, които следва да бъдат преместени, от молещата държава членка съгласно член 45, параграф 1, буква а) или в), като се вземат предвид капацитетът и нуждите на молещите държави членки в областта на убежището, посочени в доклада по член 51, параграф 3, буква б), подточка ii);

б) общия брой на лицата, за които следва да бъде приложено спонсориране на връщането, от молещата държава членка съгласно член 45, параграф 1, буква б), като се вземат предвид капацитетът и нуждите на молещите държави членки в областта на връщането, посочени в доклада по член 51, параграф 3, буква б), подточка ii);

в) разпределението на лицата, които следва да бъдат преместени, и/или лицата, за които следва да бъде приложено спонсориране на връщането, между държавите членки, включително ползващата се държава членка, въз основа на коефициента на разпределение, посочен в член 54;

г) мерките, посочени от държавите членки съгласно параграф 2, втора, трета и четвърта алинея.

Разпределението по параграф 3, буква в) се коригира, когато държава членка, отправила искане съгласно член 52, параграф 5, докаже в плана за солидарна реакция, че през предходните 5 години е била компетентна за молби за международна закрила, които наброяват два пъти средната стойност за Съюза на глава от населението. В такива случаи държавата членка получава приспадане в размер на 10 % от нейния дял, изчислен с помощта на коефициента на разпределение, посочен в член 54. Това приспадане се разпределя пропорционално между държавите членки, които дават принос по член 45, параграф 1, букви а), б) и в);

4. Когато в рамките на предходната година е даден принос в отговор на искане на държава членка за солидарна помощ от други държави членки, за да ѝ се помогне да се справи с миграционната ситуация на нейната територия с цел да се предотврати миграционен натиск съгласно член 56, параграф 1, и когато

този принос съответства на вида на мерките, посочени в акта за изпълнение, Комисията приспада този даден принос от съответния принос, посочен в акта за изпълнение.

5. По надлежно обосновани наложителни причини за спешност, породени от миграционния натиск в ползваща се държава членка, Комисията приема актове за изпълнение с незабавно приложение в съответствие с процедурата по спешност по член 67, параграф 3.

Тези актове остават в сила за срок, не по-дълъг от една година.

6. Комисията докладва за изпълнението на акта за изпълнение един месец след като той спре да се прилага. Докладът съдържа анализ на ефективността на предприетите мерки.

Член 54

Коефициент на разпределение

Делът на солидарния принос по член 45, параграф 1, букви а), б) и в), който следва да бъде даден от всяка държава членка в съответствие с членове 48 и 53, се изчислява с помощта на формулата в приложение III и се основава на следните критерии за всяка държава членка съгласно последните налични данни на Евростат:

а) брой на населението (тегло 50 %);

б) общ БВП (тегло 50 %).

Член 55

Спонсориране на връщането

1. Държава членка може да се ангажира да помогне на държава членка да върне незаконно пребиваващи граждани на трети държави чрез спонсориране на връщането, при което, като действа в тясно сътрудничество с ползващата се държава членка, предприема мерки за осъществяване на връщането на тези граждани на трети държави от територията на ползващата се държава членка.

2. Когато държава членка се ангажира да предостави спонсориране на връщането и незаконно пребиваващите граждани на трети държави, които са обект на решение за връщане, издадено от ползващата се държава членка, не се върнат или не бъдат изведени в срок от 8 месеца, държавата членка, предоставяща спонсориране на връщането, прехвърля въпросните лица на своята територия в съответствие с процедурата, предвидена в членове 57 и 58. Този срок започва да тече от приемането на акта за изпълнение по член 53, параграф 1, или, когато е приложимо, по член 49, параграф 2.

3. Когато държава членка се ангажира да предостави спонсориране на връщането във връзка с граждани на трети държави, които все още не са обект на решение за връщане в ползващата се държава членка, срокът по параграф 2 започва да тече от една от следните дати:

а) датата, на която ползващата се държава членка издаде решение за връщане; или

б) когато решение за връщане е издадено като част от решение, с което се отхвърля молба за международна закрила, или когато решение за връщане е издадено в отделен акт едновременно и заедно с решението, с което се отхвърля молба за международна закрила, в съответствие с член 35а от Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за процедурите за предоставяне на убежище*] — датата, на която кандидатът или гражданинът на трета държава вече няма право да остане и не му е разрешено да остане.

4. Мерките по параграф 1 включват една или повече от следните дейности, извършвани от спонсориращата държава членка:

а) предоставяне на консултации относно връщането и реинтеграцията, предназначени за незаконно пребиваващи граждани на трети държави;

б) използване на националната програма и ресурси за предоставяне на логистична, финансова и друга материална помощ или помощ в натура, включително реинтегриране, на незаконно пребиваващи граждани на трети държави, които желаят да заминат доброволно;

в) водене или подпомагане на диалога относно политиките и обмените с органите на трети държави с цел улесняване на обратното приемане;

г) осъществяване на контакт с компетентните органи на трети държави с цел проверка на самоличността на граждани на трети държави и получаване на валиден документ за пътуване;

д) организиране от името на ползващата се държава членка на практическите договорености за извършване на връщането, като например чартърни или редовни полети или други средства за транспорт до третата държава на връщане.

Тези мерки не засягат задълженията и отговорностите на ползващата се държава членка, предвидени в Директива 2008/115/ЕО.

Член 56

Друг солидарен принос

1. Когато държава членка поиска солидарна помощ от други държави членки, за да ѝ се помогне да се справи с миграционната ситуация на нейната територия с цел да се предотврати миграционен натиск, тя уведомява Комисията за това искане.

2. Всяка държава членка може, по всяко време, в отговор на искане за солидарна помощ от държава членка или по своя инициатива, включително със съгласието на друга държава членка, да даде принос чрез мерките по член 45 в полза на съответната държава членка и с нейното съгласие. Приносът по член 45, буква г) е в съответствие с целите на Регламент (ЕС) XXX/XXX [фонд „Убежище и миграция“].

3. Държавите членки, които са дали солидарен принос или планират да дадат солидарен принос в отговор на искане за солидарна помощ от държава членка или по своя инициатива, уведомяват Комисията за това, като попълнят формуляра за план за солидарна помощ в приложение IV. Планът за солидарна реакция включва, когато е целесъобразно, информация, която може да бъде

проверена, включително относно обхвата и естеството на мерките и тяхното изпълнение.

ГЛАВА II

ПРОЦЕДУРНИ ИЗИСКВАНИЯ

Член 57

Процедура преди преместването

1. Процедурата, описана в настоящия член, се прилага по отношение на:

   а) лицата по член 45, параграф 1, букви а) и в) и по член 45, параграф 2, буква а);

   б) лицата по член 45, параграф 1, буква б), когато срокът по член 55, параграф 2 е изтекъл, и по член 45, параграф 2, буква б).

2. Преди да приложи процедурата, описана в настоящия член, ползващата се държава членка се уверява, че не съществуват основателни причини да се счита, че засегнатото лице представлява заплаха за националната сигурност или обществения ред на тази държава членка. При наличие на основателни причини да се счита, че лицето представлява заплаха за националната сигурност или обществения ред, ползващата се държава членка не прилага процедурата, описана в настоящия член, и когато е приложимо, изважда лицето от списъка по член 49, параграф 2.

3. Когато следва да бъде приложено преместване, ползващата се държава членка определя лицата, които могат да бъдат преместени. Когато засегнатото лице е кандидат за международна закрила или лице, на което е предоставена международна закрила, тази държава членка взема предвид, когато е приложимо, наличието на значими връзки между засегнатото лице и държавата членка на преместване. Когато идентифицираното за преместване лице е лице, на което е предоставена международна закрила, засегнатото лице се премества едва след като то даде съгласието си да бъде преместено в писмена форма.

   Когато трябва да бъде приложено преместване съгласно член 49, ползващата се държава членка използва списъка, изготвен от Агенцията в областта на убежището и Европейската агенция за гранична и брегова охрана, посочен в член 49, параграф 2.

   Първата алинея не се прилага по отношение на кандидати, за които ползващата се държава членка може да бъде определена като компетентната държава членка съгласно критериите, посочени в членове 15—20 и член 24, с изключение на член 15, параграф 5. Тези кандидати не отговарят на условията за преместване.

4. Когато изтече срокът по член 55, параграф 2, ползващата се държава членка незабавно уведомява спонсориращата държава членка, че по отношение на засегнатите незаконно пребиваващи граждани на трети държави се прилага процедурата, предвидена в параграфи 5—10.

5. Ползващата се държава членка предава във възможно най-кратък срок на държавата членка на преместване съответната информация и документи относно лицето по параграфи 2 и 3.

6. Държавата членка на преместване разглежда информацията, предадена от ползващата се държава членка съгласно параграф 5, и се уверява, че не съществуват основателни причини да се счита, че засегнатото лице представлява заплаха за националната ѝ сигурност или обществения ѝ ред.

7. Когато не съществуват основателни причини да се счита, че засегнатото лице представлява заплаха за националната ѝ сигурност или обществения ѝ ред, държавата членка на преместване потвърждава в срок от една седмица, че ще премести засегнатото лице.

Когато при проверките бъде потвърдено, че съществуват основателни причини да се счита, че засегнатото лице представлява заплаха за националната ѝ сигурност или обществения ѝ ред, държавата членка на преместване уведомява в срок от една седмица ползващата се държава членка за естеството на сигнал от всяка релевантна база данни и за основните елементи на този сигнал. В такива случаи преместването на засегнатото лице не се извършва.

В изключителни случаи, когато може да бъде доказано, че разглеждането на информацията е особено сложен процес или че в този момент трябва да бъдат проверени голям брой случаи, държавата членка на преместване може да отговори след едноседмичния срок, упоменат в първа и втора алинея, но при всички случаи в срок от две седмици. В такива ситуации държавата членка на преместване съобщава на ползващата се държава членка за решението си да отложи отговора в първоначалния едноседмичен срок.

Бездействието в едноседмичния срок по първа и втора алинея и двуседмичния срок по трета алинея от настоящия параграф е равносилно на потвърждаване на получаването на информацията и води до задължение за преместване на лицето, включително задължение за осигуряване на подходяща организация за пристигането му.

8. Ползващата се държава членка взема решение за прехвърляне най-късно в срок от една седмица след потвърждението от страна на държавата членка на преместване. Тя незабавно уведомява писмено засегнатото лице за решението да го прехвърли в тази държава членка.

9. Прехвърлянето на засегнатото лице от ползващата се държава членка в държавата членка на преместване се извършва в съответствие с националното право на ползващата се държава членка, след съгласуване между заинтересованите държави членки, веднага щом това бъде практически възможно и най-късно в срок от 4 седмици след потвърждението на държавата членка на преместване или след окончателното решение по обжалване или преразглеждане на решение за прехвърляне в случай на суспензивно действие в съответствие с член 33, параграф 3.

10. По отношение на прехвърлянето с цел преместване се прилагат *mutatis mutandis* член 32, параграфи 3, 4 и 5, членове 33 и 34, член 35, параграфи 1 и 3, член 36, параграфи 2 и 3 и членове 37 и 39.

11. Комисията приема с актове за изпълнение единни условия за подготвянето и подаването на информация и документи за целите на преместването. Тези

актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане по член 67, параграф 2.

Член 58

Процедура след преместването

1. Държавата членка на преместване уведомява ползващата се държава членка за благополучното пристигане на засегнатото лице или за това, че то не се е явило в указания срок.

2. Когато държавата членка на преместване е преместила кандидат, за когото компетентната държава членка все още не е определена, тази държава членка прилага процедурите, описани в част III, с изключение на член 8, параграф 2, член 9, параграфи 1 и 2, член 15, параграф 5 и член 21, параграфи 1 и 2.

   Когато не може да бъде посочена компетентна държава членка по първа алинея, държавата членка на преместване е компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила.

   Държавата членка на преместване посочва своята компетентност в Евродак съгласно член 11, параграф 1 от Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за Евродак*].

3. Когато държавата членка на преместване е преместила кандидат, за когото преди това ползващата се държава членка е била определена за компетентна на основания, различни от критериите по член 57, параграф 3, трета алинея, компетентността за разглеждане на молбата за международна закрила се прехвърля на държавата членка на преместване.

   Държавата членка на преместване посочва своята компетентност в Евродак съгласно член 11, параграф 3 от Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента за Евродак*].

4. Когато държавата членка на преместване е преместила лице, на което е предоставена международна закрила, държавата членка на преместване автоматично предоставя статут на международна закрила, като зачита съответния статут, предоставен от ползващата се държава членка.

5. Когато държавата членка на преместване е преместила гражданин на трета държава, който пребивава незаконно на нейна територия, се прилага Директива 2008/115/ЕО.

Член 59

Други задължения

Ползващите се и допринасящите държави членки държат Комисията в течение за прилагането на мерките за солидарност, предприети на двустранно равнище, включително мерките за сътрудничество с трета държава.

Член 60

Оперативна координация

При поискване Комисията координира оперативните аспекти на мерките, предложени от допринасящите държави членки, включително всяка помощ от експерти или екипи, изпратени на място от Агенцията в областта на убежището или Европейската агенция за гранична и брегова охрана.

ГЛАВА III

ФИНАНСОВА ПОДКРЕПА, ПРЕДОСТАВЕНА ОТ СЪЮЗА

Член 61

Финансова подкрепа

Подкрепата за финансиране след преместване съгласно глави I и II от част IV се привежда в действие в съответствие с член 17 от Регламент (ЕС) XXX/XXX [*фонд „Убежище и миграция“*].

ЧАСТ V

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 62

Сигурност на данните и защита на данните

1. Държавите членки прилагат необходимите технически и организационни мерки, за да гарантират сигурността на личните данни, обработвани съгласно настоящия регламент, и по-специално за да предотвратят незаконен или неразрешен достъп или разкриване, промяна или загуба на обработваните лични данни.
2. Компетентният надзорен орган или органи на всяка държава членка следят за законосъобразността на обработването на личните данни от органите по член 41 на въпросната държава членка.
3. Обработването на лични данни от Агенцията в областта на убежището се извършва при спазване на Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Агенция на Европейския съюз в областта на убежището*], по-специално що се отнася до контрола, упражняван от Европейския надзорен орган по защита на данните.

Член 63

Поверителност

Държавите членки гарантират, че органите по член 41 са обвързани от правилата за поверителност, предвидени в националното право, във връзка с всяка информация, която получават в хода на своята работа.

Член 64

Санкции

Държавите членки определят правилата относно санкциите, включително административните или наказателните санкции в съответствие с националното право, приложими за нарушения на разпоредбите на настоящия регламент, и предприемат всички необходими мерки за осигуряване на тяхното прилагане. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.

Член 65

Изчисляване на сроковете

Сроковете, предвидени в настоящия регламент, се изчисляват по следния начин:

а) когато срок, изразен в дни, седмици или месеци, трябва да бъде изчислен от момента, в който настъпва дадено събитие или се извършва дадено действие, денят, в който настъпи това събитие или бъде извършено това действие, не се включва в този срок;

б) срок, изразен в седмици или месеци, приключва с изтичането на деня от последната седмица или месец, който е със същото наименование или число като деня, в който е настъпило събитието или е било извършено действието, от който се брои срокът. Ако в рамките на срок, изразен в месеци, денят, на който той трябва да изтече, не настъпва през последния месец, срокът завършва с изтичането на последния ден от този месец;

в) в сроковете се включват съботните и неделните дни и официалните празници във всяка от заинтересованите държави членки.

Член 66

Териториален обхват

Що се отнася до Френската република, настоящият регламент се прилага само за нейната европейска територия.

Член 67

Комитет

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

   Когато комитетът не даде становище, Комисията не приема проекта на акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕС) № 182/2011.

3. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 8 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 68

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 15, параграф 6 и член 24, параграф 3, се предоставя на Комисията за срок от 5 години, считано от датата на влизане в сила на настоящия регламент. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 15, параграф 6 и член 24, параграф 3, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 г.

5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.

6. Делегиран акт, приет съгласно член 15, параграф 6 и член 24, параграф 3, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и на Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 69

Мониторинг и оценка

До [18 месеца след влизането в сила] и след това ежегодно Комисията прави преглед на функционирането на мерките, предвидени в част IV, глави I—III от настоящия регламент.

[Три години след влизането в сила Комисията докладва за изпълнението на мерките, предвидени в настоящия регламент.]

Не по-рано от [пет] години след датата на прилагане на настоящия регламент и на всеки пет години след това Комисията извършва оценка на настоящия регламент. Комисията представя доклад за основните констатации на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет. Държавите членки

предоставят на Комисията цялата информация, необходима за изготвянето на този доклад, най-късно шест месеца, преди да изтече [пет]годишният срок.

Член 70

Статистика

В съответствие с член 4, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 862/2007 на Европейския парламент и на Съвета[60] държавите членки изпращат на Комисията (Евростат) статистически данни относно прилагането на настоящия регламент и на Регламент (ЕО) № 1560/2003.

ЧАСТ VI

ИЗМЕНЕНИЯ НА ДРУГИ АКТОВЕ НА СЪЮЗА

Член 71

Изменения на Директивата за дългосрочното пребиваване

1. Директива 2003/109/ЕО се изменя, както следва:

Член 4 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавя следната алинея:

„Що се отнася до лицата, на които е предоставена международна закрила, изискуемият период на легално и непрекъснато пребиваване е три години.“

Член 72

Изменения на Регламент (ЕС) XXX/XXX [фонд „Убежище и миграция“]

Регламент (ЕС) XXX/XXX [*фонд „Убежище и миграция“*] се изменя, както следва:

1. Член 16 се заменя със следното:

„1. В допълнение към отпуснатите им средства, изчислени в съответствие с член 11, параграф 1, буква а), държавите членки получават 10 000 EUR за всяко лице, прието чрез презаселване или хуманитарен прием.

2. По целесъобразност държавите членки могат също да отговарят на условията за получаване на допълнителна сума от 10 000 EUR за членовете на семейството на лицата по параграф 1, ако лицата са допуснати, за да се осигури целостта на семейството.

3. Сумата по параграф 1 е под формата на финансиране, което не е свързано с разходи, в съответствие с член [125] от Финансовия регламент.

---

[60] Регламент (ЕО) № 862/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно статистиката на Общността за миграцията и международната закрила (ОВ L 199, 31.7.2007 г., стр. 23).

4. Допълнителната сума по параграф 1 се предоставя за програмата на държавата членка. Това финансиране не може да се използва за други действия, предвидени в програмата, освен при надлежно обосновани обстоятелства и след одобрение от Комисията чрез изменение на програмата. Сумата по параграф 1 може да бъде включена в заявленията за плащане до Комисията, при условие че лицето, във връзка с което е предоставена сумата, е било презаселено или прието.

5. Държавите членки съхраняват информацията, необходима за правилно идентифициране на презаселените или приетите лица и на датата на тяхното презаселване или приемане, като имат предимство приложимите разпоредби относно сроковете за съхраняване на данни.

6. За да бъдат взети под внимание текущото равнище на инфлацията и съответните промени в сферата на презаселването, както и в рамките на наличните ресурси, на Комисията се предоставят правомощия да приема делегирани актове в съответствие с член 32 от настоящия регламент, за да коригира, ако се счита за целесъобразно, сумата по параграф 1 от настоящия член, за да бъдат взети под внимание текущото равнище на инфлацията, съответните промени в сферата на презаселването, както и факторите, които могат да оптимизират използването на финансовия стимул, осигуряван чрез тези суми.“

2. Член 17 се заменя със следното:

„1. Държава членка получава сума в размер на:

а) [10 000] EUR за всеки кандидат, за когото тази държава членка става компетентна вследствие на преместване в съответствие с членове 48, 53 и 56 от Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента относно управлението на убежището и миграцията*];

б) [10 000] EUR за всяко лице, на което е предоставена международна закрила, преместено в съответствие с членове 53 и 56 от Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента относно управлението на убежището и миграцията*];

в) [10 000] EUR за всеки незаконно пребиваващ гражданин на трета държава, преместен в съответствие с член 53, когато срокът по член 55, параграф 2 е изтекъл, и член 56 от Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента относно управлението на убежището и миграцията*].

г) Сумата в букви а), б) и в) се увеличава на [12 000] EUR за всеки непридружен ненавършил пълнолетие, преместен в съответствие с член 48, член 53 и член 56 от Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента относно управлението на убежището и миграцията*].

2. Държавата членка, която извършва прехвърлянето, получава 500 EUR за покриване на разходите по прехвърлянето на лица съгласно параграф 1 за всяко лице, кандидат или лице, на което е предоставена международна закрила, подлежащи на преместване.

3. Държавата членка получава 500 EUR за покриване на разходите по прехвърлянето на лице по член 26, параграф 1, буква а), б), в) или г) съгласно член 35 от Регламент (ЕС) XXX/XXX [*Регламента относно управлението на убежището и миграцията*].

4. Държавата членка ще получи сумите по параграфи 1—3 за всяко лице, при условие че лицето, във връзка с което е отпусната сумата, е било преместено.

5. Сумите по настоящия член са под формата на финансиране, което не е свързано с разходи, в съответствие с член [125] от Финансовия регламент.

6. Държавите членки съхраняват информацията, необходима за правилно идентифициране на прехвърлените лица и на датата на тяхното прехвърляне, като имат предимство приложимите разпоредби относно сроковете за съхраняване на данни.

7. В рамките на наличните ресурси, на Комисията се предоставят правомощия да приема делегирани актове в съответствие с член 32, за да коригира, ако се счита за целесъобразно, сумите по параграфи 1, 2 и 3 от настоящия член, за да бъдат взети под внимание текущото равнище на инфлацията, съответните промени в сферата на прехвърлянето на кандидати за международна закрила и на лица, на които е предоставена международна закрила, от една държава членка в друга, както и факторите, които могат да оптимизират използването на финансовия стимул, осигуряван чрез тези суми.“

ЧАСТ VII

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 73

Отмяна

Регламент (ЕС) № 604/2013 се отменя.

Позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящия регламент.

Член 74

Преходни мерки

Когато молбата е била регистрирана след [*първия ден след влизането в сила на настоящия регламент*], обстоятелствата, които са в състояние да доведат до пораждане на компетентността на държава членка по силата на настоящия регламент, се вземат под внимание, дори ако предшестват тази дата.

Член 75

Влизане в сила и приложимост

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага за молбите за международна закрила, регистрирани от [първия ден на тринадесетия месец след влизането му в сила] нататък. Държавата членка, която е компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, подадена преди тази дата, се определя в съответствие с критериите, предвидени в Регламент (ЕО) № 604/2013.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Брюксел на […] година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*

ЗАКОНОДАТЕЛНА ФИНАНСОВА ОБОСНОВКА

1. РАМКА НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА

1.1. Наименование на предложението/инициативата

Предложение за Регламент относно управлението на убежището и миграцията

1.2. Съответни области на политиката *(програмен клъстер)*

10 — Миграция

1.3. Предложението/инициативата е във връзка с:

☐ **ново действие**

☐ **ново действие след пилотен проект/подготвително действие**[61]

✓ **продължаване на съществуващо действие**

☐ **сливане или пренасочване на едно или няколко действия към друго/ново действие**

1.4. Мотиви за предложението/инициативата

1.4.1. Изисквания, които трябва да бъдат изпълнени в краткосрочна или дългосрочна перспектива, включително подробен график за изпълнението на инициативата

В своя нов пакт за миграцията и убежището Комисията обявява ново начало по отношение на миграцията. С настоящото предложение се въвежда обща рамка за управление на убежището и миграцията на равнището на ЕС като ключов принос към всеобхватния подход и се цели да се подсили взаимното доверие между държавите членки — въз основа на всеобхватния принцип на солидарност и на справедливо разпределение на отговорностите. То насърчава интегрираното разработване на политики в рамките на политиките за миграцията и убежището, включително необходимостта да се вземат предвид политиките в други релевантни области, като се обърне специално внимание на тясното сътрудничество и взаимните партньорства със съответните трети държави. В него се признава, че един всеобхватен подход означава също така по-силен, по-устойчив и осезаем израз на принципа на солидарност и на справедливо разпределение на отговорностите, който намира баланса си в по-широк контекст, излизайки от границите на въпроса коя държава членка е компетентна да разглежда дадена молба за международна закрила. Поради това тези принципи следва да се прилагат за цялото управление на миграцията — от борбата с незаконната миграция до неразрешените движения.

Предложението рационализира настоящите правила, определени в Регламент (ЕС) № 604/2013, и има за цел да се гарантира правилното прилагане на правилата, които ще ограничат неразрешените движения на граждани на трети държави между държавите членки. Тези правила се допълват с нов механизъм за солидарност с цел справяне със ситуациите, в които държавите членки са

[61] Съгласно член 58, параграф 2, буква а) или б) от Финансовия регламент.

изправени пред миграционен натиск. Този подход предвижда също да бъде включен специален процес за солидарност, прилаган за лицата, които пристигат след операции по търсене и спасяване.

Този механизъм за солидарност се основава на финансови стимули за държавите членки, показващи солидарност, която ще доведе, наред с друго, до преместването на кандидати за международна закрила, лица, на които е предоставена международна закрила, и незаконни мигранти. За преместването на непридружени ненавършили пълнолетие ще бъдат правени по-големи стимулиращи плащания. Това значително ще промени настоящата финансова среда и следва да бъде предоставена подкрепа за покриване на финансовите разходи, свързани с тези премествания, под формата на финансиране, което не е свързано с разходи, съгласно определението в член 125 от Финансовия регламент.

Конкретна цел: Увеличаване на закрилата и солидарността

Съответни дейности във връзка с УД/БД

10 — Миграция

- Въвеждане на обща рамка, която увеличава ефикасността и ефективността на всеобхватния подход към управлението на убежището и миграцията чрез интегрирано изготвяне на политики и взаимно доверие между държавите членки.

- Подобряване на ефикасността на системата за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, подадена в държава членка от гражданин на трета държава или лице без гражданство.

- Увеличаване на солидарността и по-добро разпределение на отговорността между държавите членки.

Предложението има за цел:

- създаване на обща рамка, която допринася за всеобхватния подход към управлението на убежището и миграцията въз основа на принципите на интегрирано изготвяне на политики и на солидарност и на справедливо разпределение на отговорностите;

- гарантиране на разпределянето на отговорността чрез нов механизъм за солидарност посредством въвеждане на система за израз на солидарност на постоянна основа при нормални условия, чрез която ще се помага на държавите членки с ефективни мерки (преместване или спонсориране на връщането и друг принос, насочен към укрепване на капацитета на държавите членки в областта на убежището, приемането и връщането, както и във външното измерение) с цел управление на миграцията на практика, когато държавите членки са изправени пред миграционен натиск. Този подход включва също така специален процес за солидарност, който ще се прилага по отношение на лицата, които пристигат след операции по търсене и спасяване;

- подобряване на капацитета на системата за ефикасно и ефективно определяне на една-единствена държава членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила. По-специално предложението ще ограничи

клаузите за прекратяване на компетентността, както и възможностите за прехвърляне на компетентността между държавите членки поради действията на кандидата, и значително ще съкрати сроковете за изпращане на искания и получаване на отговори, за да се гарантира, че определянето на компетентната държава членка за кандидатите ще става по-бързо, а оттам и че те ще имат по-бърз достъп до процедурите за предоставяне на международна закрила;

• възпиране на злоупотребите и предотвратяване на неразрешените движения на кандидати в рамките на ЕС, по-специално чрез включване на ясни задължения за кандидатите да подадат молба в държавата членка на първото влизане и да останат в държавата членка, която е определена като компетентна. Това изисква също така пропорционални процесуални и материални последици в случай на неизпълнение на техните задължения.

Очаквани резултати и отражение

Държавите членки и Европейският съюз като цяло ще имат полза от реформиран Регламент относно управлението на убежището и миграцията, който включва набора от ръководни принципи за ефективно управление на миграцията чрез обща рамка, която допринася за прилагането на всеобхватния подход, опростени процедури и предвиждане на солидарност за държавите членки с цел да им се помогне да се справят със ситуации на миграционен натиск. Държавите членки ще могат да се възползват от доброволни мерки за солидарност във всеки един момент.

Бюджетните средства, посочени по-нататък в настоящия документ, обхващат прогнозните суми от Съюза, които ще представляват стимул за увеличените възможности за преместване. Същевременно средствата от Съюза ще подпомогнат и прехвърлянията след определянето на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, и прехвърлянията на преместени лица. Тази подкрепа за правилното привеждане в действие на системата ще осигури солидарност за държавите членки, включително в контекста на лицата, свалени на брега след операции по търсене и спасяване. Това от своя страна ще бъде от полза за кандидатите за международна закрила, тъй като те ще бъдат обслужвани от по-ефикасна система за определяне на компетентната държава членка, и ще бъде осигурен по-бърз достъп до процедурата за разглеждане на молба по същество.

Разходи по преместването

Съгласно настоящото предложение държавата членка, в която са преместени кандидати за убежище, незаконни мигранти или лица, на които е предоставена международна закрила, има право да получи от Съюза 10 000 EUR за всяко преместено лице.

Когато преместеното лице е непридружен ненавършил пълнолетие, приносът на Съюза възлиза на 12 000 EUR. По-високият принос се обосновава с факта, че допълнителното обработване на непридружените ненавършили пълнолетие след преместването ще бъде по-сложно, а следователно и по-скъпо.

Разходи по прехвърлянето

Съгласно настоящото предложение държавата членка, извършваща прехвърлянето към държавата членка на преместване, има право да получи принос от Съюза в размер на 500 EUR за всяко прехвърлено лице.

Освен това за разходите по прехвърлянето, свързани с обичайните процедури за прехвърляне (искания за поемане на отговорност и уведомления за обратно приемане), също ще бъде предоставена подкрепа от ЕС съгласно настоящото предложение и държавата членка, извършваща прехвърлянето към компетентната държава членка, има право да получи принос от Съюза в размер на 500 EUR за всяко прехвърлено лице.

1.4.2. Добавена стойност от участието на Съюза (може да е в резултат от различни фактори, напр. ползи по отношение на координацията, правна сигурност, по-добра ефективност или взаимно допълване). За целите на тази точка „добавена стойност от участието на Съюза“ е стойността, която е резултат от намесата на ЕС и е допълнителна спрямо стойността, която щеше да бъде създадена само от отделните държави членки.

Основания за действие на европейско равнище (ex-ante)

Установяването на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или лице без гражданство, не може да се постигне ако държавите членки действат самостоятелно, а само чрез действия на равнището на Съюза.

Очаквана генерирана добавена стойност от ЕС (ex-post)

Добавената стойност от настоящото предложение се състои в рационализирането и увеличаването на ефективността на действащия Регламент „Дъблин“ и в предвиждането на механизъм за солидарност, който се прилага в периоди на натиск върху държава членка в нейна полза или в случай на лица, свалени на брега след операции по търсене и спасяване.

1.4.3. Изводи от подобен опит в миналото

Кризата от 2015 г. разкри наличието на значителни структурни слабости и недостатъци в замисъла и прилагането на европейската политика в областта на убежището и миграцията, включително в системата от Дъблин, която не бе замислена така, че да осигури устойчиво разпределяне на отговорността за кандидатите за международна закрила в ЕС. В заключенията на Европейския съвет от 28 юни 2018 г. бе отправен призив за реформа на Регламента „Дъблин“, основана на баланс между отговорност и солидарност, като се вземат предвид лицата, свалени на брега след операции по търсене и спасяване.

В оценката, възложена от Комисията през 2016 г., се стига до заключението, че въпреки че такава система все още е необходима на равнището на Съюза, действащата система от Дъблин не е задоволителна, което налага промени с цел нейното рационализиране и повишаване на нейната ефективност.

Освен това действащата система от Дъблин не бе замислена като инструмент за солидарност и разпределяне на отговорностите. Миграционната криза разкри този недостатък и това налага в предложението да бъде включен механизъм за солидарност.

1.4.4. Съвместимост и евентуална синергия с други подходящи инструменти

Настоящото предложение е съвместимо с фонд „Убежище и миграция“ (ФУМ). По линия на ФУМ вече се предвижда възможността за прехвърляне на

доброволна основа на кандидати за международна закрила като част от националната програма на всяка държава членка (член 17, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 471/2018). Като се има предвид разширеният обхват на преместването, предвиден в настоящото предложение, следва да бъдат предвидени и разходите по преместването и прехвърлянето.

Ако бюджетните кредити (1 113 500 000 EUR, предвидени за периода 2022—2027 г.) не бъдат усвоени изцяло за посрещането на очакваните нужди във връзка с прилагането на новата система, оставащите суми ще бъдат преразпределени за други действия по фонд „Убежище и миграция“. Ако нуждите във връзка с прилагането на нова система надхвърлят прогнозите (т.е. трябва да бъдат преместени и прехвърлени повече лица, търсещи убежище), следва да бъдат поискани допълнителни ресурси.

1.5. Срок на действие и финансово отражение

☐ **ограничен срок на действие**

☐ в сила от [ДД/ММ]ГГГГ до [ДД/ММ]ГГГГ

☐ Финансово отражение от ГГГГ до ГГГГ за бюджетните кредити за поети задължения и от ГГГГ до ГГГГ за бюджетните кредити за плащания.

✓ **неограничен срок на действие**

Осъществяване с период на започване на дейност от 2022 г. до 2027 г.,

последван от функциониране с пълен капацитет.

1.6. Планирани методи на управление[62]

✓ **Пряко управление** от Комисията

☐ от нейните служби, включително от нейния персонал в делегациите на Съюза;

☐ от изпълнителните агенции

✓ **Споделено управление** с държавите членки

✓ **Непряко управление** чрез възлагане на задачи по изпълнението на бюджета на:

☐ трети държави или на органите, определени от тях;

✓ международни организации и техните агенции (да се уточни);

☐ ЕИБ и Европейския инвестиционен фонд;

☐ органите, посочени в членове 70 и 71 от Финансовия регламент;

☐ публичноправни органи;

✓ частноправни органи със задължение за обществена услуга, доколкото предоставят подходящи финансови гаранции;

✓ органи, уредени в частното право на държава членка, на които е възложено осъществяването на публично-частно партньорство и които предоставят подходящи финансови гаранции;

☐ лица, на които е възложено изпълнението на специфични дейности в областта на ОВППС съгласно дял V от ДЕС и които са посочени в съответния основен акт.

Ако е посочен повече от един метод на управление, пояснете в частта „Забележки“.

Забележки

Преместването и прехвърлянето ще се осъществяват в рамките на тематичния механизъм на ФУМ основно чрез **пряко управление** (или **непряко управление**, в случай че органът, изпълняващ дейността, е оценен по стълбове). В зависимост от ситуацията обаче може да е по-подходящо приносът от Съюза да бъде предоставен чрез споделено управление посредством допълване на средствата за националните програми.

[62] Подробности във връзка с методите на управление и позоваванията на Финансовия регламент могат да бъдат намерени на уебсайта BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx

2. МЕРКИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ

2.1. Правила за мониторинг и докладване

Да се посочат честотата и условията.

Финансирането, прилагано в рамките на **прякото и непрякото управление**, ще бъде прилагано в рамките на тематичния механизъм на ФУМ, който също попада в обхвата на общия механизъм за мониторинг и оценка на ФУМ. Ще бъдат създадени рационализирани образци и правила, за да се събират показатели от бенефициерите на безвъзмездни средства и по споразумения за финансов принос със същата честота като при споделеното управление с цел оповестяване на сравними данни.

Когато приносът от Съюза ще се предоставя чрез **споделено управление**, се прилагат следните правила:

Финансирането, прилагано от държавите членки под режим споделено управление, ще следва правилата, определени в Регламента за общоприложимите разпоредби (COM(2018) 375), наричан по-нататък „предложението за РОР“, в Регламент 2018/2016 (Финансовия регламент) и във фонд „Убежище и миграция“ (COM(2018) 471), наричан по-нататък „предложението за ФУМ“.

В съответствие с предложението за РОР всяка държава членка ще създаде система за управление и контрол за своята програма и ще гарантира качеството и надеждността на системата за мониторинг. Поради това за споделеното управление е въведена съгласувана и ефикасна рамка за докладване, мониторинг и оценка. Държавите членки трябва да създадат комитет за мониторинг, в който Комисията може да участва със съвещателна функция. Държавите членки могат да решат да създадат един-единствен комитет за мониторинг, който да обхване повече от една програма. Комитетите за мониторинг ще разглеждат всички проблеми, които влияят на напредъка на програмата към постигането на нейните цели.

Що се отнася до фондовете в областта на вътрешните работи, държавите членки ще предоставят на Комисията годишен доклад за изпълнението на програмата и за напредъка по изпълнението на етапните и общите цели. Докладът следва да съдържа и всички проблеми, засягащи изпълнението на програмата, и да описва предприетите действия за тяхното преодоляване.

2.2. Системи за управление и контрол

2.2.1. Обосновка на предложените методи на управление, механизми за осъществяване на финансирането, начини за плащане и стратегия за контрол

Според предложението за ФУМ 60 % от финансовия пакет за ФУМ са запазени за програми на държавите членки. Оставащите 40 % от финансовия пакет ще бъдат управлявани чрез тематичен механизъм. Целта на въвеждането на тематичния механизъм е да се балансира предсказуемостта на многогодишното разпределяне на финансирането за програмите на държавите членки с гъвкавост при периодичното отпускане на финансиране за действия с висока добавена стойност за Съюза въз основа на двугодишен цикъл на програмиране. Тематичният механизъм ще бъде използван за презаселването и прехвърлянето.

Стратегията за контрол ще се основава на Финансовия регламент и на предложението за РОР.

За частта, която се изпълнява чрез **пряко и непряко управление** по тематичния механизъм, системата за управление и контрол ще се основава на опита, натрупан през периода 2014—2020 г. както в рамките на действията на Съюза, така и на спешната помощ. Ще бъде въведена опростена схема, позволяваща бързо обработване на заявленията за финансиране, като същевременно се намалява рискът от грешки: допустимите кандидати ще бъдат ограничени до държавите членки и международните организации, финансирането ще бъде основано на опростени варианти за разходите, ще бъдат разработени стандартни образци за заявленията за финансиране, за споразуменията за отпускане на безвъзмездни средства/финансов принос и за докладването, постоянен комитет за оценка ще разглежда заявленията веднага след получаването им.

Когато приносът от Съюза ще се предоставя чрез **споделено управление**, се прилагат следните правила:

Държавите членки ще получат допълнителен принос за всяко лице, попадащо в категориите, обхванати от настоящия регламент.

Съответните суми ще бъдат отпуснати на държавите членки чрез изменение на тяхната програма. Тези програми се управляват под режим споделено управление в съответствие с член 63 от Финансовия регламент, предложението за РОР и предложението за ФУМ.

Условията на плащане за споделеното управление са посочени в предложението за РОР. В предложението за РОР се предвижда годишно предварително финансиране, следвано от най-много четири междинни плащания за всяка програма и всяка година въз основа на заявленията за плащане, изпратени от държавите членки през счетоводната година. Съгласно предложението за РОР предварителното финансиране се изчиства в рамките на последната счетоводна година на програмите.

Що се отнася до частта, изпълнявана посредством споделено управление, предложението за РОР се основава на съществуващата стратегия за управление и контрол за периода на програмиране 2014—2020 г., но въвежда някои мерки, насочени към опростяване на изпълнението и намаляване на тежестта на контрола на равнището както на бенефициерите, така и на държавите членки. Някои от новите елементи са:

- премахването на процедурата за определяне на органите, отговарящи за програмите;

- проверки на управлението (административни и на място), които се извършват от управляващия орган въз основа на риска (в сравнение с изискването за 100 % административен контрол през периода на програмиране 2014—2020 г.);

- управляващите органи могат да прилагат, при определени условия, пропорционални механизми за контрол в съответствие с националните процедури;

- условия за избягване на многократните одити на една и съща операция/разход.

Органите, отговарящи за програмите, ще представят на Комисията искания за междинни плащания въз основа на направените от бенефициерите разходи. За да се ограничи рискът от възстановяване на недопустими разходи, в предложението за РОР се предвижда за междинните плащания от Комисията да бъде определен таван от 90 %, поради това че на този етап са извършени само част от националните мерки за контрол. Комисията ще плати останалата сума след годишното уравняване на сметките, при получаване на пакета от документи за получаване на увереност от органите, отговарящи за програмите. Пакетът от документи за получаване на увереност включва отчетите, декларацията за управлението и становищата на одитния орган относно отчетите, системата за управление и контрол и законосъобразността и редовността на разходите, декларирани в отчетите. Комисията ще използва този пакет от документи за получаване на увереност, за да определи сумата, изискуема от Фонда за счетоводната година.

Нередностите, установени от Комисията или от Европейската сметна палата след предаването на годишния пакет от документи за получаване на увереност, могат да доведат до нетна финансова корекция.

2.2.2. Информация относно установените рискове и системите за вътрешен контрол, създадени с цел намаляването им

РИСКОВЕ

През предходните години ГД „Миграция и вътрешни работи“ не се е сблъсквала със значителни рискове от грешки в своите разходни програми.

Що се отнася до преместването и прехвърлянията, подпомагани чрез **пряко/непряко управление**, очаква се рискът от грешки да бъде по-нисък, отколкото при настоящите действия на Съюза и спешната помощ (понастоящем около 3 % остатъчни грешки). В действителност много от рисковите фактори няма да съществуват при финансирането на преместването и прехвърлянията: допустимите кандидати ще бъдат ограничени до държавите членки и международните организации, финансирането ще бъде основано единствено на опростени варианти за разходите и ще бъдат разработени стандартизирани образци с цел опростяване както на кандидатстването, така и на докладването. Освен това гаранциите за това, че преместванията и трансферите реално се извършват, са високи благодарение на съществуващите механизми за оперативен мониторинг.

Що се отнася до подкрепата, предоставяна чрез **споделено управление:**

Системата за управление и контрол се основава на общите изисквания, определени в предложението за РОР, и е в съответствие с изискванията на Финансовия регламент.

Що се отнася до финансовия принос за преместването и прехвърлянията, държавите членки могат да го включват в заявленията за плащане до Комисията само при условие че лицето, за което се иска приносът, действително е било прехвърлено. Държавите членки са длъжни да извършват контрол и одити, за да проверят дали са изпълнени условията за изискване на приноса от Комисията. Освен това държавите членки са длъжни да съхраняват подходящи оправдателни документи за срока, определен в предложението за РОР.

Чрез многогодишното програмиране, съчетано с годишното уравняване, извършвано въз основа на плащанията, направени от отговорния орган, периодите на допустимост се привеждат в съответствие с годишните отчети на Комисията.

СИСТЕМА ЗА ВЪТРЕШЕН КОНТРОЛ — КОНТРОЛ ЗА НАМАЛЯВАНЕ НА РИСКА

Първата стратегия за борба с измамите на ГД „Миграция и вътрешни работи“ беше приета през 2013 г. Настоящата стратегия за борба с измамите беше актуализирана през февруари 2018 г. и ще остане в сила до приключването на настоящата МФР. С оглед на МФР за периода 2021—2027 г. и новата стратегия за борба с измамите на Комисията, приета през 2019 г., понастоящем ГД „Миграция и вътрешни работи“ работи по актуализирането на своята стратегия за борба с измамите. Целта на новата стратегия на ГД „Миграция и вътрешни работи“ ще бъде адаптиране към променящата се ситуация и допълнително подсилване на дейностите на генералната дирекция за борба с измамите. Новата стратегия за борба с измамите на ГД „Миграция и вътрешни работи“ ще бъде приета най-късно до 2021 г.

През 2016 г. ГД „Миграция и вътрешни работи“ изготви също стратегия за контрол за спешната помощ, която ще послужи за основа за изготвянето на стратегията за контрол за частта под пряко/непряко управление.

Освен това за **споделеното управление** през ноември 2015 г. ГД „Миграция и вътрешни работи“ прие одитна стратегия за намиращата се под споделено управление част на фонд „Убежище, миграция и интеграция“ (ФУМИ) и фонд „Вътрешна сигурност“ (ФВС). ГД „Миграция и вътрешни работи“ в момента изготвя стратегия за контрол за споделеното управление по ФУМИ/ФВС. Тази стратегия ще включва всички проверки, необходими за управлението на националните програми по ФУМИ и ФВС.

2.2.3. Оценка и обосновка на разходната ефективност на проверките (съотношение „разходи за контрол ÷ стойност на съответните управлявани фондове“) и оценка на очакваната степен на риска от грешки (при плащане и при приключване)

Незначителни разходи за контрол и много нисък риск от грешки.

Очаква се разходите за контрол да останат същите като през настоящия период.

Що се отнася до **прякото/непрякото управление**, очаква се разходите за контрол да бъдат по-малки, отколкото при действията на Съюза, поради стандартизирани процедури за кандидатстване, оценка и докладване, опростени разходи и силно ограничаване на допустимите кандидати.

Що се отнася до **споделеното управление**, разходите за контрол могат потенциално да бъдат намалени за държавите членки поради основания на риска подход към управлението и контрола, който се въвежда в предложението за РОР. Що се отнася до настоящия цикъл на програмиране (2014—2020 г.), към 2017 г. общите разходи за контрол от държавите членки възлизат на около 5 % от общия размер на плащанията, поискани от тях за 2017 г.

2.3. Мерки за предотвратяване на измами и нередности

Да се посочат съществуващите или планираните мерки за превенция и защита, например от стратегията за борба с измамите.

Прилага се стратегията за борба с измамите на ГД „Миграция и вътрешни работи“, упомената в точка 2.2.2.

3. ОЧАКВАНО ФИНАНСОВО ОТРАЖЕНИЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА

3.1. Функция от многогодишната финансова рамка и предложени нови разходни бюджетни редове

Функция от многогодишната финансова рамка	Бюджетен ред	Вид разход	Принос			
	Функция 4: Миграция и управление на границите Глава 10: Миграция	Многогод./ едногод.[63]	от държави от ЕАСТ[64]	от държави кандидатки [65]	от трети държави	по смисъла на член [21, параграф 2, буква б)] от Финансовия регламент
4	10 02 01 — Фонд „Убежище и миграция“	Многогод.	НЕ	НЕ	ДА[66]	НЕ
4	10 01 01 — Разходи за подкрепа на фонд „Убежище и миграция“	Едногод.	НЕ	НЕ	ДА	НЕ
4	XX 01 01 01 (Централа и представителства на Комисията)	Едногод.	НЕ	НЕ	НЕ	НЕ
4	XX 01 01 02 (Централа и представителства на Комисията)	Едногод.	НЕ	НЕ	НЕ	НЕ
4	XX 01 01 02 (Централа и представителства на Комисията)	Едногод.	НЕ	НЕ	НЕ	НЕ

63 Многогод. = многогодишни бюджетни кредити / Едногод. = едногодишни бюджетни кредити.

64 ЕАСТ: Европейска асоциация за свободна търговия.

65 Държави кандидатки и ако е приложимо, потенциални кандидатки от Западните Балкани.

66 Възможно доброволно участие на държавите, асоциирани към Шенген, ако те участват в новата система от Дъблин.

3.2. Очаквано отражение върху разходите

3.2.1. Обобщение на очакваното отражение върху разходите

млн. евро (до третия знак след десетичната запетая)

Функция от многогодишната финансова рамка	**4**	Миграция и управление на границите

			2021 г.	**2022 г.**	**2023 г.**	**2024 г.**	**2025 г.**	**2026 г.**	**2027 г.**	***След 2027 г.***	**ОБЩО**
Бюджетни кредити за оперативни разходи (разбити по бюджетните редове, изброени в точка 3.1)	Поети задължения	(1)		87,800	120,100	225,500	226,300	226,300	227,500		1 113,500
	Плащания	(2)		70,240	113,640	204,420	226,140	226,300	227,260	45,500	1 113,500
Бюджетни кредити за административни разходи, финансирани от пакета за програмата[67]	Поети задължения = Плащания	(3)									
ОБЩО бюджетни кредити за финансовия пакет на програмата	Поети задължения	=1+3		87,800	120,100	225,500	226,300	226,300	227,500		1 113,500
	Плащания	=2+3		70,240	113,640	204,420	226,140	226,300	227,260	45,500	1 113,500

[67] Техническа и/или административна помощ и разходи в подкрепа на изпълнението на програми и/или дейности на ЕС (предишни редове ВА), непреки научни изследвания, преки научни изследвания.

Функция от многогодишната финансова рамка	7	Европейска публична администрация

Тази част следва да бъде попълнена, като се използва таблицата за бюджетни данни от административно естество, която най-напред се въвежда в приложението към законодателната финансова обосновка, което се качва в DECIDE за провеждането на вътрешни консултации между службите.

млн. евро (до третия знак след десетичната запетая)

		2021 г.	**2022 г.**	**2023 г.**	**2024 г.**	**2025 г.**	**2026 г.**	**2027 г.**	***След 2027 г.***	**ОБЩО**
Човешки ресурси			1,815	1,815	1,815	1,815	1,815	1,815		10,890
Други административни разходи			0,120	0,120	0,120	0,120	0,120	0,120		0,720
ОБЩО бюджетни кредити за ФУНКЦИЯ 7 от многогодишната финансова рамка	(Общо поети задължения = Общо плащания)		1,935	1,935	1,935	1,935	1,935	1,935	-	11,610

млн. евро (до третия знак след десетичната запетая)

		2021 г.	**2022 г.**	**2023 г.**	**2024 г.**	**2025 г.**	**2026 г.**	**2027 г.**	***След 2027 г.***	**ОБЩО**
ОБЩО бюджетни кредити за всички ФУНКЦИИ от многогодишната финансова рамка	Поети задължения		89,735	122,035	227,435	228,235	228,235	229,435		1 125,110
	Плащания		72,175	115,575	206,355	228,075	228,235	229,195	45,500	1 125,110

3.2.2. Обобщение на очаквано отражение върху бюджетните кредити за административни разходи

☐ Предложението/инициативата не налага използване на бюджетни кредити за административни разходи

☑ Предложението/инициативата налага използване на бюджетни кредити за административни разходи съгласно обяснението по-долу:

млн. евро (до третия знак след десетичната запетая)

Години	**2021 г.**	**2022 г.**	**2023 г.**	**2024 г.**	**2025 г.**	**2026 г.**	**2027 г.**	**ОБЩО**
ФУНКЦИЯ 7 от многогодишната финансова рамка								
Човешки ресурси		1,815	1,815	1,815	1,815	1,815	1,815	10,890
Други административни разходи		0,120	0,120	0,120	0,120	0,120	0,120	0,720
Междинен сбор за ФУНКЦИЯ 7 от многогодишната финансова рамка		1,935	1,935	1,935	1,935	1,935	1,935	11,610

Извън ФУНКЦИЯ 7[68] of the multiannual financial framework								
Човешки ресурси								
Други разходи с административен характер								
Междинен сбор извън ФУНКЦИЯ 7 от многогодишната финансова рамка								

ОБЩО		1,935	1,935	1,935	1,935	1,935	1,935	11,610

Бюджетните кредити, необходими за човешки ресурси и други разходи с административен характер, ще бъдат покрити от бюджетни кредити на ГД, които вече са определени за управлението на действието и/или които са преразпределени в рамките на ГД, при необходимост заедно с допълнително отпуснати ресурси, които могат да бъдат предоставени на управляващата ГД в рамките на годишната процедура за отпускане на средства и като се имат предвид бюджетните ограничения.

[68] Техническа и/или административна помощ и разходи в подкрепа на изпълнението на програми и/или дейности на ЕС (предишни редове ВА), непреки научни изследвания, преки научни изследвания.

3.2.2.1. Очаквани нужди от човешки ресурси

☐ Предложението/инициативата не налага използване на човешки ресурси

☑ Предложението/инициативата налага използване на човешки ресурси съгласно обяснението по-долу:

Оценката се посочва в еквиваленти на пълно работно време

Години		**2021 г.**	**2022 г.**	**2023 г.**	**2024 г.**	**2025 г.**	**2026 г.**	**2027 г.**
• Длъжности в щатното разписание (длъжностни лица и временно наети лица)								
Централа и представителства на Комисията		11	11	11	11	11	11	11
Делегации								
Научни изследвания								
• Външен персонал (в еквивалент на пълно работно време — ЕПРВ) — ДНП, МП, КНЕ, ПНА и МЕД[69] Функция 7								
Финансирани от ФУНКЦИЯ 7 от многогодишната финансова рамка	- в централата	2	2	2	2	2	2	2
	- в делегациите							
Финансирани от финансовия пакет на програмата[70]	- в централата							
	- в делегациите							
Научни изследвания								
Други бюджетни редове (да се посочат)								
ОБЩО		**13**	**13**	**13**	**13**	**13**	**13**	**13**

Нуждите от човешки ресурси ще бъдат покрити от персонала на ГД, на който вече е възложено управлението на дейността и/или който е преразпределен в рамките на ГД, при необходимост заедно с всички допълнителни отпуснати ресурси, които могат да бъдат предоставени на управляващата ГД в рамките на годишната процедура за отпускане на средства и като се имат предвид бюджетните ограничения.

.

Описание на задачите, които трябва да се изпълнят:

Длъжностни лица и срочно наети служители	Подкрепа, обработване и наблюдение на дейностите, свързани с прилагането на настоящото предложение, предимно по отношение на механизма за солидарност и нормативната уредба, необходима за неговото прилагане. 9 ЕПРВ (7 AD, 1 ДНП и 1 КНЕ) се отнасят към съответния отдел, отговарящ за политиката, а 4 ЕПРВ (2 AD и 2 AST) — към съответния отдел, отговарящ за управлението на фондовете.
Външен персонал	Подкрепа, обработване и наблюдение на дейностите, свързани с прилагането на настоящото предложение, предимно във връзка с функционирането на предложението по отношение на определянето на компетентността на държавите членки за разглеждането на молби за международна закрила.

[69] ДНП = договорно нает персонал; МП = местен персонал; КНЕ = командирован национален експерт; ПНА = персонал, нает чрез агенции за временна заетост; МЕД = младши експерт в делегация.

[70] Подтаван за външния персонал, покрит с бюджетните кредити за оперативни разходи (предишни редове ВА).

3.2.3. Финансов принос от трети страни[71]

Предложението/инициативата:

✓ не предвижда съфинансиране от трети страни

☐ предвижда следното съфинансиране от трети страни, като оценките са дадени по-долу:

Бюджетни кредити в млн. евро (до третия знак след десетичната запетая)

Години	**2021 г.**	**2022 г.**	**2023 г.**	**2024 г.**	**2025 г.**	**2026 г.**	**2027 г.**	**ОБЩО**
Да се посочи съфинансиращият орган		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	
ОБЩО съфинансирани бюджетни кредити		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	

3.3. Очаквано отражение върху приходите

✓ Предложението/инициативата няма финансово отражение върху приходите.

☐ Предложението/инициативата има следното финансово отражение:

☐ върху собствените ресурси

☐ върху другите приходи

Моля, посочете дали приходите са записани по разходни бюджетни редове ☐

млн. EUR (до третия знак след десетичната запетая)

Приходен бюджетен ред:	Отражение на предложението/инициативата[72]						
	2021 г.	**2022 г.**	**2023 г.**	**2024 г.**	**2025 г.**	**2026 г.**	**2027 г.**
Статия …….							

За целевите приходи да се посочат съответните разходни бюджетни редове.

Други забележки (например метод/формула за изчисляване на отражението върху приходите или друга информация).

[71] Възможно участие на държавите, асоциирани към Шенген, ако те участват в новата система от Дъблин

[72] Що се отнася до традиционните собствени ресурси (мита, налози върху захарта), посочените суми трябва да бъдат нетни, т.е. брутни суми, от които са приспаднати 20 % за разходи по събирането.